

העולם הזה

האם רוצים

לפוצץ את

שליחות

יארנינג?

את המכתב הבא כתב עוריה אהליאב מרומתיחן:
ישנם צדדים אחדים בעולם הזה, שעליהם כלל לא עמד שלמה גרוזנסקי, ונהרשו לי להביאם. ובכך, אני מצאתי בו את מאמרי המרתקים מבריקים של אורי אבנרי. מצאתי בו גם אפשרות לקרוא על רצון לשלום ללא כעס ורוגז עקב הידיעה שהמעשים העומדים מאחורי רצון זה הם הפוכים, כפי שקראתי במקומות אחרים. מצאתי בו גם שבועון, שאפשר להזדהות עימו בשל מלחמתו בכפייה הדתית. ולבסוף, אחטא לאמת אם לא אוסיף, שמצאתי בו גם תמונות פורנוגרפיות אירוטיות, או איך שתקראו להן. ובכך, אני אוהב להסתכל גם בדברים כאלה. קורה.

חנה זמר

הבה נסתכל קצת מחוץ לשבועון המסויים ונראה אם הוא היחיד שיש להשמיצו בין עיתוני הארץ. בדבר הש' בוע ישנם שלושה עיתונאים — יורם פרי, נחום פונדק ויורם קניוק — אשר רוב כתבותיהם מכוונות, בשפה די חריפה, כנגד הרשויות הצבאיות, עוולותיהן, מעשי הכסל שלהן ושאר מח' דליהן. ובכך, זהו בדיוק מה שעושה אורי אבנרי, אלא שהוא מצליח קצת יותר.

אנשים רבים, שמיהם לא קראו את העולם הזה, מתחלחלים לשמעו כשנגד עיניהם עומדת המילה — פורנוגרפיה. אנשים אלה אינם יודעים, שתקופה ארוכה היו רבים מקוראי דבר השבוע ממחרים לפתוח את העמוד האמצעי בחפשו אחרי "משהו לא נורמלי". ודי להכימא ברמיזא.

מכתבו של עוריה אהליאב בשבחו של העולם הזה לא נשלח למערכת העולם הזה, אלא למערכת דבר השבוע, המוסף השבועי של דבר. הוא נכתב בתגובה לאחד ממאמריו של שלמה גרוזנסקי, שפורסם לפני מספר שבועות בדבר השבוע, וכלל ביקורת חריפה, בסיגנון סגנוני, על העולם הזה.

לא היינו חולמים לעולם שמכתב מסוג מכתבו של אהליאב, עשוי להתפרסם בדבר השבוע, שמאז ומתמיד עמד בראש משמיצי העולם הזה. היתה זו הפתעה נעימה לקרא את המכתב, כפי שהתפרסם בגיליון דבר השבוע מהד' באוגוסט. נראה שמא נטלה חנה זמר את עריכת דבר מידי עורכיו הישנים, החלו רוחות חדשות לנשב גם במערכת דבר. מיהו אצלנו כמערכת אפילו אמר שזה מצלצל באוזניו כמו פעמי המשיח.

לא נישאר כפוי טובה. כל מי מקוראי העולם הזה שירצה מעתה לספר בשבחו של דבר השבוע, יכול לראות את עמודי העולם הזה פתוחים בפניו.

★ בגין והקריאה למרד

הכריזה בנסת מנחם בגין היסנה את תשומת ליבנו כשהוא ממורמר, ובצדק, על עול שנגרם לו בדויה על ישיבת מרכזי גז'ל, בה הוחלט על פרישת שרי גז'ל מהממשלה (העולם הזה 1718).

בכתבה "המרד", הופיעה בין השאר גם התמונה המובאת להלן, כשמסתתרת הכותרת: מנחם בגין נושא דבריו בכנס גז'ל. עד כאן הכל טוב ויפה. אלא שמתחת לאותה כותרת הודפסה כותרת מישנה שאמרה: "נלך למחתרת — למרד!" עצם הקשר בין שתי הכותרות עלול היה ליצור את הרושם

בגין נואם בכנס מרכזי גז'ל

(העולם הזה 1718)

המוטעה כאילו היה זה מנחם בגין שקרא את הסיסמא שנכתבה במראות בכותרת המישנה: "נלך למחתרת — למרד!" לכל מי שקרא את הכתבה היה ברור, כמובן, שהציטטה אינה מפיו של בגין, אלא מפיו של עובד כרעמי ראש עיריית נתניה ומראשי תנועת ארץ ישראל השלמה. קוראי העולם הזה החתומים, אמונים על שתי שיטות הכותרות לתמונות המקובלות בעיתון. שיטה אחת היא של כותרת המסבירה את תוכן התמונה. שיטה שנייה, המקובלת בעיתונים רבים בעולם, היא של כותרת קצרה המסבירה את התמונה, ומתחתיה כותרת מישנה שאינה מתייחסת לנושא התמונה, אלא לקוה מתוך הכתבה המלווה אותה, במטרה לגרות את הקורא המסתכל בתמונה לקרוא גם את הכתבה. היתה זו ודאי טעות בשיקול דעת להכתיר את תמונתו של בגין בכותרת מישנה, שעלולה היתה ליצור רושם אצל אנשים מיס' פר כאילו בגין הוא שקרא ל"מרד". הסתייגותו של בגין מ"ייחוס קריאה פסולה זו לעצמו, היא מובנת. אנו מצטרפים אליה בכל לב.

אל ירא

אני מוכנע! א

אנו משוכנעים

שאם עדיין לא רכשת מקלט טלוויזיה, רדיו-טרנזיסטור, רשם-קול או HIFI. סטריאו של

SCHAUB-LORENZ

אין זה משום שהם קצת יותר יקרים, הסיבה היא שעדיין לא שמעת אותם בפעולותיהם ולא ראית את התמונות הבהירות והחדות. שבעת דגמים של מקלטי טלוויזיה חדישים לבחירתך.

לעולים חדשים הספקה מהירה במטוס.
4 דגמים בעלי 2 מקולים \$ 140
דגם 1050 בעל מקול אחד \$ 130

הסוכן הבלעדי: כינורלי בע"מ
תל-אביב: טל. 624193 חיפה: טל. 531266

SCHAUB-LORENZ

ΕΠΙΡΟΤΙΚΙ ΛΙΝΕΣ
אפירוטיקי לינס
שירותי הפלגות סדירים וסירי שיט ונופש לחופי הים התיכון

שירותי הפלגות שבועי מחיפה לוונציה בכל יום א באניות המעבורת - הבנויות במיוחד לתיירות ולהנאת הנוסע - "הרמס" ו"פגאסוס"

סירי-חוף בשעות היום בנמלי הביניים פמוסטטה, רודוס, הוקלין (נרחים), פיראוס, קורפו, דוברובניק, ונציה.

מיזוג אויר * בריכת שחיה * מטבח עשיר * חנות פטורה ממכס

בלה את חופשתך וסייר במחירים נוחים לחופי הים התיכון!

נא לפנות אל כל סוכני הנסיעות או לסוכנים הכלליים אלאולוף ושות'

ת.א. רחוב אלנבי 94, טל. 611757-613389
חיפה, רחוב ביאט 6, טל. 67752-67753

סיור בטיחות בפי שנקבע ע"י מנהל אגף הספנות והנמלים "הרמס" שנת בניה 1930 (ג'י). "פגאסוס" שנת בניה 1930 (ג'י)

22.8.70

20.8.70

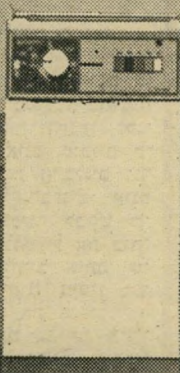
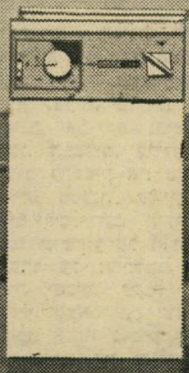
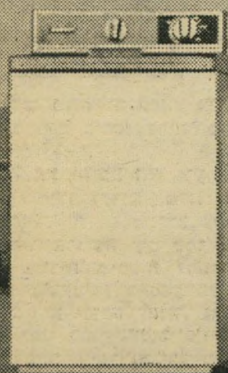
הוועידה השלישית של תנועת העולם הזה - כוח חדש

הוועידה תיפתח ביום ה' זה, באולם „ברית העבודה“, קלישר 48, תל-אביב,
בשעה 19.00, ותימשך במקום זה עד למוצאי-שבת 22.8.70.

4 הצעות אמקול לחוכשת קיץ

מבחר מכונות הכביסה: רובוט, קומפקט 5, קומפקט סופר, קומפקט אוטומטיקה. ת-1150 ל"י - 1495 ל"י. שירות אמקול

המוצר
הנבחר
1970

למי המכור
אמקול

אמרתי לכם

רבותי! אני מבקש קצת התחשבות ב' מצבה הקשה של הממשלה. באמת, יש גבול לכל התעללות. כל המאמרים האלה בנוסח "אהא! אמרתי לכם!", המתפרסמים מידי יום שני וחמישי בעיתונות, רק מעכירים עליה את רוחה. תפסיקו את זה. הממשלה זקוקה בימים אלה לאמונו ועזרתו של העם, כדי להוציא אותו מתוך הבוץ שנתוכו היא הכניסה אותו, וכל התגרויות האלה, כל קריאות הניצחון של הצודקים, רק מרגיזים אותה. אני מבקש מכם לגלות קצת אכזריות.

זה נכון שהממשלה שגתה. זה נכון שהיא לא שעתה לעצות הטובות שהשאנו לה. בעניין שיחרור מרכבת הממשלה מהגלגל החמישי הזה ששמו גזל. זה נכון שהיא לא שמעה בקולנו. כאשר התחנונו לפניה לנצל כל יוזמת שלום הנקריית ב'

דרכה. זה נכון שלא הצלחנו להחזיר לראשה את ההבדל העצום בין ויתור מרצון על שטחים כבושים לבין נסיגה כפויה מהם. זה נכון שמדיניות "הצפייה לטלפון" פשטה את הרגל ומדיניות "האף שעל אדמה לא שייכות" שירות" פרחו בעשן. וזה נכון שהצעת רוג'רס, שאותה נאלצה עכ"ש הממשלה לקבל, כוללת את מרבית העצות הטובות שניתנו לה על ידי התברנים ועוזרי ישראל למיניהם במשך שלוש השנים האחרונות.

טוב, בסדר, צדקנו. אבל רבותי, קצת אכזריות, מעט טאקט כלפי אדם שטעה ומנסה לחזור בתשובה. תפסיקו את טפיוחות השכם הצמיות האלה של "אני צדקתי". אדם החליק על קליפת בננה ואחם עוד אומרים לו "אמרתי לך שתהרר!" זה ב' אמת מרגיז.

באחד מסיפוריו של עגנון מוכיח רבי את העגלון המצליף בסוסו במשפט: "למה זה תצליף בזה? לא די שהוא סוס?"

האש בין ישראל ומצרים הוא ששני הצדדים יורשו לדבר בשם "החיללים ב' תעלה", ולהשתמש בהם כנימוק משכנע וסופי בחיות הוויכוחים הפנימיים.

הסכם חשאי

אחד התנאים החשאיים שנקבעו בהפסקת-

חיילינו בפוטומאק

ברשימה בשם "אור אדום" ("ידיעות אחרונות", 14.8.70) מתמלא מר ישעיהו בן פורת זעם נגד ממשלת ארצות הברית ו' נשיאה ניקסון, על "העיות השירותיות וה' גס' שנועשה בתשובת ישראל על הצעת השלום ועל חוסר-התגובה נוכח הזוהר ה' טילים."

"הנשיא הנכבד", הוא כותב, "מתעלם גם מן העובדה העצובה שכמה מאות בחורים ישראלים שילמו בחייהם או בפצעייהם עד סוף החיים, את מחיר איהם מעבר בתעלת סואץ, שסגירתה משמשת קודם כל ומעל לכל את האינטרסים הגלויים והידועים של ארצות הברית."

חבל שמר בן-פורת לא טרח להודיע לפני שלוש שנים את החדשות המזעזעות האלה לחיילי התעלה. עד עכשיו האמנו שאנחנו מפציצים את מצרים כדי להגן על החיילים שלנו בתעלה, היושבים שם כדי להבטיח את עצם קיומה של המדינה. ופתאום מס' ביר לנו מר בן-פורת שהחיילים שנפלו שם כדי להגן על האינטרסים הגלובליים של ארצות הברית, שעבורם אני לא מוכן לעלות אפילו על קוק, שלא לדבר על מוקשים.

נדמה לי שהגיע הזמן להפסיק לנפנף ב' "בחורינו" וב"מתנינו" קלף במשאומות פו' לטי. אולי מר בן-פורת קיבל פיוז' כוח לכתוב בשם, אולי הוא שומע את "דמם הוועק מן האדמה." אני שומע רק קול דממה דקה.

חולירע עליך!

או שהרוסים מתחילים לפגור. או שמסת' מן שיפור מסויים ביחסי ברית-המועצות-ישראל.

קחו למשל את מגיפת החולירע, הפוקדת עכשיו את ברית-המועצות. מקור המגיפה כנראה במצרים. זה גם מתקבל על הדעת. החולירע תמיד הרגישה שם כמו בבית. מה מונע מברית-המועצות להפיץ שמור' עה שישראל משתמשת באמצעי-מלחמה ב' קטריולוגיים? היא יכולה להגיד, נאמר, ש' ימים מספר לפני הפסקת-האש פיזרו משר' תי האימפריאליזם חיקיי-חולירע מעל המור' ני העמלים של מצרים. מאמר אחד או שנים בפראבדה. שייכתבו עליי אנשי' מדע סובייטיים מהוללים, ויוכיחו שהיז' דים תמיד הפיצו את מגיפות הדבר והתח' לירע באירופה, יסגור עלינו את עניבת' החנק. מי יעז לפקפק ביושרם של אנשי' מדע סובייטיים?

או למה שותקים הרוסים? מה מעכב בעדמ? אולי זה חלק מעיסקת-החבילה בין שתי המעצמות? הרוסים לא יגלו שהיהודים

מפציצים את מגיפת החולירע בתנאי ש' ישראל תיסוג מכל השטחים.

ועוד נקודה. מגיפת החולירע עלולה ל' היהפך לבעייה מדינית וביטחונית ממדרגה ראשונה, אם לא נבא את העניין לפני יארינג. המצרים, כידוע, אינם מוכנים ל' התחייב להפסיק את פעילות החבלנים נגד ישראל, בטענה שאירגוני-החבלנים אינם נתונים לשליטתם. אולי אפשר לבקש מ' יארינג שישפיע על נאצר להפעיל את כוח' השפעתו על החבלנים, ולחייב אותם ש' לפחות יסכימו לקבל זריקות חיסון נגד חולירע, לפני שהם חוצים את הגבול?

אחרת אנחנו נפסיק לקחת שבויים. אחרי הכל, אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לצרף רופא לכל יחידה היוצאת למידרף. ואין לנו אפשרות להכניס כל חבלן לקרנטי' נה ובדיקות של 48 שעות.

החולירע הזאת היא בכלל רעיון שטני. למה לחבלנים להתאמן בסין וצ'ינה? למה להם לסחוב חומרי-חבלה וקטיושות למרח' קים ארוכים? למה שלא ידביקו את עצמם בגניפי חולירע, ויתמסרו לכוחות צה"ל? צריך לחשוב גם על אפשרות כזאת. זהירות מחבלנים הממהרים להיכנע!

ביקורת חיובית

בתוכנית "מוקד" ביום החמישי שעבר רואיינו בטלוויזיה העיתונאים יוסף חריף מ"מעריב" וחגי אשד, מ"דבר".

מר אבא אבן, שהנחה את התוכנית, השתדל לא להתערב בשיחה בין העיתונאים, ולא להפריע לשאלותיהם. בשפה עברית עשירה ואגלנטית הצליח שוב מר אבן לא להגיד שום דבר, ועל כך יבורך.

ציד המכשפות

כאשר איזה "בדרן ממוסחר" פוטר לפני זמן-מה מגלי צה"ל, בגלל פעילותו הפוליטית מחוץ לתחנה, ובתירוץ מנוחן שתוכן יתו "מיצתה את עצמה", תיארתי לעצמי שזו רק התחלת תהליך מסוכן, אשר מגמתו להרחיק את עובדי התקשורת מפעילות פו' ליטית אופוזיציונית. אך מעולם לא העליתי על דעתי את האפשרות שהקורבן הבא בציד-מכשפות זה יהיה ד"ר חיים יחיל, יו"ר המועצה הציבורית של רשות-השידור. מסתבר שנסיונותיו הגלויים של ד"ר יחיל להקים "ועד פעולה על-מפלגתי לפעילות ציבורית מקיפה נגד הנסיגה" עוררו התמר' מרות בחוגי הממשלה, ובעיתון "דבר", ה' מקורב לחוגים אלה, הופיעו כבר רמזים ראשונים לפיהם עשוי ד"ר יחיל להתפטר. ח"כ אורי אבנרי אפילו דרש זאת מעל דוכן הכנסת. עדיין לא ברור אם מר יחיל יאות להתפטר מרצונו, או ששר-החינוך, כ' אחראי מטעם הממשלה על ענייני רשות-השידור, יאלץ לשחררו מתפקידו בטענה שד"ר יחיל "מיצה את עצמו".

בתשובה לשאלת כתב "ידיעות אחרונות" אמר מר יחיל שאין הוא רואה סתירה בין תפקידו כיושב-ראש המועצה הציבורית של רשות-השידור ובין פעילותו האופוזיציונית. ובנודה זו, רבותי, אני חייב להסכים עם

ד"ר יחיל, ולצאת להגנתו, אף כי אינני שר תף להשקפותיו הפוליטיות.

אמנם תנועת-ארץ-ישראל-השלמה, שד"ר יחיל נמנה על מנהיגיה, מתנגדת למדיניותה המוצהרת של הממשלה, וקשה להניח שהיא מבטאת יותר מאשר את דעתו של מיעוט מבוסס בקרב הציבור האחראי, אך אין זאת אומרת עדיין שמיעוט צעקני זה אינו רשאי לפעול בכל הדרכים הדמוקרטיות, כדי ל' שכנע את הרוב בצידקת השקפותיו.

אדרבא ולהיפך, כמו שאומרים. לא רק שאינני רואה כל סתירה בין פעילותו ה' אופוזיציונית ובין תפקידו הציבורי — לדע' תי חייבת רשות-השידור לאפשר לד"ר יחיל להביע את דעותיו גם באמצעי התקשורת הממלכתיים, שעליהם הוא ממונה.

כל נסיון לסגור בפניו את המקורפונים של "קול ישראל", ולהסתיר אותו מעיני מצלמות הטלוויזיה הישראלית, אינם אלא נסיון מעורר-דאגה לדיכוי חופש-הדיבור. על הממשלה לדעת שאין הד"ר יחיל בודד במאבק למען חופש-הדיבור, וזכותו של ה' אורה לפעילות פוליטית הוק' פרלמנטרית. פו' טוריו של ד"ר יחיל, בתירוץ שפעילותו ה' ציבורית במסגרת רשות-השידור הגיעה ל' סיומה הטבעי, ישמש לכולנו אות-אזהרה.

שכן, היום ד"ר יחיל, ומחר — מי יודע? אולי יסתמו גם את פיו של הפרשן המדיני, חיים הרצוג, רק משום שגם הוא בעד מדינה פלסטית.

חשבון עובר ושב

מקום המיפגש

הממשלה מתלבטת בעניין קביעת מקום המיפגש לשיחות בין ישראל ומצרים. למה לא תציע הממשלה את קהיר כ' מקום המיפגש האידאלי?

אם המצרים לא יקבלו את ההצעה, הם יעמדו במצב מבין, נוכח הגיססה היפה שלנו, אם הם יסכימו שהשיחות תערכנה

בבירת מצריים — מה טוב.

(א) קהיר נמצאת במרחק של פחות מ' שלוש שעות טיסה מכל מרכזי הסיכסוך, ונקודה זו, משום-מה, נראית חשובה מאד בעיני אבא אבן.

(ב) מר אבן מכיר היטב את רחובות קהיר, ולפחות קיים סיכוי ששם הוא לא ילך לאיבוד בדרכו לשיחות-השלום.

היינו יכולים גם להציע את הארטום, כ' מקום מיפגש מתאים לשיחות בין ישראל ו' מצרים. אבל למה להחרוף את הסיכסוך?

עגנון עוז

הגיון ברזל

המתנגדים להסכם הפסקת-האש בחזית ה' תעלה טוענים בערך כך:

ונכנסו לתוך מלכות שטנית שנאצר פרש לרגלנו. אין ספק שנאצר ינצל את ה90 יום האלה כדי לחק את מערך-ההגנה שלו ב' חזית סיני וברגע שהוא יסיים את המלאכה,

ברגע שהוא ירגיש את עצמו חזק, הוא יבטל את הפסקת-האש ויפתח בהתקפה.

האנשים הסוענים כך יוצאים מתוך הנחה שהאויב נוהג בהגיון שלנו, וזה רק מוכיח עד כמה הם לא מכירים את המנטאליות של האויב. הסוענים שלהם היו יכולים להיות בכירים, לו היה לנו עסק עם אויב נור' מאלה. אבל מה יקרה אם יתברר שהוא לא נורמאלי והמצרים רוצים באמת בשלום?

אסור להחמיץ

אם אתה לא יודע מאין באת ולאן אתה הולך, אם אינך יודע לשם מה אתה חי, אם אתה נתקף לפעמים בעצבות חסרת פשר, אם אין לך חשק לקום בבוקר ו'

לעשות שוב את מה שאתה עושה יום יום, אם אינך יודע איזה טעם יש לחיים המחר רבנים אלה, בקיצור: אם אתה נמצא על סף היאוש — אני מציע לך לקרוא ב' עיון רב את ספרו של ויקטור פרנקל "ה' אדם מחפש משמעות" (הוצאת דביר). אני לא בטוח שזה יעזור, זה גם לא יזיק.

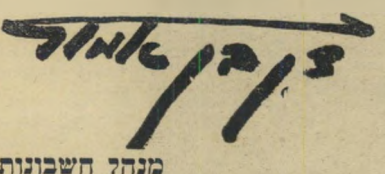

עוד בעייה

אפשר להשתגע מהערכים האלה! עוד לא ישכנו לדבר אתם באמצעות יארינג (כמו שני ילדים בברוגו. "תגיד לו שהוא לא ידבר אלי"). עוד לא התרגלנו לרעיון ה' נסיגה, ובוחאי שעוד לא התחלנו לסגת מ' השטחים, והנה יורדת עלינו עוד פצצה. גוראל מוסטפה טלאס, הרמטכ"ל הסורי, הזהיר כי נסיגת ישראל מן השטחים ה' כבושים ללא קרב תהווה עלבון לאנשינו. זו באמת בעייה שלא חשבנו עליה. אבל במעט מעוף וטיפה של רצון-טוב ניתן, נדמה לי, לפתור גם אותה.

אנחנו יכולים, תוך כדי נסיגה מסיני, למשל, להשאיר בצידו הדרך את כל כלי הרכב המקולקלים של צה"ל, טנקים שייצאו מכלל שימוש, זחלמים מפורקים הממלאים עתה את מחסני הגרוטאות שלנו, גיפים שנהרסו בתאונות-דרכים ומשאיות רוסיות, שאין לנו חלקי-חילוף עבורן.

מובן שאת כל הגרוטאות האלה נשרוף, ופה ושם נכניס להן פגיעה ישירה מקרוב. מכל מקום, האפקט שיתקבל מצילומי-אוויר יהיה שצה"ל נסוג תוך אבידות כבדות, ואם זה לא מספיק, אפשר גם לפזר בכל רחבי סיני את רבבות הנעליים שהמצרים השאירו. מה עוד אפשר לעשות בשבילך, גוראל מוסטפה טלאס? התפאורה על חשבוננו, ה' צילומים על חשבוננו. פה ושם נפזר כמה בובות מחלון-ראווה, שאותן נלביש בבגדי צה"ל. תוך כדי נסיגה נגים את הידיים כשהצלמים שלנו יצלמו בשבילכם את סרט "הנצחון הערבי במידבר".

מנהל חשבונות

ה"בלתי-אפשרי" - אפשרי!

ההיענות ליוזמת ארצות-הברית עצרה את ההסלמה המדינית והצבאית השלילית שהוליכה לעימות מלא. הפסקת-האש עשויה לפתוח תהליך הפוך של הסלמה חיובית: הסלמה לקראת הסדר שלום.

אין אנו משלים את עצמנו: המכשולים בדרך לקראת הסדר עודם רבים וגדולים. הסרתם תלויה גם בנכונות של הממשלה והציבור להכשיר את עצמם למחשבה הנועזת:

ה שלום - אפשרי !

ניחלץ מן ההתחפרות למלחמת מאה השנים, נסלק מתוכנו את "המיתוס של מצדה".

נפתח את מוחנו ולבנו לקראת האפשרויות הטמונות בשלום

התנועה לשלום ולבטחון

ת.ד. 29244 תל-אביב

הפסקת-האש בחזית התעלה נתקבלה על לב הציבור בהקלה, בשמחה, אך גם בפליאה. הן עד לפני שבועות אחדים למד הציבור מפי הממשלה ומרבית העתונאים והפרשנים, כי הפסקת-אש מוגבלת היא כולה לרעת ישראל. עכשיו הצביעו בעד הפסקת-אש כזו אפילו שרי גח"ל לפני פרישתם. ה"בלתי-אפשרי" נעשה פתאום לאפשרי ואפילו לרצוי.

הציבור חייב להסיק ממפנה זה את המסקנה ההגיונית כי דברים רבים שנחשבו עד כה לבלתי-אפשריים עשויים ליהפך לאפשריים, אם רק יוכשר לכך הרקע ותמצאנה — כמו במקרה הנוכחי — ערבויות הבטחון המספיקות.

✱ אפשרית קבלתה של החלטת מועצת-הבטחון מן ה-22 בנובמבר 1967 על כל חלקיה, מתוך חתירה לביצועה.

✱ במסגרת החלטת מועצת-הבטחון אפשרית קביעת תנאים מדיניים ובטחוניים בהם נוכל לסגת משטחים כבושים, תוך ביצור בטחוננו בערבויות ממשיות.

✱ אפשרית הכרה ערבית במדינת ישראל.

✱ אפשרית השגתו של הסדר שיבטיח שלום בר-קיימא.

10.8.70

בעולם

יתכן שזהו שלב זמני — של כמה שנים, עד לחיזוק הכלכלה הסובייטית. אבל הוא פותח אפשרויות חשובות — לישראל, לי-גרמניה ולשלוש העולם.

אירופה

תוכנית רוג'רס

הגרמנית

רק כמה ימים מפרידים בין זו וזו: הפסקת-האש הישראלית-מצרית וחתימת חו-זה איר-התקפה הגרמני-סובייטי. שני המאורעות הם חלק ממערכת עול-מית אחת, וכפופים לאותו הגיון: התוכנית האמריקאית-סובייטית להסדר עולמי כולל. אך מה עצום ההבדל!

החוזה שנחתם השבוע במוסקבה הוא תוצאה של יוזמה גרמנית. אדריכלו הוא המנהיג הגרמני, הקאנצלר (ראש-הממשלה) וילי בראנדט. ואילו הפסקת-האש במרחב היא כולה פרי יוזמה מן החוץ, שנכפתה על ממשלת ישראל בידי האמריקאים.

ביוזמה מדינית נועזת הפכה גרמניה את עצמה לכוח פעיל ויוזם. ואילו ישראל הסכה אויביקט סביל, הנענה ליוזמות אחרים. דורה של גולדה. היוזמה הגרמנית לא באה מאליה.

עוד לפני תריסר שנים ביקר ראש-מש-

ארצות-הברית

קוראים לזה יוקרה,

לא שוחד

האם ייתכן כי חברי הסינאט והקונגרס של ארצות-הברית יקבלו שוחד?

התשובה היא, כמובן, שלילית. אף מדינאי רציני לא יסכן את הקאריירה הפוליטית שלו בקבלת שלמונים, ביהוד במדינה שבה כל מי שמגיע למעמד של סנאטור או חבר-קונגרס הוא בעל בסיס כלכלי איתן. בכל זאת התפוצץ השבוע גילוי המטיל צל כבד על חברי בת-הנבחרים של ארצות-הברית. יצרני המכוניות האמריקאים מאפשרים לנציגים מסוימים בקונגרס ובממשל ל-השתמש במכוניות חדשות — בחינם כמ-עט. עובדה זו, שיצאה לאחורונה לאור, גר-רמת בימים אלו מבוכה רבה לראשי המי-

קונסיגין ובראנדט חותמים על חוזה לא כמו גולדה

משל, למרות תגובתם הרשמית שאין בכך שום טעם לפגם.

אם יש אם אין — תחליט בקרוב ועדת האתיקה של הקונגרס שפתחה בחקירה ב-נושא. ואילו יו"ר הוועדה המישפטית של בית-הנבחרים, חבר הקונגרס היהודי עמ-נואל סלר, לא המתין לתוצאות החקירה כדי להכריז: „זו שערורייה. פעולת יצרני המכוניות אינה יכולה להיות מיועדת לי-שום מטרה חוקית. יש להפסיק נוהג זה.“ קאדילק חייגה. הפרטים שנתגלו היו פיקטיים למדי: אזרח סתם יכול לשכור מכונית לינקולן קונטיננטל — מכונית היוקרה של פורד, המקבילה לקאדילק — במחיר של 3,480 דולר לשנה. חברי בית-המחוקקים קיבלוה במחיר 750 דולר לשנה. לפחות 19 חברי הקונגרס וכו בתענוג זה. וכולם, מלבד שניים, הינם ראשי וע-דות חשובות בסינאט ובבית-הנבחרים.

בעוד שפורד התרכזה כנראה בבית-המחר-קקים, התלבשה חברת ג'נרל מוטורס על המימשל. סקדי ממשלה בכירים וכו ב-קאדילק, מהמודל המפואר ביותר, במחיר המגוחך של אלף דולר לשנה.

גם שחקנים וספורטאים. הקטן מי-בין שלושת ענקי המכוניות, קרייזלר, לא טמן גם הוא ידו בצלחת אולם דוברי כל-השלוש טענו פה אחד שנוהג זה קיים כבר כתריסר שנים, והוא חלק ממדיניות החברות להפקיד את מכוניותיהן בידי שמות מפורסמים, למטרות יוקרה. להצדקתם טע-נו כי בין הנהגים מהסדר מיוחד זה יש-נם גם שחקנים וספורטאים מפורסמים, ולא רק מחוקקים.

המחוקקים מצידם, העלו להצדקתם טענה הרבה יותר פשוטה: לדבריהם, לא היה לי-וועדות שבראשן עצמדו כל קשר לענף ה-רכב, ומשום כך לא יכול היה להיות כאן כל חשד של שוחד.

לה גרמני אחר, קונראד אדנאואר הוקן, בן-דורה של גולדה מאיר, במוסקבה. הוא לא השיג מאומה, כי לא היה מוכן לחתר על-דבר.

אחרי כמה שנים נמאס הקסאון על ה-גרמנים. הם סילקו את הוקנים, בחרו ב-ראש-ממשלה צעיר ובצוות חדש, ובצעו מדיניות שעוד לפני שלוש שנים היתה נחשבת לבגידה לאומית.

עיקרה: גרמניה מכירה רשמית באובדן השטחים שנלקחו ממנה במלחמת-העולם ה-שנייה, הסובייטים מפסיקים את הלחץ על ברלין. העיקרון: כולם מכירים במצב ה-קיים — חלומה של המדיניות הישראלית.

אין כסף. מה ממרין את ליאונרד ברני-נייב, השליש האמיתי במוסקבה, להסכים ל-הסדר עולמי? מדוע הוא מוכן להסדר ישראלי-מצרי, לחוזה עם גרמניה המערבית, לצימצום פיתוח כל-ינשק, להסכם עם אמ-ריקה על צימצום סיתוח כל-ינשק חדשים? הסיבה הגלויה היא: הצורך להבטיח שקט בעורף, כדי שברית-המועצות תהיה מוכנה לעימות עם אויבתה העיקרית — סין.

אך יש פרשנים המייחסים לשליטי הקרמ-לין סיבה שנייה: חוסר כסף. המדיניות הסובייטית במצרים ובגרמ-ניה, העימות עם סין, ופיתוח טילים חד-שים — כל אלה בולעים הון עצום, שאין הכלכלה הסובייטית יכולה לעמוד בהם.

רק השבוע התפרסמו ידיעות כי בברית-המועצות שורות מצוקה נוראה במיצרכי-מוון. במוסקבה לא ניתן כמעט להשיג בשר. בערי השדה יש לעיתים קרובות מחסור בלחם. זהו מצב שאינו יכול להימשך לאורך-ימים.

באורה שעה יש תסיסה רבה בנוער ה-סובייטי עצמו. ברנייב אינו מוכן לתת לו חופש פוליטי — והוא מקהה להרגיע את הרוחות עלי-ידי יצירת רחצה כלכלית.

לליל כלולותיכם

הרשו לעצמכם את הטוב ביותר!

הזמינו כבר היום חדר זוגי לליל כלולותיכם ובו יצפה לכם בקבוק שמפניה על הקרח, סל פירות לארוחת לילה וארוחת בוקר במיטת. כל זאת במחיר של — 75 ל"י*.

כתבו או צלצלו ל„דורית“ טל. 445111 מלון שרתון תל-אביב ותקבלו אשור בדאר חוזר.

* כל יום נוסף — 65 ל"י (כולל ארוחת בוקר)

מלון שרתון-תל אביב

המנוי

קיבלת חשבונך לחידוש המינוי, פרע נא אותו בהקדם. עקב הביקוש לעיתון, לא נוכל לאפשר כל משלוח ללא תשלום

להסרטה מושלמת

Canon SUPER 8

להשיג בחנויות הצלום המובחרות

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלופות: זינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

מכתבים

(ג) לפרק באופן דחוף את חברת העובדים על־מנת להקים מיפעלים עצמאיים. את הרכוש וההון של חברת העובדים יש לחלק בין כל חברי ההסתדרות, לפי חלוקה צודקת ואחידה.

מנחם זלצמן, היום וזך,
ישראל קרוק, חיפה

תורה

בן־אמון

ברצוני להודות לכם על הופעת מדורו החדש של מר בן־אמון. כמו כן, הרשו לי להודות למר בן־אמון עצמו על הצעתו הקונסטרוקטיבית (בלי מרכאות) לשפוט בבעייתם של אני שים כמו מר בן־עמי וה"מפקד" במידה והללו יחליטו לבצע מה שהם כנראה זוממים.

ד"ר ציפורה קצנלבוגן,
תל־אביב

"שמיפת"

מוח

קראתי בהוטלס הזה (1717) את הנהגת־השבועות של דן בן־אמון ובתוכו את שטיפת־מוח על מאמרו של אריה צימוקי, בידיעות אחרונות הקשור בהחלטת הממשלה למדיניות הרוסית־מצרית.

אני מתפלא שדווקא בן־אמון, הלוחם המארגן ומשתתף פעיל בהפגנות "נגד", לפני ישיבות הממשלה וגם אחרי הישיבות, אם זה נראה לו שזה לא לפי רוחו, כותב כך?

מדוע אסור לכתב ידוע כמו צימוקי, להביא דעתו או השקפתו, אפילו לפני דיוני הממשלה. דיוני הממשלה זה לא בית־משפט ומותר לדעתי לכתב להביא דעתו והשקפתו גם לפני ישיבת הממשלה, ומדוע אסור לעשות את זה מעל דפי העיתון? איני רואה בזה שום "חוסר טקט ממדרגה ראשונה" ואל לא לבן־אמון לפי חר שאנשים ברחוב יגידו: שהממשלה עושה מה שצימוקי אומר לעשות, כמו שהיממשלה לא מתחשבת עם ההפגנות הפומבי־יות בנושא מסויים, ותחליט לפי שתחליט בלי להתחשב עם השקפות, כתבים או הפגנות.

זדמן פורק, ירושלים

תחרות

הציודים

מצורפת תמונה לתחרות הציודים. התלבטתי רבות במציאת כותרת לתמונה. לא מפני שאין כותרת כזו, אלא מכיוון שמצאתי כל־כך הרבה.

תמונת השבוע

חוויה

הסתדרותית

היום עברתי, בקופת־חולים של ההסתדרות, חוויה הסתדרותית טיפוסית, שהתבטאה בעינויי גוף ונפש. את דמי הביטוח הרפואי החודשי מנכים ממשכורת בקביעות ובדייקנות, אבל, כשבאתי הבוקר והתחננתי לעזרה רפואית דחופה, דחו אותי בטענה שהמיקרה שלי אינו דחוף. כשחזרתי אחר־הצהריים, על סף התמוטטות ועם דמעות בעיניים, הסכימו לעשות לי טובה ולספל בי.

אני עובדת, לצערי, במפעל ההסתדרות. בו אני כפוייה לשלם דמי ביטוח רפואיים לקופת־הכללית. אחרי מה שעשיתי היום — החלטתי להצטרף לקופת־מכבי, על אף המעמסה הכספית הנוספת, ובלבר שאימנע בעתיד מעזרתם הפועלית המסורה של הסוציאליסטים הללו!

מישה פרידמן, חולון

איך נתקן

את ההסתדרות?

ב־22.7.70 נתפרסם מכתבו של הקורא ש.א. בידיעות אחרונות, זאגת המזכ"ל לשכבות הנחשלות, בו הוא מבצע תרעומת על יצחק בן־אהרון כאילו הוא פורש את חסותו על עובדי הנמל ולא דואג לשכבות

זלצמן

וויזק

הנחשלות. בקשר לכך ברצוננו להעמיד בעיה כאובה זו באור מציאותי יותר ולהצביע על פיתרונה.

בישראל של שנות ה־70, ישנם עשרות אלפי חברי ההסתדרות שהם עובדים זמניים לנצח, שחוקת־העבודה ההסתדרותית מתנכלת לזכויותיהם הסוציאליות כאזרחים המתפרנסים מעבודת־כפיים. החוקה ההסתדרותית מפלה אותם לרעה בשל גילם, דבר שמספיל את כבודם כבני־אדם. הם עובדים שבעה־שמונה חודשים, נורקים מהעבודה ונאלצים אחרי גילגולים שונים להתקבל כעובדים יומיים בתנאים ירודים ובמשכור רת־דחק.

כל זה בזמן שחברי איתה ההסתדרות, אבל מסוג אחר, נאלצים להסתפק בהוצאות אש"ל של 2000 לירות לחודש. והכל ביחד משתלב בסיסמה של "אין ברירה" לאור זאת, עלינו לצאת למאבק על דמותה של ההסתדרות. עלינו להפגין למען כמה מטרות:

(א) לדרוש מהממשלה ומהכנסת להנהיג שיטת בריאות ממלכתית. כדי שקופת־חולים תחלל לשמש מכשיר לחץ בידו עסקנים מפלגתיים;

(ב) להאבק למען הפרדת האיגודים מהקצועיים מההסתדרות;

געתון של אטראוס

רזה ושמנה

געתון רזה עם התווית הירוקה געתון שמנה עם התווית הכחולה

165

קלוריות ל-100 גרם

95

קלוריות ל-100 גרם

לא לה שאינם
שומרים על דיאטה
ואוהבים
גבינה טובה

לא לה השומרים
על גזרתם אך
אינם מוכנים לוותר
על גבינה טובה

מחיר 48 אג'י

מחיר 40 אג'י

כיום הנהיגה

איננה מענגת-השאר אותה

"לאגד"

דוד / סטודיו ישראלי

לבסוף החלטתי כי המתאימה ביותר היא:
 אישיות מפוצלת.
מושה לוי, סירת הכרמל
 • עורך האישיות המפוצלת זוכה
 הקורא משה לוי, ת. ד. 152, סירת הכרמל,
 בפרס המדור בסך 10 ל"י.

שקרים השמחות!

מכתב זה, בחתימת ד. כרמלי ועוד חמש חתימות מניו-יורק, המלא שקרים והשמחות, הופיע בביטאון "זאת הדרך" של אנשי "ארץ-ישראל השלמה".

התגלגלו לידי מספר גליונות של שבועון "העולם הזה" בין שאר ה"עתונים מישראל".

קשה היה לי לעכל את שקראת בגליונות ה"נ"ל. במצבה הבטחוני ה"חמור של ישראל מוצא לאור מדי שבוע בשבוע שבועון הגדוש מאמרים המשמיצים בראש חוצות את המדינה וראשיה. מאידך מטיף עורך השבועון ה"נ"ל לקרבה ולמיוזג עם שכנינו הערבים ולו גם על חשבון פיצוי הפליטים, נסיגה מהשטחים המשוחררים וויתור על חברון וירושלים.

לא קשה לעמוד על החינוך ה"יהודי הלאומי של עורך "העולם הזה" (שבקושי סיים בית-ספר יסודי) ועל יקתו לערכיהם ההיסטוריים של קדשי האומה.

השתוממתי להיווכח כיצד מגן ה"עורך בחירוף נפש על רכוש ערבי של תכלנים שפוצץ בידי כוחות הב"ח ה"ישראלים, וזועק חמס על מע"רם של ערבים, "חפים מפשע". לשוא ייפשתי כל זעקה נגד מעצריהם של יהודי ארצות ערב, הנמקים מאחורי חורג וברית כשרכושם מוחרם והחייב נאסר עליהם. האם אי-פעם הפ"י עורך "העולם הזה" למען פתיחת ערי רוסייה ליהודים הכמהים לע"א? אכן, הגדירו אותם חסידים.

מכתב זה מוכיח ממי פוחדים הסיפוחיסטים ומי היא התנועה היחידה הנלחמת ברצינות למען השלום.
מיכאל שאורר, חיפה

יפורי

אכסודום

ברצוני להביא לידיעתכם כי בעיקבות הכתבה יסורי אכסודום 1970 (העולם הזה 1709) ותלונות שהתקבלו במשרדנו בעניין האוניה היי דרומה, מינה המנהל הכללי של משרד התיירות, מר חנוך גבתון, ועדה לבריקת המצב באוניה זו.

בדו"ח שלה קבעה הוועדה בין השאר: באשר לכתבה הנ"ל ואשר בגינה הוקמה ועדה זו, ולאחר שאנו מתעלמים מן החלק הראשון של הכתבה; אנו באים למסקנה כי אומנם קרו התקלה ו/או התקלות שצויינו, בחלקן או במקצתן, וזאת למרות ההכחשה של רב החובל ארן (אייק).

דרך-אגב, בתאריך יותר מוקדם (במכתבו מיום 7.10.1969) מטיל מר ארן על הקבלן לשירותי האוכל אשם בכל התקלות בעת ההפלגה, אשר בגינה התקבלו במשרדנו מספר תלונות. אס"י אנו דנים בתאריכים אחרים, יש להניח שגם בהפלגה שזא הכתבה, היו תקלות מתקלות שונות.

להלן מציגת הוועדה כי מספר תקלות שעליהן נמסר במכתבכם, באו ביניהם על תיקונן, כגון הספקת מים קרים, התקנת איזורים בחדר האוכל, החלפת חלק מאנשי הצוות, הצמדת עובדי-קיון מיוחד לשירותם בעת ההפלגה, ועוד.

הוועדה המליצה, בין השאר, כי השיט (המשך בעמוד 10)

לפני...

ואחרי...

מבצע "יתרון-פרס"

נותן לך סיכוי ממשי ובלתי רגיל

להכפיל מיד

כל סכום עד 15.000 לירות

בנק דיסקונט

"האל לא רק בנק-האל אלא ידיו"

מועדון חברים

אימפרוביזציה
Improvisation

ערב ערב

ת"א, רח' הירקון פינת נס-ציונה

צלומי-פספורט

בין רגע! באיכות מעולה!
 העתקת-מסמכים, בו במקום!
 פתוח והגדלה צבעוניים ע"י המע-
 בדות המשוכללות ביותר בארץ!!
 מבחר גדול של מצלמות
 ואביזרים בחנות המקצועית.

פוטו ברנר

חברה רחוב החלום 31

מכתבים

(המשך מעמוד 9)

באוניה היי דרומה יפורסם כהסלגה עממית, על כל מיגבלותיה. אגף הספנות, שהוא הרשות המוסמכת, יתבקש לפקח על הנעשה בספינה ובשירותיה השונים. המלצה אחרת אומרת כי בעלי האוניה יידרשו — באמצעות הרשות המוסמכת — להוסיף תאונותיות ומיקלחות. בעת הפלגות עמוסות במספר מירבי של נוסעים — ייקבעו שני מועדים לארוחות, והנוסעים יחולקו מראש בהתאם לכך.

חיים קדין, דובר משרד התיירות, ירושלים

אה

בצרה

החבר אברהם שרון הוא יליד עיראק, שם סיים את בחינות הבגרות בשנת 1940. ב-1941 נכנס ללמוד בבית-ספר לאחיות מוסמכות, שם למד שלוש שנים. ב-1944 סיים את בית-הספר וקיבל תעודה ממשרד הבריאות של עיראק.

החבר שרון עלה לארץ ונתקבל לעבודה בבית-החולים מאיר בכפר-סבא. אור שרה לו דרגה של אח מעשי, בסענה כי אינו יודע עברית. הובטח לו כי משילמד את השפה, יעלה בדרגה.

עתה, לאחר שנות עבודה, החבר שרון כבר יודע עברית והשתלב יפה בעבודה. הוא נחשב לאחד העובדים הטובים בבית-החולים.

למרות זאת לא הועלה בדרגה, ואנו רוצים אים בזה עוזל גדול ואיצדק, מה עוד ש' עובדים אחרים, שאינם בעלי ותק כמוהו, הועלו בדרגה.

לכן אנו מבקשים אתכם שתטפלו בעניין ותעשו כמיטב יכולתכם כדי שיתוקן ה' עזל.

ועד העובדים,

בית-החולים מאיר, כפר-סבא

השגיא

של ראשיהעיר

ישבתי בבית-קפה קטן ליד השק"ם שבי רחוב בן-יהודה בתל-אביב, כשלפתע צד

מבטי שלט משונה אותו הנצחתי בצילום המצורף.

מה שמפליא בשלט, בנוסף לשגיאה ה' מוזרה שבו, שחתום עליו ראש-עיריית תל-אביב.

נתן גורדמן, תל-אביב

קוראים חשודים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצורפים תמיר נות למכתביהם.

היא תמיד מוכנה בשבילך.

סוכנים בלעדיים לישראל: קפריש, הפנת מכוניות בע"מ
תל-אביב: בית הדר, דרך פ"ת 19, טל. 2-623441 • **חיפה:** רחוב העצמאות 98, טל. 537059.
מפיצים ראשיים: תל-אביב: "סג" חברה להשקעות בע"מ, השרון 10, טל. 31755 • **חיפה:** ש. בן-דב, הדר הכרמל, רח' ביאליק 6, טל. 63981 • **ירושלים:** מוסך "סילון", מרכז מסחרי, רח' אליהו שמע 15, טל. 29995 • **רמת-גן:** צבי רון, רח' זיבוטנסקי 48, טל. 727341 • **עפולה:** הרצל סלע בע"מ, רח' יהושע 52, טל. 22195 • **נהריה:** ששון, המיסדים 22, טל. 920169 • **פ"ת:** מוסך אלמוג, סטרומה 10, טל. 913635 • **רמת-גן:** צביקה ורון, שרות קטנועים, דרך השרון 20, טל. 924353 • **באר-שבע:** מוסך "מוטוכל", טרומפלדור 81.

יש לך הכל אם יש לך Isona

סוד ההצלחה, מה היא?

מהן שאיפותיד בחיים?

וזאת תוכל להבין ולממש בעז' רת ספרה החדש של פרופ' שרלוטה ביהלר "כדי שחיך יצליחו..."

מלווה תמונות.

המחיר 8.80 ל"י

להשיג בתנויות הספרים או בהוצאת "אחיאסף" רח' יוסף הנשיא 13 תל-אביב.

IONIAN LINE

שרות הפלגות שבועי, אקספרס לנוסעים ולמכוניות

באנית-המעבורת

אכילאום (6,000 טון הרהק)

הפלגות בכל יום ו' בשבוע מחיפה — ללימסול, רודוס, פיראוס ו' בריגוני (איטליה).

פנה לכל סוכני הנסיעות או ל' אדאלוף ושות':

תל-אביב, רחוב אלנבי 94, טל. 611757, 613389

חיפה, רחוב כיאט 6, טל. 67752, 67753

סיווג הבטיחות כפי שנקבע ע"י מנהל אגף הספנות והנמלים "אכילאוס" 1939 ("ג").

סטודיו

למחול וג'אז

בהדרכת

שמעון לוי

קורסי קיץ החל מ-1 באוגוסט.

פרטים והרשמה:

טלפון 247480

المقيم حافول بيبي
أحمد منبسط في الثقافة

על-כך אברהם מור, המשתתף בהצגה: "הוא יצא מפה רק כדי שיוכל לאחר. זה מה שנקרא בפי העם: טבע שהפך ל'הרגל'."

את בוסתן ספרדי, הי' עוסק בהגיי השכונה הירושלית, כתב ח"כ יצחק נבון. תוך כדי חזרות, שינה נבון את המחזה. לחזרה שהתקיימה ביום השישי לפני שבוע לא הופיע נבון. חיפשו אותו ב' ביתו ולא מצאו. יומיים לאחר מכן הופיע נבון בלי חומר נרסף לחזרות. מדוע? הסביר נבון: "חומר לא הבאתי, אבל לעומת זאת הבאתי הפסקת אש."

יונה יהב, הוא סטודנט ישראלי הלומד באנגליה. בין שאר התלמידים בכיתתו, לומדים גם בנו של האמיר פייסל והבן של נסיר אבודי. השבוע הגיע יונה לארץ, ובפניו סיפרים על השניים: "ה' אמיר פייסל מטלפן פעם ב' שבוע לבנו ומשוחח איתו ב' שעה בטלפון. הבן סיפר לי כי

עד כמה מודאג ח"כ מרכו החופשי שמואל תמיר מכך ש'מנחם בגין' הפך ל'מנהיג האופוזיציה הסיפוחיס' טית, ניתן ללמוד ממודעה ש'פורסמה השבוע: הערב, בש' דורי ישראל, בשעה 11.05, לי' טעמי עם ח"כ שמואל תמיר. פוטנו לארץ להפיקת תוכנית אישית לתעמולה פוליטית."

המכוניות של עזר וייצמן

כשעזר וייצמן הפך להיות שר-התחבורה, הוא הח' ליק את המכונית הצבאית ה' גדולה בסריומף 1300 קטנה. עכשיו, כשהוא עובר לנהל את אחת החברות המסחריות של יעקב מרידור, הוא יקבל שוב מכונית גדולה. הגיבה על כך מיכל, בתו בת ה'12 של עזר: "יופי, עכשיו אני שמחה שאבא עוב את הממשלה, למה שיהיה לו אוטו גדול."

במאי ההצגה בוסתן ספרדי, יוסף מילוא, ידוע באיחוריו

בצורה מוזרה התנהג משה דיין בעת הוויכוח על הזות הטילים הסובייטים לעבר התעלה. הוא ישב ליד שולחן הממשלה באולם הכנסת. לפתע קם מכורסתו המרופדת, ניגש לכורסה של שר אחר, הוריד ממנה כרית ושם אותה מאחורי גבו. לאחר מכן טובב את ה' כורסא השכנה ושם עליה את שתי רגליו. המסקנה של ה' ח'כים: הוא טובל מכאבים גופניים.

איך זה להיות שר לשעבר? כשנשאל על-כך השר (מיל.) ד"ר אלימלך רימלוב, כאשר ביקר במלון הילטון בתל-אביב, הוא הוציא את מק' סרתו מפיו ואמר: "כן, כן, להיות שר או לא להיות זה אותו דבר, אותו דבר."

תשובה מסוג אחר על שאלה מסוג אחר, השיב השבוע השר-לשעבר יוסף ספיר: "אני לא מבין בכלל מדוע יש סיכסוך בינינו לבין מצריים. הם הרי מדינה אפריקאית ואין להם מה לחפש פה. אנו צריכים

שאל ביבר
מי שהיה קצין חווי ובידור ראשי ב' קדת קצין חינוך ראשי של צה"ל, לפרוש משירותו. חבריו של סגן-אלוף ביבר התבדחו כי הוא מהשירות בעקבות דרישת המצרים ש'נכללה בהסכם הפסקת-ה' בה חיתנו כי יסכימו להפסיק את האש, רק אם יעזוב ביבר צה"ל. הסיבה: להקות הבידור הצבאיות שהוא שולח לת' מטרדות את מנוחת החיילים המצריים הנמצאים בצד' של התעלה. בתמונה: שאל ביבר כפי שהוא נראה במי' המודיעין הירדני אשר נתפסו אחרי מלחמת ששת-י'.

חן בעיניו והוא רכש אלפי סוס-טוסים ועכשיו זהו רכב העתיד באבודאוי.
לרגל הצגת הבכורה של להקת החשפניות דוקה-פסטיבל' סכטישו ממועדון הלידו ב' מועדון זורבה ביפו, הזמינו מנהלי המועדון להצגת הבכורה גם את ח"כ יצחק רפאל. להזמנה שנשלחה אליו, צורף הסבר: אין צורך לנסוע לפאריז כדי לראות את נערות הלידו,

טלילה סטן
היא אסטרונוגית. היא מדגימה את כשרונותיה במסיבות יוס'החולדת שעורכים בעלי מועדון-הלילה "קינגס קלאב" לבני מזל אותו חודש. בתמונה מימין מדינה טלילה לשחקן צדוק (צדי) צופתי כי בעוד שבוע שנים הוא יגיע לפיסגת החצלחה ויתפרסם בעולם כמו חיים טופול. משמאל מספרת טלילה למלחינה דרורה חבקין, כי בשנה הבאה תהיה לה הצלחה אמנותית גדולה וגם האהבה לא תקופה. משמאל ממתינה לתורה — הזמרת שולה חן.

לאביו כל-כך הרבה ילדים ש' הוא לא יכול להתפנות אליו יותר מפעם בשבוע. ואילו הבן של נסיר אבודי סיפר לי ש' אביו היה בסיוור באירופה, שם ראה אופנוע סוס-טוס. זה מצא

לחזרות. לכן התפלאו השחק' נים כשלחזרה שהתקיימה ה' השבוע בקיבוץ העוגן, הגיע מילוא בזמן. ההפתעה לא ער' כה זמן-רב: כמה דקות אחרי שהגיע יצא מילוא שוב. העיר

למצוא הסדר עם הערבים שב' תוך ששח ישראל ולא עם מדי' נה אפריקאית!"

מה יש לח"כ ד"ר משה סנה לומר על תוכנית רוג'רס? "המעצמות הן כמו שתי חב' רות מסחריות גדולות שעשו הסכם לא להתחרות ביניהם יו' תר מדי — זוהי תוכנית רו' ג'רס."

ואיך מסביר סנה את התנהגותו היום, אחרי שנים של התרסקות על אמא-רוסיה? "זה לא התרסקות על אמא. קורה לגבר שהוא מתרסק על משהי' ואחר מתברר שזו היתה טעות."

חברו למפלגה של סנה, שמואל מיקוניס, נסע ה' שבוע לרומניה. כשנשאל למט' רת נסיעתו, השיב: "כדי לקבל שם הערכות-מצב על הפסקת-האש."

על הפסקת-האש ועל תוכנית רוג'רס, יש גם לסט' ריקאן דידי מנוסי מה לומר: "עכשיו מארגנים טולים לפרי' דה מהשחחים."

אשה צחק
ראש עיריית טבריה בא למחרת התחרות מוקדמת להיפרד מן המשתתפות. שלומך ז' שאלו אותו, "עוד לא התרחצתי?" השיב צחק. מ' "אני לא רוצה שטעם הנשיקה שקיבלתי מהנסיכה ירד מ' "

קלמן בורשטיין
מפקד משטרת טבריה הביא את בתו בת השנה לתחרות מלכת המים, "מפני שבעוד כמה שנים היא תהיה המלכה". בתמונה: עם שרית דמיר (מימין), מלכת המים 1969 ורחל שטמברג.

תמרורים

מונה • למפקד פיקוד ההדרכה בי צה"ל, במקומו של אלוף-מישנה נתן גרוסי מן שסיים את תפקידו — אלוף-מישנה **הרשון פלד** (45), ליד פולין, עלה לארץ ב־1935, בוגר ישיבת תפארת ישראל בחיפה, הצטרף ב־1943 להגנה, בה שימש בתפקידי פיקוד והדרכה. במלחמת העצמאות היה מפקד פלוגה, אחר מונה למפקד גדוד וכעבור זמן מה הועלה לתפקיד סגן מפקד חטיבת שריון. מ־1967 שימש בתפקידי הדרכה במטה הכללי.

מונה • ליועץ הנדסי ביחידה לבריאות הסביבה של משרד הבריאות, איש תה"ל לשעבר פרופסור **אהרון עמרמי**, שתיכנן בשעתו את אגני הביוב הפתוחים בתולות ראשון-לציון, שגרמו למיפגעי צחנה חמורים באזור.

נישואין • גרושתו של איש החיפוף שירת גיון לנון — **סינטיה לנון** —

סינטיה ורוברטו

והאיטלקי **רוברטו כאסאני** בן ה־27 שהוא מנהל מלון.

עומדים להפריד • שחקנית הקולנוע **אודרי הופר** והפסיכיאטר הצעיר ממנה בשמונה שנים ד"ר **אנדריו דומיני**, המשבר בחיי הזוג החל עם הולדת בנם, לפני כמה חודשים, ומאז נראה דוטי במסעדות ובמועדוני לילה בחברת דוגמנית איטלקיה — שהיתה ידיתתו לפני נישואיו לאודרי.

נפצע • בקרסולו, עת עסק באימוני טיפוס על עצים, כדי שישתחרר מפחד גבהים, שחקן הקולנוע **פול ניומן**, המוריד פיע עתה בסרט לפעמים, תחושה מיוחדת, בו עליו להפגין טיפוס על עצים גבוהים. במשך שבועיים התאמן פול, אך בעת הצילום אחת הסצנות — נפל ושביר את קרסולו.

נולד • חודש לפני המועד הצפוי, לאחת מכוכבות ההגדה לבית פורטייט, פלר, הלוא היא **פוזאן המפשייר** (31)

פוזאן המפשייר

ולבעלה במאי הסרטים הצרפתי **פיייר גאריניהידפר** (46), בן.

נהרגה • בתאונת דרכים שאירעה במרחק כמה קילומטרים מגבול צרפת — ספרד, רעייתו של ראש-משלת צרפת **מארי-אנטואנט שאבאן-דלמאס** (50), מארי נפצעה בראשה וברגליה כאשר מכונית בה נסעה, נאלצה לסטות מן הכביש, התנגשה בעץ ונפלה לתעלה, כדי למנוע התנגשות עם מכונית שנסעה בכיוון ההפוך במהירות רבה. כעבור זמן-מה נפטרה מן הפצעים. מארי-אנטואנט נישאה לבעלה בנושואין שניים ב־1947.

"מקסי-גם בסיגריות TIME 100 סופו קינג סייד"

...וכמובן גם TIME הרגילה של דובק נשאר תמיד באופנה.

תאר לך שאתה ואני, ועוד כמה חברים טובים, מהווים את ממשלת ישראל. אנחנו עורכים תרגיל. השם: הזות טילים.

אנחנו נמצאים ביום השני של הפסקת האש. שריהיטחון (זה יכול להיות אתה, אם אתה רוצה בכך) במיא הוכחות כי בלילה שבין ה-7 וה-8 באוגוסט הוזו כמה טילי סאם 2 ו-3 כמה קילומטרים מרחק, לתוך התחום שעליו חלה התקפה. עלינו להחליט מה לעשות בנדרון — לצעוק, לפעול בשקט, או לשתוק בכלל.

★ ★ ★

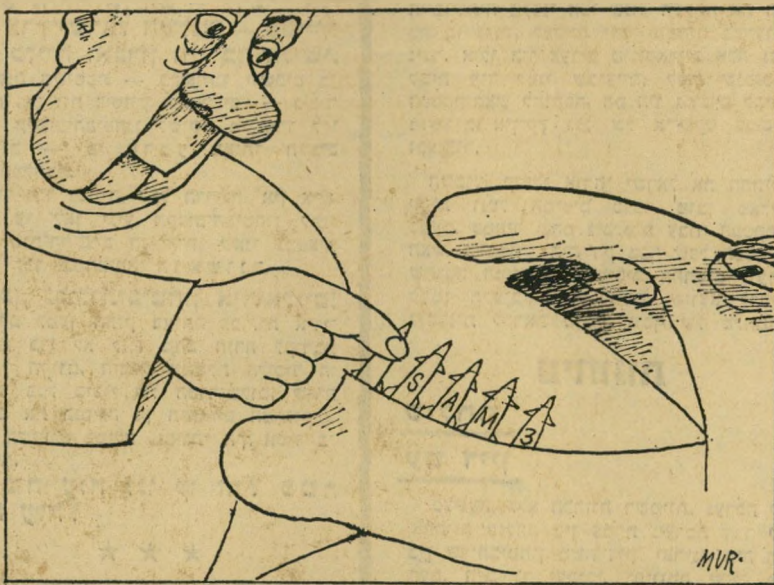
אני שואל אותך את השאלה הראשונה: האם אנחנו יכולים להוכיח שהדבר אכן קרה אחרי חצות הלילה, שעת כניסתה של הפסקת האש לתוקפה? בוודאי, אלא מה? אתה עונה. אתה חושב שאפשר להעביר טילים כאלה תוך שעה-שעתיים?

בסדר, אני משיב, אבל איך אפשר להוכיח? הרי כל זה קרה בלילה!

אנחנו נגיש את ההוכחות לאמריקאים. האמריקאים לא ירצו לפוצץ את יומת השלום שלהם בגלל עניין זה. הם יבואו אלינו ויאמרו: מגיין לנו שהתנועה לא הושלמה בין שש בערב וחצות? איזה הוכחות יש לך שזה קרה אחרי חצות? יתכן שבשלב זה אנחנו מחליטים לגנוז את כל העניין, ולהסתפק בהודעה שאם יוזזו טילים נוספים, נשלח את חיל האוויר. כי מה הטעם לפתוח בצעקה, כדי להכריח את האמריקאים לעשות משהו שהם אינם רוצים לעשותו — אם יש ברירה האמריקאים קמים תירוצים כל כך מצויין כמו חוסר ההוכחה?

(אגב, אם אהיה מנחל אשאל אותך: מדוע הסכמת להפסקת האש, המתחילה בחשכת לילה, ולא לאור היום? אילו התחילה הפסקה בצהרי יום ו', ניתן היה לצלם את

חששות הבטחוניים שלנו להגביר את הלחץ עלינו. "זהו עוד נימוק אחד לשתוק." ★ ★ ★ ולי יקום או אחד החבריה, החכם בחבורה, ויאמר: "אני מציע לבלוע את הצפרדע. עוד מעט יתחיל המשאומתן אצל יא"

(זייד'וסיסה צייטונג)

שיניים תותבות

רינג. יש עניינים רבים שלגביהם חלוקות הדעות לא רק בינינו ובין המצרים, אלא גם בין ממשלת ישראל וממשלת ארצות. נצטרך להיאבק על דברים קשים ומסוכנים: גבולות, פליטים, ירושלים, סידורי ביטחון, פירוטשחים ועוד ועוד. בכל נקודה כזאת יכול להיות צר משכר חמור בינינו ובין

קאי, שממשלת וושינגטון מוזלזלת בנו בגלוי ומתייחסת אלינו כאל עושי-צרות ילדותיים.

פגענו באמינות עמדתנו — וזה עוד לפני שהתחיל המשאומתן הרציני על הסדר השלום, שבו נצטרך להתמקד על הרבה הרבה עניינים חשובים לאין ערוך.

עמדו מולנו כמו הוריו של ילד צועק, עם הבטת-פנים נבוכה, מת-נצלים בפני השכנים, ואומרים לנו: "ששש... שששש...". ירינו בתותח גדול לתוך האוויר — ויצרנו חור באוויר.

★ ★ ★

אפשר היה לסלוח לחוסר-פיקחות זה של הממשלה במיקרה זה, אילו היה זה המיקרה היחיד.

למרבה הצער, מתקבל הרשום כי החלטות רבות של הממשלה מתקבלות בצורה זו, מאז מלחמת ששת-הימים ועד היום, עם וכלי נח"ל.

לא אחזור על ההחלטה הגורלית להפציץ את מצרים בעומק, ההחלטה שעליה אמרה ראש-הממשלה שבשעת קבלתה לא העלה אף שר אחד מכל שרי הליכוד הלאומי, את האפשרות שהיא תכריח את נאצר למסור את הגנת ארצו לידי הצבא הסובייטי. די להזכיר את ההחלטות האחרונות — לעשות מהומה סביב ניסוח פיסת-נייר, חסרת-חשיבות הקרויה "סיוטת ארינג", להתעקש על עריכת השוואות בניקוסיה וברג של שריחון, להאט את קצב ההיכר רות עם יארינג ועוד.

האם נשקל ברצינות מה תהיה תוצאת כל אחת מן ההחלטות האלה?

האם הדיכוי עם האמריקאים על "סיוטת יארינג" האומללה נשא פרי כלשהו — מלבד הצגתנו לעיני האמריקאים והעולם כעדת מתחכמים, שאינם מעוניינים בשלום, המת-עקשים על עניינים של מה-בכך?

האם לא היה ברור מראש שהאמריקאים יתעלמו לגמרי מההחלטות אלו?

האם היה זה נכון להתעקש על ניקוסיה, כשהמצרים הסבירו שקל להם יותר לערוך את השלב הראשון באו"ם בניו-יורק, שם אין המשאומתן נראה כל-כך יוצא-דופן? האם לא העמדנו את עצמנו על דרגה אחת

צפרדניים בתנועה

עם המצרים, השבויים עדיין בסכר הרמג'ו גיה של אתמול, שקשה להם להשתחרר בבת אחת ממליצות-התעמולה שלהם בג'ו סח. לא יהיה משאומתן ישר — גם כשהם כבר הסכימו, למעשה, למשאומתן כזה?

האם איננו מבוזזים את כל ה"תחמושת הדלה שיש לנו בקרבות בעלי חשיבות מועטה — ובבוא היום ניכנס לקרב המכריע ללא תחמושת מעילה?

★ ★ ★

מדוע מתנהגת הממשלה, שיש בה בכל זאת כמה אנשים אינטליגנטיים, בצורה זו?

יש לי רק הסבר אחד: היא לא השלימה עדיין לגמרי עם קבלת יומת רוג'וס. ומת-רוצצים בקירבה רצונות שונים וסותרים.

יש כאן מאבק בין הלב והשכל, בין הרגש וההגיון.

השכל וההגיון חייבו לקבל את היוזמה. הלב והרגש לא קיבלו עדיין, כי לא וי תור עדיין סופית על סיפוח שטחים.

וכך מחבל הלב במלאכת השכל, והרגש בפעולת ההגיון.

ואפשר רק לקות שמצב זה ייגמר ב"מהרה, ושגם הלב הממשלתי יותר — כמו השכל הממשלתי — על חלומות הסיפוח וכי הממשלה תתמסר או בלב ובנפש ל"השגת הסדר-השלום שהוא אפשרי."

עד אז עוד נצטרך לבלוע כמה וכמה צפרדעים.

ושינגטון. נעמוד בכל פעם בפני לחץ כבד ביותר, מבלי שיהיה לאל ידנו להפעיל לחץ נגדי.

"יתכן שבמועד מסוים נצטרך לצעוק ש"עניין מסוים מסכן את ביטחון המדינה."

"האם כדאי לבזבז קריאה כזאת על עניין שהוא — עם כל חומרתו — בעל חשיבות מוגבלת."

"האם לא נהיה כמו אותו נער שצעק פעמים רבות, זאב! זאב! — וכאשר בא הזאב באמת, וזה נער צעק בכל כוחו, איש לא האמין לו ואיש לא בא להצילו?"

★ ★ ★

עדי כאן התיאור הדמיוני של ישיבה דמיונית של ממשלה דמיונית.

לפי חוקי ישראל, אסור לפרסם מה אירע בישיבת הממשלה.

אבל מותר לפרסם מה לא אירע בה.

ובכן: לא אירע בה דיון שקול, ענייני וקריאות, כנ"ל.

כי ממשלת-ישראל פשוט אינה בנויה לדיון מסוג זה.

היא פועלת בהתקפות. התקפה של התרגשות. התקפה של פעלתנות. נעשה ונשמע. ואוי לאוזניים שכך שומעות.

כך גם הפעם. ללא מחשבה-תחילה, ללא שיקול התוצאות הצפויות, פתחנו בצעקה הגדולה, יצרנו היסטריה כללית, עוררנו התרגשות עולמית — והתוצאה: לא כלום. האמריקאים ושאר הידידים

"בקיצור: אם מוכנים להסיק מסקנה — כדאי להרביץ. אם אין מוכנים להסיק מסקנות — כדאי לבלוע את הצפרדע."

★ ★ ★

לכן שאז אתה מבקש את רשות הדיבור ואומר:

"אל תשכח שאנחנו רוצים לקבל מן האמריקאים פאנטומים, ודברים אחרים. הם הבטיחו לנו לשמור על מאזן-הכוחות, והנה הופר מאזן-הכוחות."

"לכן כדאי לנו לפתוח בצעקה גדולה. זה יכריח את האמריקאים לתת לנו משהו, יעני, על החשבון."

על כך הייתי עונה: "ידידי היקר, בכך תשיג בדיוק את ההיפך. הזות הטילים הסובייטים לעבר התעלה מגבירה את סכנת העימות הישראלי-סובייטי. מני וגמור עם האמריקאים למנוע עימות זה בכל מחיר, מפני שהם חוששים להיגרף לתוכו."

"התופעת הטילים הראשונים במצרים הביא את האמריקאים לפירסום חוכמת רוג'וס המקורית, ולהגברת מאמציהם למען שלום כפוי."

"הזות הטילים לעבר התעלה תגביר את הלחץ האמריקאי על ישראל, למען החשת הצעדים להשגת הסדר. כי המצב נעשה מסוכן יותר."

"כשהם רוצים ללחוץ עלינו, הרי לא יתנו לנו פאנטומים. להיפך — הם ישתמשו ב"

הנוף דקה אחת לפני כן, ולהוכיח בקלות כל שינוי שבא לאחר מכן.)

★ ★ ★

ניח שבישיבת הממשלה שלנו מגיעה למסקנה שעלינו להתעלם מנקודה זו של איהאפשרות לספק הוכחה.

או אני קם, ונושא את הנאום הבא: "חברים יקרים, בואו נחשוב רגעיקט בשקט. בני התרגשות. למרות חומרת העניין."

"מה אנחנו רוצים, בעצם? לפני שנחשוב על המהלך הראשון, נחשוב-ט על המהלך השני."

"עלינו לקבוע: או שאנחנו רוצים צים לפוצץ את הפסקת-האש ואת שליחות-יארינג, או לא."

"אם אנחנו רוצים לפוצץ — נפתח-נא מייד בצעקה גדולה על הפרת הפסקת-האש. נדרוש מן האמריקאים להביא תוך 48 שעות להזות הטילים חזרה."

"האמריקאים יודיעו לנו שאינם מוכנים או מסוגלים לעשות זאת."

"אז נשלח אותם, הפאנטומים! זבנג וגמרנו. סוף הפסקת-האש. וסוף יומת-רוג'וס."

"מובן שאז יהיה לנו עימות עם הצבא הסובייטי, האמריקאים לא יספקו לנו נשק וכסף, ויחזרו לממשלה."

"אם איננו מוכנים לכך, אין טעם שנפתח בצעקה."

"אין דבר יותר מסוכן מאשר לצעוק כי הופרה הפסקת-האש"

ממשלת הליכוד הלאומי פשטה את הרגל לפני שבועיים. השבוע היא פשטה גם את היר — ושלחה אותה לתוך כיסך.

החשבון עבור הפלמת המלה מה. החשבון עבור כליהינשק הי חרשים שהפכו רדושים להגנת ביטחוננו.

מדוע? ★ ★ ★

פינחס ספיר אמר כי בחודש ינואר 1970 איאפשר היה לגבא מראש שתהיה מעורבות סובייטית, וכי לאחר מכן איאפשר היה לצ'

ספיר אגיש את החשבון

פז מראש שהטילים הסובייטיים יזוו ל- עבר התעלה.

האמנם?

המעורבות הסובייטית באה בעיקבות הח' לטת הממשלה להפציץ את מצרים לעומק, במטרה (הבלתי-מוצעת) להפיל את מישטרו של גמאל עבד אל נאצר.

החליטה זו, שחשפה לעיני כל העולם הי ערבי את אייכולתו של שלט מצריים להגן על ארצו, הכריחה אותו למסור את הגנת מצרים לידי הצבא הסובייטי. הוא בודאי לא עשה זאת מרצון.

הזהרנו בפני סכנת ההתערבות הסובייטית — ומן רב לפני שנתקבלה ההחלטה, וגם לאחר שהחלו ההפצצות.

אין אנו נביאים. לא היה צורך בחושניבואה כדי לראות את הגיון הדברים.

מאחר שהופיעו הטילים הסובייטיים, היה ברור לחלוטין כי יזוו עד לגדת התעלה — וכי בעקבותיהם יבואו מטוסי הקרב הי סובייטיים.

הדבר היה קורה גם לולא נכ' נסה הפסקת-האש לתוקפה. חילי האוויר שלנו יכוד היה לחבל בי' תהליך זה, אך לא למנעו ודא לעצרו לאורך ימים.

הפצצת מצרים לעומק לא השיגה שום מטרה חיובית. היא לא הפילה את עבד אל- נאצר (ואלו הפילה, לא היה הדבר עוזר לישראל, אלא להיפך). היא לא שיבשה את מערכות מצרים.

אבל החשבון הוא גדול — ואותו מציג עתה פינחס ספיר לתשלום.

★ ★ ★

מזה שלוש שנים יושבים אנחנו בגבו' לוח הפסקת-האש.

אותם הגבולות, שאנשי ארץ- ישראל השלמה מכנים אותם ב-

שם "גבולות-הביטחון האיריא- ליים"

איוה ביטחון נותנים "גבולות-הביטחון"? מה מחירו של "ביטחון" זה?

בשנה האחרונה לפני מלחמת ששת-הימים הגיע תקציב-הביטחון בקושי למיליארד וחצי ל"י. בסכום זה הקמנו וצידנו את הצבא המפואר, ששבר את צבאות-ערב בשלוש חזיתות תוך שעות מעטות.

זה היה כאשר ישבנו בגבולות לא-ביטחוניים, בגבולות הנוראיים שאם נחזור אליהם — לדברי אני שו ארץ-ישראל השלמה — צפויה לנו כלייה ואבדון וחורבן שלישי.

בשנה השוטפת — כשאנחנו יושבים ב' אותם "גבולות ביטחון אידאליים" — כבר מגיע תקציב-הביטחון לשישה מיליארד ל"י בקירוב — פי ארבע מאותו תקציב ערב-המלחמה.

ועוד היו נטויה, לכל הדיעות. אין איש יודע עד לאן יגיע תקציב-הביטחון לפני גמר שנת-התקציב הנוכחית, שאנו נמצאים כיום עוד במחציתה הראשונה.

אכן, גבולות-ביטחון איריאליים! אולם למען החוק באותם גבולות איד- אליים, כדי לא לזוז מהם חורה לקירבת הגבול הקודם, חיבלה ממשלת הליכוד הי לאומי בכל סיכוי של הסדר-שלום, שהיה מחייב את הנסיגה מן השטחים המוחזקים. עצם השימוש במילה "נסיגה" היה אסור ב- תכלית.

כמה עלה לנו קו זה? כמה הוא עלה?

★ ★ ★

לפני שלושה שבועות קיבלה הי ממשלה פוה-סוף את יוזמת רר- ג'רם.

קיבלה בחצי-לב, תחת לחץ, כשכמה מ' חברה נדרו נדר לעצמם לחבל ביוזמה ב' עודה באיבה. אבל קיבלה.

את אותם התנאים הכלולים ביוזמת רר- ג'רס אפשר היה לקבל לפני שנה, כאשר אך החלה היוזמה האמריקאית.

את אותה היוזמה אפשר היה לקבל במוק 1969, לפני התחלת ההתערבות הצבאית הסובייטית במצרים!

את אותם התנאים, הכלולים בהחלטת מועצת-הביטחון מן ה-22 בנובמבר 1967, יכלה הממשלה לקבל לפני 32 חודשים.

או רכבנו על הסוס. היינו בשיא כוחנו המדיני והצבאי. אילו החלטנו או לקבל תנאים אלה — אותם התנאים שהחליטה הי ממשלה לקבל עכשיו! — היינו יכולים לר- טול את היוזמה לידינו, למנוע את ההסל- מה ואת חזיתת מערכות-הנשק היקרות, לקדם פני לחצים עליו, לבוא בדברים ישירים עם מצרים ו/או עם הפלסטינים, לכונן הסדר-שלום מוצק והרדי .

כמה כסף זה היה חוסך? באיוה מצב של פריחה ושיגשוג היה נתון המשק הישראלי היום?

אולם הממשלה החליטה נגד. היא קראה לנו "תבוסתנים", כאשר הצענו לה לעשות או מה שהיא החליטה לעשות עכשיו.

מדוע? מפני שהיא רצתה להחזיק בכל מחיר ב' שטחים המוחזקים, או לפחות בחלק גדול מהם.

בכל מחיר.

את המחיר שאתה מתחיל ל' שלם עכשיו.

★ ★ ★

אל תשכח זאת, כאשר פינחס ספיר מגיש לך את החשבון.

אין טעם לבוא בטענות אל פינחס ספיר. הוא דווקא היה אחד ה"יוגים".

אבל יש טעם לבוא אל הממשלה כולה, ואל האנשים המרכיזים בה, שהתנהגו או כ' "נציים", וביחוד אל אותם המנסים עכשיו לחבל ביוזמת רוג'רס ובשלחיות יארינג, מתוך מגמה ברורה לשים קץ להפסקת- האש.

את המחיר תשלם אתה. ולא רק בכסף.

לוי אשכול

במדינה

העם

מס עבד

השקט

אם רצה מישוה הוכחה לכך שישראל היא מדינת האבסורד, די היה לו להתבד- נן השבוע בתגובותיהם של אורחי ישראל. הממשלה, תוך הפרה מוחלטת של הת- חיבויותיה מלפני חצי שנה, העלתה את הי מיסים, גרמה לעליית יוקר המחיה בשיעור ניכר. אילו היו צעדים מוניטאריים אלה נג- קטים עוד לפני שבועיים, לפני שנכנסה הפסקת-האש לתוקפה, הם היו גורמים להתי- מרמרות אין-קץ וגל של אירשקט במשק ובציבור.

השבוע, קיבלו אורחי ישראל את ההתי- קרות ונטל המיסים כדבר מובן מאליו כמעט, כמחיר שהם משלמים עבור הפסקת- האש. האבסורד היה רק בכך שכל הכספים שתגבה הממשלה מהמיסים החדשים נועדו לממן תקציב בטחון נוסף, שיוצא לרכש וללכונות לקראת סיבוב נוסף של מלחמה.

עיתונות

סולחה

עם דיין

בצינעה, ללא הכרזות רשמיות, נערכה ל- אחרונה סולחה בין צמרת מערכת דבר ל- בין שרה-ביטחון משה דיין. יארינג, היה הי פעם, ח"כ גד יעקובי, והיוזמה יצאה מ' עורכת דבר, חנה, זמר, הרוצה לחיות ב' שלום עם כולם, ביחוד עם אלה הנראים בעיניה חזקים, או בעלי סיכויים לעתיד.

זמר ביקשה ממזכיר המערכת, איש רפי' לשעבר אוהד זמורה — שהיחסים בינה ל- בינו הם כיום מצויינים' לגשש אצל מקר- רבי דיין בדבר אפשרות פיוס בינו לבין דבר. זמורה פנה אל ח"כ יעקובי, שלא נאלץ לעמוד הרבה כדי להשיג הסכמתו של דיין. התנאי היחיד של מר דיין: שמערכת דבר תבקש סליחה מדויד בן-גוריון ותתפ- יס עמו. זמר קיבלה את התנאי במלואו. העורכת וכמה מאנשיה פנו אל בן-גוריון ופייסוהו. התוצאה: לאחר שנים של תרם מצד בייגי על דבר — העניק לאחרונה ראיון לעיתון.

אישיהקשר: הדובר לשעבר.

אישיהקשר בין מערכת דבר לבין משה דיין, שנחמנה לאחר הסולחה הוא מרכזי ברקאי, לשעבר דוברו של שרה-ביטחון. ב' עיתון מקפידים מאוד שלא לפגוע במשה דיין ובמדיניותו. אם מתקבלים במערכת דבר ריביקורת — לרבות דבריוכוח עם דיין — מביאה זאת המערכת לידיעת מקורביו. תוצאה אחרת של המדיניות החדשה ב' דבר: הסתייגות מדרכו של יגאל אלון. ב' שבוע האחרון התפרסם מאמר-התקפה חריף שזקק את כל מחולי ההסברה לחובתו של אלון.

אחד מצמרת מע"י, ששמע על הסולחה עם דיין, אמר: "עכשיו מתחלק הגרעון הי גדול של דבר בין גולדה ודיין. הגרעון כבר מוצדק יותר".

עורו

הספרדים!

מאז התבטא חיים נחמן ביאליק בגנות הספרדים, לא היתה סערה כזאת בקרב צי- בור הספרדים בארץ. את העילה לסערה סיפק העל מדורו של המשורר בנימין גלאי על קפה הפז, המתפרסם במערב של יום ישישי.

בין השאר, התפרסם במדורו האחרון הי קטע הבא: "בדקתי ומצאתי שאין לנו מיי- צגי מוראל ומעצבי-מוראל טובים יותר מן הגנהים, הספרדים, הירקנים, המלצרים, ההנזנים. בשתי מילים — אנשי השירותים".

הפיכת התואר ספרדי למקצוע ועוד מק- צוע של שירותים, הרהימה רבים שלא האמינו למיקרא עיניהם. כמה עיתונאים כבר הכינו מאמרי תגובה- חריפים על צורת התבטאות זו. ספרדים, שתשומת-ליבם הו-

• חנה זמר מינתה את זמורה לתפקיד מזכיר המערכת לפני הדיונים והסיכומים בדבר מיזוג דבר ולמרחב, חסמה בזה את הדרך לתפקיד בפני מישוה מאנשי למרחב.

פנתה למה שהתפרסם במדורו של גלאי, כתבו מכתבי מחאה למעריב.

איש מהם לא שם לב כי באותו גליון בו הופיע הפרסום המשמיע על הספרדים כבר פורסמה ההתנצלות- היתה זו טעותו של הבחור הזעזער. במקור היתה הכונה להכליל בין אנשי השירותים את הספ- רים, אך בטעות הודפס הספרדים.

מנגנון

האב נפל,

הילדים רעבים ללחם

חנה אקרמן התאלמנה כאשר בעלה, סגל אקרמן, טבע, יחד עם איש צהת נוסף, הקי- ברניס, לאחר ספינת טילים מצריים בספונת- הדיג שלהם אורית, ליד חופי ימת ברדחיל.

השבוע, שלושה חודשים לאחר האסון, ניתן היה למצוא את האלמנה הטרייה ב' קריית, מול פתח לישיבתו של שרה-ביטחון. האם פתחה שם בשבתה, לאחד ילדיה- החלו סובלים חרפת-רעב. פשוטו כמשמעו.

את צעירה, לא תמותי. הסיבה ל- שערוריה זו היה חור תמוה בחוק למען נפגעי הספר. בהתאם לחוק זה, זכאי ל' פיצויים כל אורח שנפגע בפעולת אויב באזור-ספר אך חוק זה אינו כולל משום מה אורחים שנפגעו בשטחים המוחזקים.

התוצאה: חנה אקרמן וילדיה נשארו ללא מקור פרנסה.

לאחר תום תקופת האבל, פנתה חנה ל- מוסד לביטוח לאומי. שם גילתה שמה ש' מגיע לכל אורח הנפטר בתחומי ישראל, לא מגיע למי שנפטר בשטחים: "המקרה הי זה שייך לטיפולו של משרד-הביטחון", הס' בירו לה שם.

היא פנתה למשרד הביטחון — ושם גילתה את הסיפור על החור שבחוק. היא החלה מתרוצצת בין המשרדים — ללא הועיל. "אולי בעקבות המקרה הזה יתוקן החוק", הסביר לה אחד הפקידים. בן-משה, הממונה על יחסי-הציבור במשרד-הביטחון, לא יכול היה גם הוא להושיעה. פקיד אחר,

חנה אקרמן ובעלה סגל ז"ל
בין משרד למשרד, הילדים רעבים

לסענתה, התייחס אליה סתם בגסות: "גברת, את עוד צעירה. לא תמותי מרעב", אמר לה לדבריה.

החוק וחרעב. אולי לא — אבל לדיה כבר רעבים. אינני יודעת מה עוד לעשות", בכתה השבוע. "כולם דוחים או תי בכל מיני תירוצים. איך ייתכן שבמדי- נתישראל לא ימצא הסדר למשפחתו של אורח שנהרג בידי האויב? האם זה צריך לעניין את הילדים שלי, שהחוק לא בסדר? בעלי הקריב את נפשו למען המולדת — שהמולדת תיתן לפחות אוכל לילדים שלו".

סמורנמים

האסון

הגדול

ח"כ מנחם בגין יודעע מן הסתם לשמוע כי אחדים מראשי תא-הסטודנטים של מפלג' תו הציעו להכיר ביישות הפלסטינית. (המשך בעמוד 22)

יגאל אלון נפגש בחשאי בשווייץ עם נציגים של ממשלת ברית-המועצות

שכן תנאי ראשון לאותה שליחות היה, כי הפגישה תתקיים בסוד כמס.

כך ירד סגן ראש ממשלת-ישראל מן המטוס שהביאו לציריך, שווייץ. הצוות הרפואי והקליניקה הוכנו למענו מראש, והניתוח — בסך-הכל טיפול קל, שאינו פוגע בכושרו של סגן ראש הממשלה — בוצע בהצלחה.

אך סגן ראש ממשלת-ישראל לא שב לישראל. גם לא אחרי שהתאושש. הוא המתין לפגישה שהיתה הגורם האמיתי לנסיעתו. הוא גם המתין כדי לוודא ששום סקרן אינו דוחף את אפו לענייניו, וכדי שכל העולם יראה בו אך ורק מחלים, הנמצא בשווייץ למטרות רפואיות פרטיות.

רק אז התקיימה הפגישה. שלושה שלי-חיים רוסיים הגיעו לעיר שבה הוא התארח, ולאחר שנקבעה השעה המדויקת — הם נפגשו.

היתה זו פגישה „להבהרת כוונות“. הרוסיים הסבירו בגילוי-לב ליגאל אלון מהן מטרות מדיניותם הנוכחית במרחב, לא הותירו כל ספק כי אין בכוונתם לפגוע בקיומה של מדינת-ישראל. אבל הם גם הבהירו שלא ירשו המשך המצב הקיים.

מטיבעם של סודות כאלה, שאי-אפשר לגלות את כל פרטיהם. גם עתה, כאשר מסיר „העולם הזה“ את הלוט מעצם קיום המיפגש, אין הוא רשאי לגלות את פרטיו.

אפשר לציין רק את העיקר: כי בשיבה זו הובהר, שהרוסיים תיאמו את מהלכיהם הקרובים עם האמריקאים, וכי הם הפעילו — ויפעילו להבא — על נשיא מצריים את הלחץ הדרוש כדי לוודא שסוף-סוף יוכלו יחסי ישראל-מצריים לעלות על הדרך המובילה לדו-קיום בשלום.

יגאל השתכנע, והתוצאה הורגשה בישיבות הממשלה ובנאומי ההיסטורי בכנסת.

ואם דרוש עוד חומר למחשבה:

מה עומד מאחורי הכרזותיו הנישנות וחוזרות של משה דיין, כי הוא משוכנע שאין ברית-המועצות מעוניינת לחסל את מדינת-ישראל?

סגן ראש הממשלה אלון

ונערך בחו"ל. אלון יכול היה פשוט לנסוע, להישאר שם עד שיתאושש מן הטיפול, ולחזור ארצה כששוב אין על פניו סימן. לישכתו יכלה להודיע, למשל, שהוא יצא לטפל בעניינים מדיניים.

אלא שזה בדיוק מה שיגאל אלון לא רצה שלישכתו תודיע. להיפך: הוא רצה שלישכתו תודיע כל דבר — רק לא שהוא יצא בשליחות מדינית.

מה גרם לשינוי הגדול בעמדתו של יגאל אלון, לגבי הסדר השלום?

כיצד הפך בן-לילה מפקד הפלמ"ח לש-עבר ממתחרה של משה דיין על כתר הנץ הנוקשה לפרקליט הנלהב והמובהק ביותר של תוכנית רוג'רס?

מדוע נשכחו הדיבורים על „תוכנית-אלון“ המבקשת לספח חלקים גדולים מביקעת הירדן ועוד אי-אלה שטחים? ההסדר נעוץ באחד הסודות הכמוסים ביותר של המדיניות הישראלית.

והוא: שיגאל אלון קיים פגישה חשאית עם ממשלת רשמית מברית-המועצות. שבאה במיוחד ממוסקבה כדי להבהיר לסגן ראש ממשלת-ישראל מה הן כוונותיו האמיתיות של הקרמלין. עד כמה מוכנים הרוסים להסתכן במעורבות שלהם במצריים, ואיפה הגבול שהם מציבים לעצמם בסיכון ביטחונה וקיומה של מדינת-ישראל.

והנה הפרטים מאחורי פגישה דראמטית זו:

נקודת-המוצא היא אותה הודעה רשמית מלפני חמישה שבועות, כי סגן ראש הממשלה יצא לניתוח בפניו בשווייץ.

לא היתה זו הפעם הראשונה שיגאל אלון עבר טיפול רפואי בשרירי הצד השמאלי של פניו. אלא שתמיד נשמר טיפול זה בסוד. בגלל סודיות זו גרם הפעם אלון לבהלה, כאשר הופיע בכנס של מפלגת-העבודה בתל-אביב, ופניו מעוותים בצורה מדהימה. הציבור, שלא ידע דבר על פגם זה בשרירי-הפנים, הוכה בהלם למראה צילומיו של סגן ראש הממשלה. גם אחרי אותה תדהמה, לא באה שום הודעה רשמית מלישכתו של אלון כדי להסביר את המצב.

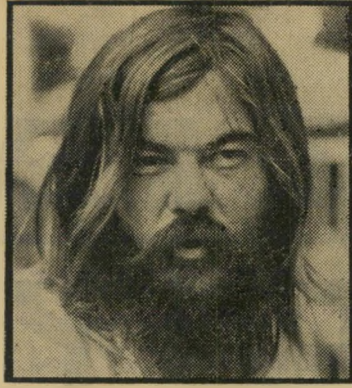
והנה, הפעם, נמסר מראש בולטיין רפואי. ממבט ראשון, נראה הדבר טבעי. יכול היה כל אזרח לחשוב: „עכשיו למד אלון את הלקח. במקום לתת לשמועות לפרוח, הוא מודיע מראש על ניתוח.“

ייתכן ששיקול זה אומנם עמד מאחורי ההחלטה לפרסם הודעה רשמית. אבל עתה ברור, כי היה זה רק מניע חלקי. שכן, קל היה להסתיר את הניתוח, מאחר

העולם הזה שואל אזרחים מכל שכבות הציבור את

פנחס קופרבאנד, 56, תייר יהודי מארגנטינה, בעל הון: "הדבר הראשון שאעשה — אני אבנה בתל-אביב או בירושלים בניין בן 40 קומות לנוער יהודי וערבי. לא איכפת לי הכסף. השלום חשוב יותר מהכסף."

הרמון דלוי, 27, פועל בניין: "אם יהיה שלום אולי אפסיק לעשן חשיש. לא יהיה יותר צורך בסמים. אבל לפי ני שיבוא השלום צריכה לבוא מהפכת הנוער ואני רוצה להיות עד לזה."

אורי שהינו, 18, פועל תעשייה: "כש-יבוא שלום? אתחתן. אני אוהב בחורה אחת אבל אני מפחד להתחתן. מה היא תעשה אם אמות בסואץ? אבל אם יהיה שלום, אתחתן איתה בלי בעיות."

בן-ציון ברוך, 35, פועל בתעשיית כפפות ומוכר צעצועים: "בארץ אי-אפשר להתפרנס. המיסים הם עצומים. כשיבוא השלום אסע לקאהיר כדי למכור כפפות לרוסים. הם ישלחו את הכפפות למוסקבה ואני אשלח את ה-כסף לישראל."

מה תעשה כשיבוא יבוא

לפתע, ללא כל הכנה מוקדמת, נפל השלום על אזרחי ישראל. מושג שנראה מופשט, ערטילאי, בלתי-נתפס ובלתי-מושג, הפך למשהו מתחום המציאות. הפסקת-האש שהוכרזה בשבוע שעבר, ועצם האפשרות הגלומה בה להפוך את השלום בין ישראל לארצות-ערב למשהו מציאותי, עוררה והלהיבה את אזרחי ישראל. ביום בו הוכרזה הפסקת-האש, היתה שמחה ספונטאנית בכל השכבות ובכל חלקי הארץ, למרות נסיונותיהם של הפרשנים לגלגל על שמחה זו. לאזרחי ישראל, שמר-כיתם נולדו לתוך המלחמה ולא ידעו מעולם שלום מהו, היה זה יום חג.

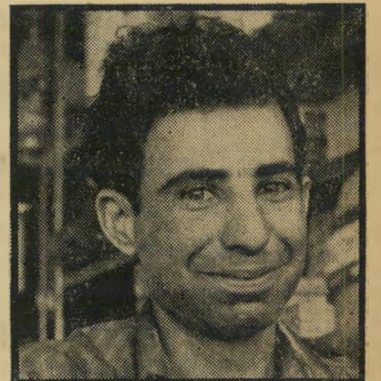
"העולם הזה" ביקש לתהות אחר התקוות והחלומות הכרוכים במושג השלום אצל האזרח הפשוט, שאינו עוסק בפוליטיקה ושידיעותיו באות לו מקריאת עיתונים. צוות "העולם הזה" פנה השבוע אל אזרחים ברחוב בש-אלה: "מה הדבר הראשון שתעשה כאשר יוכרז על שלום בין ישראל למדינות-ערב?" מרבית הנשאלים לא ידעו כיצד להשיב, לא העלו בדעתם כל דבר מיוחד אותו יוכלו לעשות ושאינם עושים עכשיו. האחרים — תשובותיהם מתפרסמות בזה.

סמי מוסה, בארמן בבית-קפה בתל-אביב: "אני חושב שאסע למצרים לע-שן חשיש בשקט. שם לא עושים מזה בעיות כמו אצלנו. חוץ מזה שם החי-ש יש יותר זול מזה המוכר לישראל."

ארזה רגב, טכנאית בניין מתל-אביב, בת 23: "דבר ראשון אני רוצה לנסוע לבקר ולבלות במועדוני-הלילה של בני-רות. שמעתי עליהם המון. בתל-אביב אין כימטט חיי לילה ושם זה כמו פאריס."

יהושע ברקע, בעל קיוסק בתל-אביב: "אסגור את הקיוסק שלי ואסע לטייל בכל ארצות-ערב, כמו שנשענו לגדה אח-רי מלחמת ששת-הימים. אחרי שאטייל שם, לא איכפת לי שיחזירו הכל לערבים."

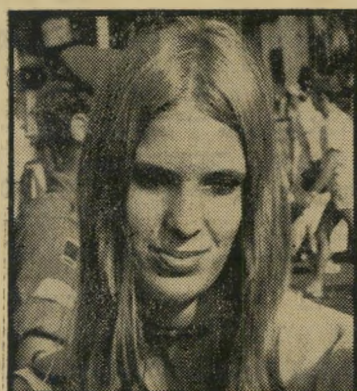
אלתר נובק, צייר וניצול מחנות ה-השמדה באירופה: "אני חושב שאני אעשה הכל כדי להגיע לנשיא נאצר וללחוץ לו את היד. אם יהיה שלום זה רק בגלל, משום שהוא היה מוכן לוותר ראשון."

משה בן-נוח, ספר: "ביום בו ייחתם חוזה השלום אני מזמין כל מי שיעבור אצלי ברחוב לבוא להתגלח ולהסתפר בחינם. לא חשוב אם אצטרך לעבוד כל הלילה. יום אחד אני תורם לשלום."

יעיל פרידמן, 28, גרפיקאי מגבעתיים: "תעזבו אותי. לא מאמין שאי-פעם יהיה שלום. למרות שהברזל עכשיו חם, אלה שיושבים בממשלה נמצאים במצב היפנוטי ולא עושים דבר למען השלום."

אורית אדרה, בת 17: "אוי, אני אתעלף משמחה כשאשמע שהגיע הש-לום. אחר-כך ניסע בטח לארצות הש-כנות כדי לערוך קניות."

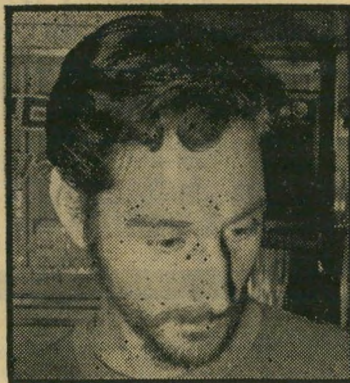
השאלה שעלתה השבוע בהרבה לבבות בישראל:

יוסי חיון, מלצר מתל-אביב: „הדבר הראשון שאעשה זה לנסוע לשחק קלפים בקאהיר. מייד אחרי מלחמת ששת-הימים יצאתי לשחק קלפים עם הערבים בגדה ובירושלים. עם הערבים מישחק קלפים זה משהו רציני. אפשר לשחק איתם על סכומים גבוהים.”

שולמית שיק, בת 17, דוגמנית: „זה החלום שלי — לנסוע ולהופיע כדוגמנית בתצוגה במצריים. חייתי מעוניינת להופיע דווקא בתצוגה של תיסרוקות ישראליות בקאהיר. זה שטח שבו אנו יכולים לתרום להם.”

ג'רי גריבל, מוסיקאי מבתיים: „אני אנצל את ההזדמנות הראשונה כדי לערוך בישראל הופעה של הזמרת המצרייה אוס-כולתום. אם היא לא תרצה להופיע, אני אערוך לה בתל-אביב טיול על חשבוני.”

ברוך וילנסקי, 28, טכנאי טקסטיל מרמת-הנשיא: „אני אתנדב לעבוד שניים במצריים כדי לסייע לתושבי מצרים לפתח את תעשיית הטקסטיל שלי. לא איכפת יהיה לי המשכורת. לשכנים צריך לעזור.”

יוני מדרר, בעל דיסקוטק: „ברור שתיתפץ יהיה אצלי, בדיסקוטק, עינבר' נשף גדול לכבוד השלום. המשקאות יהיו על חשבוני. ואם יש איזה בעל דיסקוטק רציני בקאהיר, הוא יכול לראות את עצמו כבר האורח שלי בישראל. הכל על חשבוני.”

שלמה כהן, 30, נהג מונית מפרדס-כץ: „אני מעוניין דווקא בדמשק. אם יהיה שלום אני רוצה לעבוד על הקו תל-אביב-דמשק. אבל רק שעם הסורים לא יהיה שלום כל-כך מהר.”

יוסי צרפתי, בן 24, מתל-אביב: „אם יהיה שלום, אני מסוגל לכל היותר להרים כוסית ולשתות לחיים. יותר מזה? אני לא יודע. מה יש להתרגש מזה? מה זה שלום?”

ארנון בסט, 22, מפקד בבנק-לאומי: „אינני מאמין שאי-פעם יהיה שלום בינינו ובין הערבים. נמר כמו נאצר לא יכול להיפך בין-לילה לציפור. אינני יכול לתאר לעצמי מצב של שלום ואין לי כל תוכנית למצב כזה.”

ציפורה סדלס, 18, ילידת תל-אביב שנישאה לתושב גרמני וחייה שם: „אני אצא לרחוב וארקוד עד אור הבוקר ואשכנע את בעלי לעלות לישראל.”

אלי דהאן, מנהל חברת המוניות „טקסי מרכז” בתל-אביב: „עוד ב-1957 רציתי לפתוח קו מוניות לקאהיר. נראה לי שעכשיו הדבר יותר מציאותי. אני אשתדל לקבל את הקו הזה.”

מאיר סולן, עורך-דין, עולה חדש: „ביום בו יוכרז השלום בין ישראל לי-מדינות-ערב ארים כוסית ואעשה קידוש ואודה בכך לאלוהים על שהשכין שלום.”

שלום...

מה נעשה מאחורי הקלעים

של ממשלת-ישראל בשעה זו:

משה דיין מנסה לפוצץ

מסע להחישות שנילוה אליהן, שנועד ליצור את הרושם כי המפולת היא חמורה בהרבה מכפי שהיא ידועה לציבור, היו מכונים יותר לדעת הקהל בישראל מאשר לדעת הקהל העולמית.

ה"ר יארינג. היה ברור גם שלא רק שארצות-הברית לא תבטל את תוכניתה במיקרה של הפרת הפסקת-האש, אלא שהיא עצמה

הטלת המיסים הנוספים, כמעט ולא נתנו דעתם על המתרחש מאחורי הקלעים, שרק שמץ ממנו הגיע לידעת הציבור. אבל כי קרב משקפים מהצד, שהיה בידהם הידוע המוסתר במתכוון מהציבור, החלו לכרסם ספיקות חמורים לגבי עתידה של הפסקת-האש ולגבי יכולתה של ממשלת ישראל ללכת בדרך בה החלה לצעוד.

בתחילת השבוע הנוכחי לא היו עוד השאלות הנ"ל שאלות היפוי-תמיות. היה ברור שמאחורי-הקלעים נעשה נסיון לפוצץ את כל עיסקת ההסדר שזה עתה החלה להירקם, ולהחזיר את הגלגל אחרי רגליה. אי-אפשר היה עוד לשמש את העובדות, שהצביעו על כך כי בישראל מנסים גורמים מסויימים לגרום לפיצוץ הפסקת-האש, תוך תקווה שיוכלו לתלות את האש-מה בכך במצרים ובסובייטים.

מי עמד מאחורי נסיון זה? מה הם הגורמים שהניעו אותו לעשות את הצעדים שמטרתם לפוצץ את הסכם הפסקת-האש? מה היא מטרתו ומה הן כוונותיו? כל העקבות הובילו אל אדם אחד: אל שריהביטחון משה דיין.

האם עומדת הפסקת-האש לה-נית לקיצה? האם מתכוונת ממשלת-ישראל לפרפר את שלי-חות התיווך של ה"ר יארינג עוד בטרם החלה? האם מנסה ישראל להעלות על שירמון את תוכנית-השלום האמריקאית של שריהביטחון וייליאם רוג'רס ולי-פוצץ את הסיכוי הממשי הראי-שון, ואולי גם האחרון, להסדר מדיני במזרח התיכון?

איש לא העלה בדעתו שאלות אלה עוד לפני שבוע, בעת ש"פסטיבאל השלום", שי-השתלט על ישראל בעקבות הכרזתה הפתי-אומית והמפתיעה על הפסקת-האש, היה בעיצומה. הסכמתה המאוחרת של ממשלת ישראל לקבל את תוכנית רוג'רס, פרישת נח"ל מהממשלה והדיון המדיני בכנסת על תוכנית רוג'רס — כל אלה יצרו את ה-רושם כי אומנם החליטה ממשלת-ישראל לעבור את הרוביקון, ולעשות את הצעד המכריע הראשון בכיוון להסדר מדיני מתוך כוונה מלאה וכנות גמורה. תוך שבוע אחד התמוטטה אשליה זו. אורחי ישראל, שלא הספיקו לעקוב אחר מרוצת המאורעות והיו נתונים עדיין ב-מעין הלם כללי בהשפעת הפסקת-האש ו-

"לבלוע את הצפרדע!"

כאשר הופיע משה דיין ביום השישי לפני שבועיים בטליוויזיה כדי להסביר את סיבת הפסקת-האש עליי ישראל, ואת הסי-כמתו להחלטת ממשלת ישראל לקבל את תוכנית רוג'רס, נוצר בקרב הצופים הרושם כי חל שינוי קיצוני בדיועותיו של שר-

המייגור והתעשיין, שהגיעו ללוד בסיסת טראנויט של מטוס נוסעים בריטי מהמזרח הרחוק לאירופה, היה דוגמא מאלפת לחוסר כל שיקול-דעת והערכת ההתפתחויות, הי-מאפיין את פעולותיה של ממשלת ישראל.

ההבדל בין שתי פרשיות אלה היה רק בכך שפרשת העצורים מאלג'יר, שנועדו אחרי שנחתו בנמל-התעופה בלוד בטרנויט, היתה מיקרית ובלתי מתוכננת, הרי המסע נגד יחסן של מצריים וסוריה לשבויים שי-בידיהן, היה מסע יום. אולם צורת הי-טיפול בשתי פרשיות אלה היתה דומה בי-הכלית.

מעצרים של שני הנוסעים האלג'יריים, המייגור והתעשיין, שהגיעו ללוד בסיסת טראנויט של מטוס נוסעים בריטי מהמזרח הרחוק לאירופה, היה דוגמא מאלפת לחוסר כל שיקול-דעת והערכת ההתפתחויות, הי-מאפיין את פעולותיה של ממשלת ישראל. הנסיון לעכב את שני העצורים מתוך כוונה להשתמש בהם כבני-ערובה לשיחרור שבו-יים מארצות ערב, היה נסיון ליצור מתח נוסף עם המצרים, להעמיד מיכשול נוסף בדרך ההידיברות איתם. הוא לא לקח בחש-בון את האפשרות שמעשה מעין זה, הי-מוביל לתרמית שישראל מנסה ליצור לעצ-מה, יקומם נגדה את דעת-הקהל בעולם. גם הנסיון לפתוח במסע בין-לאומי על יחסן של מצרים וסוריה לשבויים שבידין, המנוגד לסעיפי אמנת ג'נבה, היו לו מטי-רות דומות.

אם כי ביסודו של דבר זהו מסע מוצרך לחלוטין, המבטא את רגזי-שותה של ישראל לחיי ולשלום חייליה הנמצאים בשבי, הרי עי-תויו של המסע דווקא לשבוע זה, אחרי שעד כה שמרה ישראל על שתיקה כללית בתחום זה, מצי-ביע על כוונות נוספות. שוב היה זה נסיון ליצור עוד תחום של התנגשות בין ישראל ומצריים, להציג לעיני דעת-הקהל העולמית כי כמו במיקרה הפסקת-האש אי-אפשר לסמוך על המצרים, על דיברתם ועל התחייבויותיהם.

לא היה זה מיקרה כלל, ששדוש הפרשות שעמדו השבוע במרכז ההתעניינות בארץ ובעולם, היו כולם מתחום סמכויותיו של שר-הביטחון משה דיין.

היה זה משה דיין שהציג את ההתפתחו-יות באיזור תעלת-סואץ בכל חומרתן ותבע פעילות קיצונית, אפילו אם תביא לקיטוב היחסים, המתוחים בלאו הכי, בין ישראל לארה"ב.

היה זה משה דיין שעמד מאחורי ההח-לטה לעצור את שני הנוסעים האלג'יריים בנמל התעופה בלוד. הוא התנגד בממשלה לשיחרורם.

היה זה משה דיין שנתן את האישור להתחלת המסע נגד הפרות אמנת ג'נבה ביחס לשבויי-המלחמה מצד מצריים. אי-אפשר להבין את מלוא המשמעות של המאורעות הנ"ל, ואת התפקיד שהם ממל-אים במשחק שמשחק משה דיין, מבלי לדעת את ההתפתחויות והמצב בצמרת המדינה בשבועות האחרונים.

יוצרים מצב של חרדה

במאמץ לגייס את דעת-הקהל בייחוד בארצות-הברית, ולאזן את המימל של הנשיא ניקסון לקבל את עמדת ממשלת-ישראל בנושא זה, החל מסע הפחדה רשי-

גולדה

מי, שנועד ליצור את הרושם, כי ישראל נפלה לתוך מלכודת בי-הסכימה להפסקת-האש.

האמת היא שישראל לא הלכה לקראת שום דבר שלא היה צפוי מראש (ראה הנידון). בהסירה את תנאיה לגבי צורת הפיקוח על הפסקת-האש העתידה לבוא, קיבלה ישראל למעשה מראש את האפשרות שה-מצרים יחזקו את המעורר הצבאי והאנטי-אווירי שלהם בחזית התעלה, אפילו לא הודתה בכך.

קבלת הפסקת-האש היתה צעד ראשון בתהליך ממנו אין עוד דרך חזרה — התהליך של ההסדר הכי-פז. היה צריך להיות ברור מי ראש, ורק תמימים יכלו להתנכר לכך, שהפסקת-האש אינה עניין זמני, שניתן יהיה להפר אותו במיקרה של אי-הצלחת שליחות

התקוות והעדיצות שהתעוררו כי קרב אורחי ישראל אחרי שנכנסה הפי-סקת-האש לתוקפה בשבת לפני שבועיים, החזיקו מעמד רק ימים מספר. בעשרת הי-מים שחלפו מאז אותה שבת החל תהליך גובר והולך, שהצביע על נסיון לשנות את הלכי הרוחות ברחוב בישראל. למסע זה נרתמו רוב אמצעי התקשורת בישראל.

היה זה נסיון להפוך את התק-וה שהחלה לפעום באורחי ישי-ראל לגבי סיכויי של שלום, למצב של חרדה כללית מפני סכנות סתומות וממשיות, בדומה למצב בישראל ערב מלחמת ששת-הימים, במאי וביוני 1967.

בשורה של כתבות ומאמרי פרשנות, בי-עיתונות וברדיו, החלו גורמים מסויימים להתריע נגד מה שכונה בפיהם, "פסטיבאל השלום". ליצור את הרושם כי בקבלת תוכי-נית השלום האמריקאית לשלביה צועדת ישראל לקראת שואה חדשה.

אל מסע זה נוספו תוך שבוע אחד שלוש פרשות, שכל אחת מהן נועדה לספק עוב-דות לחיזוק הדיועות בהן נשטף הציבור. ראשונה היתה פרשת הטילים באיזור תעלת סואץ. היא החלה שעות מעטות בל-בד אחרי שנכנסה הפסקת-האש לתוקפה ו-הוסתרה במשך מספר ימים מעיני הציבור. עוד ביום השבת, ה"ח בחודש, התלוננה ממשלת ישראל באוזני המימל האמריקאי כי מצריים מפירה את אחד הסעיפים בהסכם הפסקת-האש, בכך שהזיזה טילי קרקע-אווירי מדגמי 2.8.0 3.8.0 לכיוון האיזור הקדמי בתעלה, בו היה צריך לשרור מצב של קיפי-און צבאי לפי תנאי הסכם הפסקת-האש.

כך כאלו אימתה ישראל את הששותת המיקומים והסתייגויותיה מפני הפסקת-האש. הפרשה נשמרה בסוד כמס כל עוד לא היה ברור מה תהיה תגובת ארצות-הברית להאשמותיה אלה של ישראל. אולם מרגע בו הסתבר כי ארצות-הברית אינה רואה בשינוי המצב הצבאי בתעלה עילה להפסקת או לדחית שליחותו של ה"ר גונאר יא-רינג עד שתוסדר בעייה זו, היא פוצצה והפכה לנושא המרכזי שעמד על סדר יומה של ממשלת ישראל.

רבין

הביטחון. המציאות טפחה על פניו, כך ניתן היה לחשוב, והוא שינה את תפיסתו בהח-לם לנתונים החדשים ולהבנה החדשה של הכוחות הפועלים בשטח.

עצם הישארותו של משה דיין בממשלה שעה שפרשו ממנה שרי נח"ל, היתה צריכה לספק עדות מכרעת לשינוי זה שחל בו.

אולם היתה זו הערכה מוטעית. משה דיין מעולם לא התכוון לק-בל את הפסקת-האש כשלב רא-שון בהליכה לקראת הפדרציה של ברוח תוכנית רוג'רס. לגביו היו החלטותיה של הממשלה בהיענרי תה להצבים של ממשלת ארצות-הברית, רק טכסים שנועד להרי-זויה זמן, לקבל מהאמריקאים את הדברים הדרושים לדעתו לשם הכטחת ביטחונה של ישראל ולי-שם המשכת המלחמה, כשתחודש.

יש לדעת כי היה זה משה דיין שקבע וניסה, כמעט בצעמו, את נוסח תשובת ממשלת ישראל בהסכימה לקבל עליה את שליחותו המחודשת של ה"ר יארינג. לא היה זה משום שדיין הוא מנסח טוב יותר משרים אחרים בממשלה, כמו ישראל גלילי או אבא אבן, אלא משום חששם של שאר שרי הממשלה, שאם לא תנוסח התשובה עלי-דיי דיין עצמו, הוא ימצא תמיד דרך להתכחש לה, לטעון כי התשובה ניתנה בניגוד לדעתו ועמדתו.

בדיונים שהתנהלו לפני שבועיים, לפני מסירת התשובה הישראלית, הסכים דיין שישראל תתחייב לנסיגה מפורשת, כפי שדרשו האמריקאים. באמרו: "נהיה מוכי-רחם לבלוע את הצפרדע הזאת". אולם כעבור יום אחד בלבד, כאשר הסתבר כי הנוסח שהכין דיין עומד בסתירה לנוסח שדרשו האמריקאים מישראל, טען דיין: "נצטרך להתכחש לכך כאלו הסכמנו לי-נוסח האמריקאי".

תשובתו זו של דיין זיזתה את השרים. "איך, אתה יכול לומר

דיין

השיב על כך דיין: "אז שיניתי את דעתי... אני יודע כמי שמי שנה את דיעותיו..."

דבר כזה? התרים נגדו יגאל אלון, "הרי רק לפני יום אמרת שצטרך לבזק את הצפרדע?"

מהומה, מבוסה ומבוכה

עלול להעמיד את הממשלה בפני עובדות מוגברות, בהתאם לדיון תיו המוגברות לדיונותיהם. בין אלה המתנגדים שיהיה זה אבא אבן שינהל את המשא ומתן עם גונאר יארינג נמצאים ישראל גלילי ומשה דיין.

על רקע זה נעשו היחסים בין ראשיה הממשלה ושרי החוץ מתחילים ביותר. אחרי התפטרות שרי גח"ל הועלתה אף הצעה, שלמען המשך האיזון בממשלה, יקבל אבא אבן תפקיד, כמו למשל תפי קיד של סגן ראשיה הממשלה, ואי לו מישרת שרי החוץ תימסר לאדם אחר. המועמדים לתפקיד זה: יגאל אלון, יצחק רבין, חיים צדוק, וקצין בכיר בצה"ל. ראשי הממשלה דחתה הצעה זו, "כשי לב זה", אולם החרב עדיין מרחיפת על אבא אבן.

משה דיין יודע כי ממשלת ישראל נמצאת כיום במצב של מהומה, מבוסה ומבוכה. שרי הממשלה, יותר מאשר הם חוששים מהמצרים, הסובייטים או האמרי

גלילי

את הפסקת האש!

קאים, אלא בגלל חששותיו מפני בריה"מ. יחד עם זאת מרגיש דיין את עצמו בודד ומבודד בממשלה, בייחוד אחרי פרישת שרי גח"ל. קודם חזרו אחריו מנחם בגין ויוסף ספיר מצד אחד וגולדה עם אנשי המערך מצד שני. עכשיו רואים בו אנשי גח"ל יריב, ואילו בצמרת המערך נוטים לקבל את הערכת פינחס ספיר שמשה דיין נעשה עתה תלוי יותר במערך.

תקיפה בנושא זה אפילו עד לפיצוץ כל המהלך המדיני שהחלה בו. כמה מהשרים נחרדו לנוכח אפשרות כזו. אחד מהם אפילו התבטא בנוסח: "פלצות אחתנו אוזירה של מפולת נשתררה בי ממשלה!" אולם שרים אחרים, ביניהם ראש הממשלה וסגנה, ידעו כי אין אמת בדיעות החוררות על כוונתו של דיין להתפטר. הם יודעים היטב את השקפותיו, שאם כי הן משתנות, יש בהן כמה יסודות קבועים: דיין אינו רוצה בעימות עם ארצות הברית, לאו דווקא מתוך דבקותו באמרי

במצב העיניים החדש שנוצר בצמרת המדינה — כאשר רבים מבין שרי הממשלה אינם משלימים עם ההחלטות שהם נאלצים לקבל, הפך כמעט באופן טבעי שרי החינוך יגאל אלון לאיש החוק. הוא אולי היחיד שברור לו לקראת מה הולכת

אלון

קאים, הם חוששים ממה דיין. הם פוחדים שישאיר אותם לבד כדי שהאחריות לנסיגה תפול על שכמם. גולדה, אבן, ספיר וגלילי היו מוכנים להשלים עם פרישת גח"ל מהממשלה רק כאשר ידעו בכי רור כי משה דיין יישאר עימם יחד. בזוהרם את ימי הפוטוש של יוני 67, הם חוששים מפני היווצר רות מצב דומה כאשר יהיה משה דיין מחוץ לממשלה.

גולדה מאיר נמצאת במצב של תיסכול שמעולם לא נמצאה בדומה לו. היא ממשיכה במאמציה, בעיקר באמצעות מקורביה, ביניהם סמנכ"ל משרד החוץ מרדכי גוי, הממונה על השולחן האמריקאי, לצאת בזמן הקרוב לביקור רשמי בארצות הברית. אולם כל הדמזים שהופנו לבית הלבן בדבר רצונה של גולדה לבקר בושינגטון, לא הובנו שם, ועד כמה שנראה עתה, אין כל נכונות מצד מימשל ניקסון להזמין את גולדה לביקור רשמי בארצות הברית. גולדה מאמינה שאולי ניתנה לה ההזדמנות לכן, היתה יכולה לשכנע את נשיא ארצות הברית ואת שרי החוץ שלו לשנות את המדיניות המרחבת החדשה שלהם. אם לא תצליח בכך, כך קיוותה, תוכל לפנות לגייס את דעת הקהל היהודית שם להפעלת לחצים על ממשלת ארצות הברית. חששותיה של ראש הממשלה מרובים לא רק בגלל המדיניות של הסטייט דר פארטמנט ושל הבית הלבן, אלא גם בגלל סימנים שונים המעידים על מבוכה השררת אצל חוגים שונים ביהדות האמריקאית ובמנהיגותה.

אחרי שקיבלה ממשלת ישראל על עצמה את תוכנית רוג'רס, נעשו היחסים בין ראשיה הממשלה ושרי החוץ אבא אבן מתוחים ביותר. הסיבה לכך היתה המחלוקת בין שרי הממשלה לגבי צורת ניהול השיחות והמגעים עם הד"ר גונאר יארינג.

שרי החוץ אבא אבן מעוניינים, כמובן, שהשיחות ייערכו בדרג של שרי החוץ. הוא חותר לכך שיהיה הוא יעמוד בראש המשלחת הישראלית לשיחות השלום. אולם אי שים מרכיבים בממשלה, הזוכרים עדיין את פרשת דיווחיו של שרי החוץ ערב מלחמת ששת הימים, אינם מעוניינים בליכך שיהיה זה אבא אבן שייצג את ישראל בששיחות. הם חוששים שאבא אבן

לפוצץ את גולדה

בחזית התעלה. כדי להניח את דעתה של ישראל, יספקו האמריקאים הבטחות נוספות וצויר, או לבם הם לא ייכנעו לשום לחץ ישראלי העלול להוביל לפיצוץ

על רקע זה מנסה משה דיין לשפץ את תוכניתו בעיני הציבור. הוא אינו רוצה עוד להופיע כנץ, אלא כלוחם אקטיביסט, כאיש היחיד בממשלה המסוגל למנוע שואה ומפולת.

כך קרה שבתחילת השבוע שעבר, כאשר הוזעק השגריר יצחק רבין לישראל, על רקע גילוי הזוהר הטילים באזור התעלה, ניצבה האפשרות לפיצוץ כל העסקה עם האמריקאים בלחצו של משה דיין. משה דיין חזר בו והסכים לוותר לאמריקאים גם בנקודה זו, רק אחרי שרובין שיכנע אותו כי אסור לנקוט בצעד כזה.

אולם עברו רק כמה ימים, יצחק רבין חזר לארצות הברית, ודיין שוב חזר בו. לישראל לסגת בנקודה זו של הזוהר טילים באזור התעלה, והיא חייבת לתבוע מן האמריקאים לקיים את התחייבויותיהם, אפילו תוביל תביעה זו לפיצוץ ההסכם.

אלא שאם מישו עדיין מאמין בכך שניתן לטרפד את יוזמת השלום האמריקאית, שמקורה בעסקה אמריקאית-סובייטית, הוא שוב תמים. עתה, אחרי שזכתה כבר להישגים ראשונים כפי יוזמתה, שוב לא תסכן ארצות הברית את סיכויי ההסדרה כפרי, אפילו תשתכנע שכל טענותיה של ישראל הן נכונות ומוצדקות.

הגישה האמריקאית היא שמי אחר וכפית ההסדרה היא מחוויבת המציאות, שוב אין זה משנה מה עושים המצרים או הסובייטים בתעלה, מאחר שממילא אין בכורינתה להניח להתחדשות המלחמה

אבן

הפסקת האש או שליחות יארינג. לאור זאת קשה להניח כי יש סיכוי הצלחה לנסיון לפוצץ את הפסקת האש. נסיון כזה עלול רק להוביל לפיצוץ דמותה של ראשיה הממשלה גולדה מאיר, להציגה כמי שהובילה את ישראל למלכודת בעיניים עצומות, ולהוכיח כי רק אדם אחד עשוי עוד להושיע את ישראל — משה דיין.

יש לה כיון

11

נסיכת ים כינרת - חני פרי

על גבי ספינת טיולים ניצבו המועמדות לפני 15 א

איש בישיבה המזל ביותר השבוע היה משה צחר, ראש-עיריית טבריה. צחר, שמעולם אינו נוסע בשבת, סירב להתחמק, בגלל סיבה זו, מתפקידו להכתיר את הזוכה בתחרות נסיכת הכינרת 1970. מאחר שהתחרות נערכה ביום השישי האחרון ב' ערב, ערך צחר צעדה בת מספר קילומטרים, ממעונו עד לחוף השקט שם נערך הטקס. כאשר הגיע, גילה כי איחר, נאלץ לחזות בסגנון המקיים את המצוה במקומו. היה זה פשוט עוול משמיים. כי צחר היה אחד המחוננים הראשיים באירוע, ש' הפך, למשך שלושה ימים בשבוע שעבר, את טבריה לעיר-קרבול אחת גדולה. לפי הערכתו של מפקד משטרת טבריה, קלמן בורנשטיין, נכחו 15 אלף איש בטקס ה' הכתרה, שהיווה (לאחר שבוע קודם לכן

●●● ראש-העיר הדתי הלך
ברגל בשבת כדי להכתיר את
המלכה שהיתה בביקני

נבחרה בשארם-א-שייך נסיכת ים-סוף) סר בוב שני לקראת תחרות מלכת המים, ש' תיערך בתחילת ספטמבר בחייל-התרבות ב' חל-אביב.

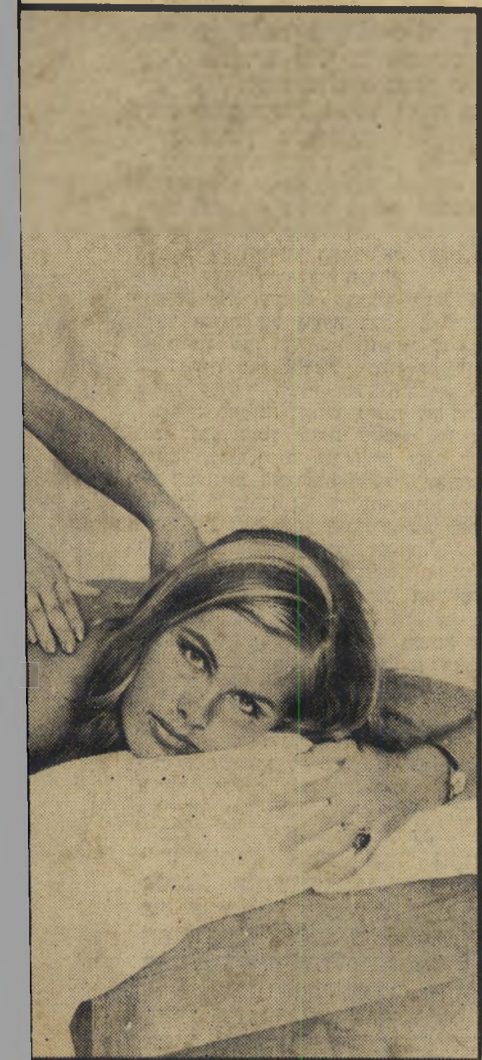
ההמונים שהתאספו ביום השישי בערב בטיילת המפורסמת של טבריה טבעו, צו' הלים, בים בלונים, ויקוקין-דיגור, פרחים, דגלים ונורות צבעוניות. עם התחלת טקס הבחירה עצמו, כונו וזרקורים בחשיכה ל' עבר ספינה, שעל סיפונה גיגנה להק' הקצב העכבישיט, שוכחה במקום הראשון בפסטיבל הפופ 1970. הזמר גימי לוי ודודו דותן מחממים את הקהל — ואז מת' חילות סירות-מירוץ לקרב במהירות מ' תוך החשיכה, מכיון חוף הלידו. הסירות קרבות לטיילת במהירות, מציגות כל אחת. בפני הקהל לאורך הטיילת, את המועמדות שבתוכה, וסוכבות לעבר הספינה, כשזר' קור עוקב אחרי המועמדות המטפסת אל ה' ספינה.

כאשר עלו המועמדות לספינה, הן החלו (המשך בעמוד 22)

לפני התחרות

ארבע מתוך תריסר המועמדות, בסירת-מירוץ וליד מיגלשיי' הסקי, נראות מתוחות לפני התחרות. השופטים — ישראל גור, יעקב ריפמן, פנחס וימר, ברנרד ומתי סקייק — בחרו בחני פרידמן בת ה' 18.

עזרה ראשונה

מעניקה חני פריץ ל' מההתחרות עצמה. ה' הודות למאמצים של מנהל מלון גני-חמא, סמי אמזל

"...נרת

יד חושני טבריה והסביבה

ית גוזלן. המתחרות נהנו מהאירוע המפואר לא פחות התאכסנו במיטב המלונות של טבריה. האירוע הצליח עובד העירייה משה ספר; מפקד המשטרה ומנהל אגד.

אחרי התחרות הנסיכה וסגניתיה. באמצע חני פרידמן, הזוכה, מימינה סגנית ראי שונה יהודית גוזלן. משמאל נראית הסגנית השנייה רחליה שטמברג.

לאובה נישאו לא רק הבלונים הציבעוניים שמילאו את כל הטיילת בטבריה, אלא גם מצביהרוח. המועמדות שעברו בקהל עם הבלונים, נתקבלו באווירה נהדרת. לתואר הנסיכה,

(המשך מעמוד 14)

גם ראש הממשלה לא תשמח ביותר כאשר ייחודע לה כי סטודנטים המשתייכים למפלגתה יצאון נגד ההתנחלות, שללו כל סיפות, ויש שהרחיקו לכת עד כדי הצעה לבינאום ירושלים.

דברים אלו, אירעו בקונגרס הבינלאומי של הסטודנטים היהודי הוונטי — שנעל לפני כשבועיים בערב, בסימן של קרע גלוי בין הסטודנטים מישראל לעמיתיהם מחו"ל. אולם בגין וגולדה עשויים להתנחם בי עובדה כי גילויי הסטייה שנשמעו מפי הנציגים הישראליים היו, למעשה, הצעות פשרה שנועדו רק לרכך החלטות חריפות יותר שהוצעו. עליי הנציגים מחוץ לארץ. השתקה והשמצצה. הפשרה לא הורשגה. הכנס נעל בהחלטות המוחותות ביקורת חריפה על מדיניות ממשלת ישראל. הקיצוניות ביו תר היתה זו שכר כה את זכות הדין של הציגות בהכרה ביישות הדין פלשתינאית.

עזריא

משרד החקוק שתק. אנשיו לא הופתעו. היחידים שהופתעו באמת מכל העניין היו דווקא הסטודנטים הישראליים. מטר קריאות, "בוז". מתחזה אריה עזריאלי, חבר תא הסטודנטים של מפלגת העבודה, שנכח בכנס כמשקיף מטעם איגודיסטית תל אביב:

"הקונגרס היה עבירי נקודת מיפנה. לפתע התחלתי להביט על ישראל בעיניים אחרות. לראשונה שמעתי ביקורת עניינית ומשכנעת מפי צעירים יהודיים החרדים לזמרת המדינה ולגורלה. אין שמץ של אמת בכך שהשמאל החדש הוא אנטי ישראלי, על כל פנים לא זה שהיה בחזקתה. פגשתי צעירים מעשרים ושלוש ארצות — כולם נלהים לעניין הישראלי.

"האסון של התאחדות הסטודנטים הארצי ושל האגודות המקומיות בירושלים היא עובדה היותר נשלטת על ידי פעילי גח"ל. בכנס למשל גילו אלה קיצוניות נלהבת, ולעיתים אף יחס של זלזול, כלפי האורחים מחו"ל. כשיור התאחדות, משה עמינב, איש גח"ל-מוצהר, קרא לסטודנטים הזרים לרדת לתעלה לפני שהם מבקעים את דעתם, נתקל במטר זועם של בוז.

"התוצאה מכל זה תהיה שישראל תגיע למצב שיורקה מכל ארגוני הסטודנטים בעולם, בגלל טיפוסים קיצוניים כאלה. אחר כך מתפלאים כשמסקבלות החלטות אנטי ישראליות חריפות השוללות אפילו את זכות קיומה של מדינת ישראל. הגיע הזמן שיפסיקו לשלות רק אנשי אי"י ה"שלמה לקונגרסים בחו"ל".

"התנגדתי לדקדקנות". הפוכה היתה דעתו של מיכאל קלינר, יור האגודה הי"ל-אביבית, ואיש גח"ל — שהתנגד לקו ה"פשרני" שגילו אי חדים מעמיתיו לי-משלחת הישראלית, אנשי גח"ל גם הם: "התנגדתי להורדת הראש, לכניעה, וללי-קקנות", הצהיר. קלינר היה מוכן אף לקרע גלוי עם הי-משלחות היהודיות מחו"ל, ובלבד שי-יתקבלו השקפותיו — אותן הוא מגדיר כההשקפות ש-אני משוכנע שרוב

קלינר

הציבור הישראלי מחזיק ודוגל בה". אולם גם קלינר עצמו ניסה לרכך את ההתנגדות של אנשי המשלחות הזרות: "יש גם בישראל גם אנשי שי"ח והעולם הזה הקרובים אליכם בהשקפות", אמר בדבריו לי-באי הכנס. "הדעות בישראל חלוקות. לא כולם חושבים כמוני."

מילים אלו לא עזרו לתיקון הרושם הרע שהשאירה קיצוניותם של אנשי אי"י השלמה והעובדה כי במשלחת הישראלית לא נכלל אף סטודנט ממחנה השלום, גרמה נזק שאת מלוא היקפו מוקדם עדיין להעריך.

* הקונגרס קדם לפרשת גח"ל מהי ממשלה ול"כ"ן הישראלי לתוכנית רוג'רס.

יאוש גדול
בנשף ההכרתה, ב- אחת בלילה, ביום שישי, הופיעו צילה דגן, דני מסינג ויאיר קלינר בתוכניתם "יאוש יושב על ספסל."

נשיקה לאנחה
בעננים — אס אפשר להרים מישקל כזה לעננים — נראה המנחה דודו דותן, כשהנסיכה וסגניתיה התלבשו עליו.

צמד הנוודים
בין האמנים אשר בידרו, נוניס טופ, את אלפי הצופים שבאו לחזות בנשף ההכרתה, היו גם צמד הנוודים. נאמנה לכלל כי ההצגה חייבת להימשך, ויהי מה, הופיעה הנוודת, זבה, ביום השישי בערב, על אף היותה קודחת וחומה עלה מעלה, מעלה, וכשהיא מלאה בכדורי אנטיביוטיקה.

גימני רויז
הזמר הסלהי בפועלה על סיפון הספינה אל-מגור, עליה נערך טקס הבחירה. בקטע: תזמורת העכבישים, שזכתה במקום ראשון ב"פופ-70."

אמלכת היופי
יצגה בתחרות על ידי דניאלה, המאפרת של חברת הלנה רובינשטיין, אשר נשלחה במיוחד לסבדיה כדי לאפר את המועמדות.

הכרס
מקסים ויבורט, מנהל חברת הי-שעונים סייזון, מכתיר את הי-סנתי ראשונה יהודית גוזלן.

הנסיכה
עם זכיותה בתואר נסיכת הכינרת, התעטפה חני פרידמן, ברוב שימחתה, בים של בלוניס.

(המשך מעמוד 20)

רוקדות בלהט לקול נגינת התזמורת. סכס ההכרתה — בניצוח שופטים ישראל גור, חבר עיריית סביריה. יעקב ריפמן, מנהל גניחמת. פנחס וימר, מהנדס העיר. עדה ברנרד, רוקחת. ומתי סקייק, רכות לשעבר של אירגון אמהות עובדות — הסתיים בי הכרתה של חני פרידמן לנסיכת הכינרת. נסיון זה של שבת בבוקר סיפק הוכחה נוספת כי בחירת המלכה היתה אכן מוצדקת: נסיכת הכינרת היה היתה היחידה מ-בין כל היפהפיות שנתגלתה כמבינה בסקי. לסגניתה הראשונה של חני נבחרה יהודית גוזלן, בתו של קצין אוים נורחגי, ששירת בזמנו בארץ. יהודית, שאז עדיין נקראה כריסטיין, התאהבה בישראל. כאשר סיים אביה את תפקידו וחזר לנורווגיה עם משפחתו, התגייסה שם הצעירה, חזרה לישראל, נכנסה לקיבוץ עין גב.

איסר הראל ינסה לפוצץ

גולדה מאיר חוששת, כי הממונה לשעבר על שירות הביטחון, ח"כ איסר הראל, עלול לנקוט בשורת פער לוח שמטרתן לפגוע בשיחות יארינג.

החשש: שהוא ינצל את קשריו הרבים, כדי להתחקות אחרי השיחות הפודיות ולנצל ידיעותיו כדי לגרום לתסיסה בציבור או לפיצוץ השיחות על-ידי גילוי מהלכים פודיים של המו"מ.

התקפת-נגד

מול מסעות בגין

מינהל ההסברה קיבל הוראה להכין התקפת-נגד מרובה, במיקרה שמנחם בגין יממש את אימו "לצאת אל העם".

ההערכה בצמרת המערך היא, כי מסע התעמולה וההופעות ההמוניות של ראשי גח"ל יתחילו בספטמבר, ולקראת מועד זה מכין מינהל ההסברה מאות אסיפות ברחבי הארץ, שמטרתן לשכנע את הציבור כי אין לחשוש מניחול השיחות בניו-יורק.

השר רפאל —

„הרע במיעוטו“?

לא יתגשמו תקוותיהם של מתנגדי יצחק רפאל ב"מפד"ל, שגורמים במפלגת העבודה יתערבו ברגע האחרון כדי למנוע את בחירת רפאל כשר.

בקרוב ה"יונים", השולטים עתה במפ"לגת העבודה, התגבשה הדיעה כי בחירת רפאל לשר היא הרע במיעוטו.

אף כי מתחרהו של רפאל, מיכאל חוני, ידוע כי "יונה" ונהנה מאהדה כללית מחוץ למפד"ל, מאמינים אנשי מפ"ל שאם לא יבחר רפאל, הוא עלול להקדיש את כל מירצו וכווחו להוצאת המפד"ל מן הממשלה, ושכמיקרה זה יצטרף אל ה"ניצים" במפלגתו ואף עלול להקים חזית עם אנשי גח"ל ומשה דיין.

לעומת זאת, במוחים שאם רפאל יתמנה לשר, הוא ישתלב ללא היסוס בחזית ה"יונים", המהווים בה את הרוב, ושאלוה שייכים גם שאר שני השרים של המפד"ל.

שערורייה

ב"המשקם"

מוסד "המשקם", השייך למשרד העבודה ושמתפקידו לדאוג למתן עבודה לאנשים

עזר וייצמן:

„לכבוש את קהיר“

רים והסוכייטים להסכים לפתרון של שלום לפי תנאי ישראל. לדעתו של וייצמן טרם איחרה ישראל את המועד לפתיחת מיבצע צבאי כזה.

מה דעתו על תוכניותיהם של ניצים גדולים אחי רים? על נקודה אחת דעתו ברורה — ישראל יכולה להסתדר בלי שארם אל-שייך: "זה גיוק פרטי של משה דיין".

מאז התפטר מתפקידו כשר-התחבורה, נותן אלוף (מיל.) עזר וייצמן ביטוי חופשי יותר לדיועיו תיו ורעיונותיו בדבר המהלכים שעל ממשלת ישראל לנקוט כדי לצאת מן המבוכה אליו נקלעה. עזר מנסה לרכוש אהדה לדעתו כי רק מיבצע צבאי גדול, שמטרתו תהיה לפלוש לגדה המערבית של התעלה ולכבוש את קהיר, עשוי לאלץ את המצ

צפויים גילויים על

„המעורבות האמריקאית

באיזור"

אם יוחרפו היחסים בין ממשלת-ישראל לממשלתו של הנשיא ניקסון לנוכח ההתי פתחויות האחרונות באיזור, לא מן הנמנע שיפורסמו גילויים מרעישים בקשר למעורבות האמריקאית בסכסוך הישראלי-ערבי, ובעיקר במלחמה בחזית התעלה, בשנה האחרונה.

גילויים אלה עשויים להעיד כי כמה מהלכים שנקטה ישראל בסוף השנה שעברה ובתחילת השנה הנוכחית נעשו בידעת האמריקאים. גילויים אלה מיועדים לפגוע ביוקרתה של ממשלת ארצות הברית ולהוכיח כי היא הולכה שולל את ישראל והיטעתה אותה במיד, מתוך אינטרסים אנוכיים שלה, שלא היו קשורים כלל במצב במזרח-התיכון אלא בהס תבכויות שלה בחייס-נאם ובמצב הפוליטי הפנימי ב- ארצות-הברית.

במקום שרי גח"ל —

להקת סגנים

מה יעלה בנורל התיקים שהשאירו אחריהם שרי גח"ל?

ההצעה המתגבשת בצמרת המערך היא — לחלק את התיקים תוך זמן קצר. המועמדים לתפקידים הם: שמעון פרס — מסחר ותעשייה, או תחבורה; חיים צדוק — מסחר ותעשייה, או תחבורה; יוסף אלמוגי — שיישאר, כנראה, במשרד העבודה — גם תחבורה, או פיתוח. יש הצעה נוספת, הנשקלת ברצינות: פינחס ספיר — נוסף לאוצר — מסחר ותעשייה; שמעון פרס — עבודה ופיתוח; יוסף אלמוגי — תחבורה ודואר.

כל אחד מהשרים האלה יקבל סגן. המועי מדים לתפקידי סגנים: אברהם עופר (מיס) חר ותעשייה, משה ברעם (עבודה), מרדכי כרפורת (דואר). מכאן ברור, שבמיקרה זה יתמסרו פינחס ספיר לאוצר, שמעון פרס לפיתוח (שיורחב), יוסף אלמוגי לתחבורה, בעוד שהסגנים יתמסרו למשרדים האחרים שיהיו כפופים רק פורמאלית ופרלמנטאית רית לשרים.

ספיר עוקב מקרוב

אחרי ההתפתחויות

עמדתו של פינחס ספיר נעשתה תקיפה יותר. הוא הודיע לגולדה מאיר, שהוא רוצה להיות שותף לכל ההתפתחויות, והוסכם שהוא יהיה נוכח בכל פגישותיה הנוגעות להתפתחות השיחות עם יארינג. אחת הסיבות להרישה זו: החשש שמא ישפיע ישראל גלילי על ראשיה-ממשלה להקשיח את עמדתה.

אחרת, הודיע ספיר, יסרב לכהן גם כשר-האוצר.

קשיי-סידור ולקשישים, והמעסיק בחמישים אלף איש, חתם על הסכם שערורייתי עם חברת הביטוח של הסתדרות, "מיכט" חים". הסכם זה אומר כי דמי הביטוח והפנסיה שייגבו מפועלים שגידם מעל 55, ישולמו כעבור 10 שנים חזרה לפועל במענק בגובה הסכום שנוכה ממנו — ולא כפנסיה.

ההסכם נחתם ללא ידיעתם של הפועלים, וגרם להתמרמרות עצומה בקרב קשישים שהגיעו לגיל 65 ופנו לקבל את הפנסיה המגיעה להם.

חששות מהלאמת

„טוטו" הכדורגל

בחוגי התאחדות הכדורגל ומוסדות הפי פורט בישראל גוברים החששות מאפשרות הלאמת מיפעל „טוטו" הכדורגל, הנמצא בבעלותם של מוסדות הספורט ובעלי „ירי עות אחרונות" ותחת פיקוחה של המועצה להסדר הימורים בספורט.

פקידים באוצר לוטשים כבר מזמן עין לעבר מיפעל מסחרי זה, המכנים מליונים רבים מדי שנה, מתוך הנחה כי האוצר יכול להיות אחד הנהנים העיקריים ממפעל זה. עתה, נוכח התפתחותו של מנהל רשות הספורט, עשהאל בן-דוד, חוששים הנהנים העיקריים ממפעל הטוטו, כי מינויו של מנהל חדש לרשות הי ספורט, כמו יריב אורן, שהוא המועמד הרציני ביותר למישרה זו, עשוי להביא להלאמת הטוטו.

במיקרה כזה תהיה זו רשות הספורט שתקבע את חלוקת הכנסות ה"טוטו" והי שותפים הפרטיים במוסד ינושלו ממנו כליל.

אין מנוס

מפילוג ע"מ

אם תמשיך הממשלה בדרכה עליפי תוכי נית רוג'רס, לא יהיה מנוס מפילוג הרשימה הממלכתית.

מכין ארבעת חברי ע"מ בכנסת, שניים (הראל והורר ביץ) הם אנשי ארץ-ישראל השלמה, ואינם נופלים כי קיצוניותם מאנשי חרות. שני האחרים (אבינור ושובל) נוטים לקר של אנשי מפ"ל במפלגת-העבודה, בייחוד אחרי שבן-גוריון תמך בפה מלא בקבלת תוכנית רוג'רס.

הצטרפות איסר הראל וחבריו לגח"ל, ואבינור וחבריו למע"ל, היא הפתרון הפי ביר, נוכח העובדה שאין כל סיכוי לרשימה זו להופיע שוב בבחירות כגורם עצמאי, אחרי התרחקותו של בן-גוריון.

שוטרים מוסלמים הסתערו על המתפללים היהודיים, אשר פרצו אל הר-הבית — וזרקו אותם החוצה

מכות בהר-הבית

התצלומים המופיעים בעמוד זה יהודים, בימים הקרובים, ברחבי הי"עולם. כי הם מראים סצינה נדירה.

הם מראים כיצד בירושלים, הנתונה ל- שלטון ישראל — חובטים שוטרים מוסלמים במתפללים יהודים. המלחמה האחרונה שנערכה במקום זה

תקיפה השוטרים מגרשים את ה- מתפללים כשאלה מנסים ל- שכנו אותם להעניק להם ארכה נוספת.

הסתיימה במפלת היהודים ובחורבן בית המקדש. כאלפים שנה לאחר מכן — כי ערב התשעה באב בשבוע שעבר, ליתר דיוק — התלקחה המלחמה מחדש. כ-15 יהודים — תיירים ועולים מצרפת — נזי סו לערוך תפילת מינחה, מיסודר ותקיעת שופר על הר-הבית. תוצאת נסיונם הפרטי זני היתה: מאבק אלים במקום המקודש ל- כל הדתות.

הקבוצה, שהתכנסה ליד הכותל, הגיעה לחצר המסגד מבעד לכניסה הראשית, ל- אחר שנסיון קודם שלהם להיכנס מבעד ל- שער המוגרבים סוכל על-ידי המשטרה. הם התייצבו נוכח כיפת מסגד הסלע, התעספו בסליחותיהם.

באותו רגע קרב אליהם הממונה מטעם הווקף, ביקשם לצאת את המקום. כאשר לא נענה, הועיק לעזרתו כתריסר שוטרים. חלק מהשוטרים, וכן הקצין שבראשם, היו מוסלמים, מיחידת המשטרה הממונה על שמירת המקום. הם פעלו, לדעת חלק מהנוכחים, בתקיפות ובמהירות. לדעת חלק אחר — בתוקפנות ובאלימות בלתי מוצדקת — נוכח אי גילוי כל התנגדות פעילה מצד המתפללים. מאידך, הצביעו אחרים על העובדה שהמתפללים סירבו להיעתר לבקש לעזוב את המקום. הם פשוט התעלמו מהפניות והמשיכו בשלהם — עד שנגררו מהמקום בכוח.

המאבק! שוטר במדים בהתכת- שות עם מתפלל, כש- צופים בתדהמה בקרב.

בנים אל בנים אחד השוטרים מניף את אגרופו, כדי להלום בפניו של מת- פלל זועם, עטוף טלית ותפילין — המוכן להשיב מלחמה שעה. מתפלל זה כבר היה מחויך למקום התפילה, אבל הדבר לא מנע בעד 'השוטר מלהת- קיפו בחמת זעם. קשה לקבוע התנהגותם של מי היתה פרובוקטיבית יותר: זו של המת- פללים, שחדרו למקום למרות האיסור, ואף לא נשמעו להוראות השוטרים — או זו של השוטרים, חלקם הגדול מוסלמים, שלדעת רבים התקיפו את המתפללים בכוח מוגזם.

ACTION! שלושה שוטרים מוסלמים מתלכשים על אחד המתפללים. בקשתם של המתפללים לאפשר להם לסיים את התפילה בשקט, לא נענתה. חיילי צה"ל שנכחו במקום ניסו להרגיע את הרוחות ולהפריד בין הניצים.

אם אתה מאותם ישראלים שהצליחו, ב' מרוצת שנות עבודתם, לחסוך כמה אלפי לירות, מוכרת לך וודאי, הבעיה: מה לע' שות עם הכסף? איך להשקיעו בביטחון — ושיישא יחד עם זאת רווחים?

אחד הפיתרונות הפופולאריים, בשנים ה' אחרונות, היתה רכישת חלקות, עלידי חר' סכים קטנים, במטעירפרי גדולים, שנוהלו עלידי מומחים. אולם בימים אלו נחשפה, במטע ליד דימונה, פרשה עגומה העשויה להדאיג כל חוסך ברחבי הארץ.

120 אחוז רווח. הסיפור התחיל ל' לפני ארבע שנים. דויד אושטושינסקי, חבר ותיק בתנועת העבודה ובעל קשרים מרר' בים בהתאחדות האיכרים, הצליח לרכוש, בשיתוף עם ידיד בשם מרדכי יל שטח נכבד של 600 דונם מטעי זיתים. ושקדים מדי הקרקעית. מחיר הרכישה: 100 אלף ל"י.

השניים חילקו את השטח ל-56 יחידות מישנה, אותן מכרו ל-40 חוסכים קטנים, תושבי תל-אביב, פתח תקוה ואזור ה' נגב, שביקשו השקעה נאותה לחסכונותיהם. מחיר החלקה היה 4,000 ל"י, כך ששני המייסדים הרחיבו 124 אלף ל"י, על השק' עתם המקורית של 100 אלף ל"י. רווח צנוע אולי, אך סביר, בהתחשב שהימים היו ימי המיתון הגדול.

פרי בארזים. המשקיעים התארגנו באגודה חקלאית בשם רוותם, ציפו לראות פרי מהשקעתם. לאחר ארבע שנות ציפייה, נראה כיום הפרי מריר מאוד:

גרעונותיהם הגיעו לסך 180 אלף ל"י, ולמרות שערכו של המטע הוא כ-400 אלף ל"י, אין האגודה מסוגלת לפרוע חוב מגור' חר' יחסית של 54 אלף ל"י. התוצאה: ה' מטע עלול להימכר במכירה פומבית, כדי לפרוע את החוב.

לא היה זה הביוון היחיד. פרטים גר' ססים:

● תקופה מסוימת מכרה ההנהלה למנהל המיקצו' של המטע את כל יכול היתים. בתמורה על כך שהסכים לקחת את הויתים, קיבל האיש גם את השקדים — במתנה כמעט.

● במיקרה אחר מכרה רוותם את יכור' לה במחיר 120 אלף ל"י, אך קיבלה ב' מקום זאת, רק 80 אלף ל"י — ללא כל סיבה ברורה.

● עקב השקאה לא מספקת, התייבשו 60 דונם שקדים, ו-12 אלף שחילי זיתים. ההונאה הגיעה לידי כך שכיום הפך ה' מטע לשדה-מירעה לעזריהם של שבטי ה' בדואים המתגוררים בסביבת דימונה.

רינונים מזורים. כדי להגיע לדרגת ההונאה מעין זו יש צורך בחוסר-כישרון יוצא-מין-הכלל. כיצד זכה דויד המטע של אגודת רוותם לניהול מיוחד במינו כזה?

לדברי אחד המשקיעים, שנקט בפעולה דקה לפני השעה 12, להצלת רכושו — ייתכן מאוד שיש כאן לא חוסר-כישרון, אלא דוידא כישרון גדול. טען אהוד שינער, חבר מושב עומה, במכתב-אזעקה שהפיץ בין חבריו המשקיעים:

"רכוש השוה כ-400 אלף ל"י מופקר, מוזנח, מנהל בצורה חובבנית, בניגוד ל' הגיון — או אולי דוידא בהגיון רב, אם מסים אוון לרינונים המתהלכים."

הרס למסרת רווח. אילו רינונים? שינער מצביע על העובדה כי מאז הקמת רוותם, לפני ארבע שנים, לא נרשם המטע על שם בעליו במינהל מקרקעי-ישראל. ער' בדה נוספת: בארבע שנים קיבלו הבעלים רק מאון כודר.

אולם העובדה המכרעת, לדבריו, היא ה' מיסתורין של ההשקאה הלקויה: לרשות המטע עומדת כמות מים בלתי מיובלת, במחיר אפסי. כיצד קרה, שואל הוא, ש' בתנאים אלו נהרס המטע עקב ההשקאה לקויה?

התשובה שבפיו חמומה יותר — והיא קשורה ברינונים שהוכרו: אם אכן יימכר המטע במכירה פומבית בגלל החוב הועזר אותו אין ההנהלה משלמת — ברור לכל שהוא יימכר במחיר הרבה יותר נמוך מ' מחירו הריאלי, בגלל מצבו הירוד. אותו מישהו שיקנה אותו, ירויח עליו הון תועפות.

סיימנו

שרות צהאי...

קדם גם אתה מעמדך החברתי והכלכלי!

מכללת ת"א להשכלה בכתב מאפשרת לך ללמוד בביתך, בזמנך החופשי, ללא כל הפרעות וטרדות!

למד מקצוע משתלם באמצעות הדואר, כשלשותך צוות מורים מעולה, אשר יטפל בך ללא הגבלת זמן עד שתהיה מוכן.

לבחירתך 40 קורסים, ביניהם: בגרות, מוקדמות, מינהל עסקים, ניהול מכירות ומספרי, גרפיקה שמושית, ציור אופנה, מיכון במינהל, אנגלית למתחילים, פרסום ויחסי צבור, עתונאות, ביטוח כללי, קורספונדנציה, מכירות ושיח, השמלאות, הנהלת חשבונות, עברית שיפור הלשון ערבית ועוד.

דרוש פרוספקט חנם בדאר ללא התחייבות מצדך!

... עוד לפני השחרור חשבנו רבות על עתידנו והבנו, כי ללא השכלה לא נוכל להתבסס מבחינה כלכלית וחברתית.

מיד עם סיום השרות השלמנו, באמצעות **מכללת ת"א להשכלה בכתב**, את בחינות הבגרות, ולאחר מכן כל אחד מאתנו בחר לו את המקצוע "**שלו**". רמי השתלם בהנהלת חשבונות, ואני בחרתי בקורס לביטוח כללי.

את הקורסים עברנו בהצלחה תודות לעזרתם והורכתם של מוריה המעולים של **מכללת ת"א להשכלה בכתב**, וכן תודות לכך, שהלמוד נעשה בבית באמצע עות הדואר, בשעות הנוחות לנו וללא הגבלת זמן! ... כיום, רמי מנהל חשבונות במפעל גדול למוצרי עור, ואף אני מצליח יפה כסוכן ביטוח!

מכללת תל אביב להשכלה בכתב

תל-אביב, רחוב אלנבי חס' 94 ת.ד. 9024

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרזובסקי — אישון לנס"
תל-אביב, רחוב שניאור 5
טל. 55029

שעות קבלה 9-17

נשמח לשלוח חוברות הסברה
לפי בקשה.

מכו

פסיכולוגי

בהנהלת נתן רוניק

הרפית מתח ולמוד הפנוזה
טפול בחוסר בטחון
ותסביכים

ח"א, המלך בורג 44
בשעות: 15.00-18.00
חיטה, טלפון: 69300

בית-ספר לנהיגה
באוטובוסים

רק 10 ל"י לשעור בן 25 דקות
50 ל"י מבחן (החל מהשני).
טלפון 50430, תל-אביב.
רח' נחמיה 19, פינת רח' הכובשים 46.
ע"י שוק הכרמל.

במדינה

פירסום

תפוח-האדמה

המוכר הכל

חוף ממדור השידוכים, נחשבים עמו-די המודעות הקטנות בעיתונות למשעממים בדרך-כלל. לכן החליטו עורכי הלוח הכפול של ידיעות אחרונות והארץ להחיות מעט את עמודי המודעות שלהם. הם פנו לפיזמור נאי ידי מנוס, ביקשו ממנו רעיון שימ-שוך את קורא העיתונים להעניף מבט גם בעמודים אלו.

התוצאה: בחודשיים האחרונים מדי יום ישי, מופיע בלוח הכפול סיפור קריקטורי רות המתמשך על פני שלושה עמודי מוד-עות. הקריקטורות, חלקן פוליטיות, חלקן חברתיות, מבוצעות בידי הגרפיקאית צילה מנוסי אשתו של דדי. חלקן של ידי בי-עסק: הטכסט לקריקטורות.

הכסא של בגין. היחוד שבעבודת ה-שניים הוא, שוהי הפעם הראשונה בארץ שקריקטורה מסחרית מכסה אירועים חב-רתיים ופוליטיים. דוגמה: הבוקר עיינתי

במבחר הדירות המוצע בלוח הכפול — ומיד קפצתי לבקר חבר... הגר בדיוק מול "רדינג ד'יו" אומרת דמות דמוית תפוח-אדמה, האופיינית לקריקטורות של הווג מנוסי. לוגמה נוספת: בשבוע שעבר כשה-מדינה כולה נחלקה בין אלה שאמרו שה-שר בגין יעזוב את הממשלה, ואלה ש-טענו שישאר, קירטו השניים: אני לא מבין מדוע מהטס כל-כך... ראש סינת-גחיל — לוותר על כסאו בממשלה — הרי מבחר גדול של רהיטים תמיד אפשר למצוא בלוח הכפול!

אותו תפוח-אדמה, המוכר לדברי חרי-פם ובקאים את ידי עצמו, רק בלי ה-זקנקן והכובע המפורסמים שלו, טיפל ב-שעתו גם במי שהיה שר-התחבורה עזר וייצמן: זה אני שהצעתי לעזר וייצמן ש-

הוועידה השלישית

של

חנועת העולם הזה

- כוח חדש

באולם, "ברית העבודה", תל-אביב, רחוב קלישר 48, פינת נחלת בנימין (בקריבת רחוב מונטיפיורי).

מושב א'

יום ה', 20.8.70, בשעה 19.00

פתיחת הוועידה:

אמנון זכרוני

(יו"ר ועדת הביקורת)

דברי פתיחה:

ח"כ אורי אבנרי

ק מחנה השלום והדמוקרטיה

ח"כ שלום כהן

פנים חדשות לתנועה

דיון כללי:

מושב ב'

יום ו', 21.8.70, בשעה 9.00

דיון אירגוני:

הנושא: המיבנה האירגוני של התנועה.

הפוחת: אמנון זכרוני

מושב ג'

יום ו', 21.8.70, בשעה 15.00

דיון מדיני:

הנושא: בעיות השלום והביטחון

הפוחת: שמואל סגל

הנושא: ישראל ויהודי העולם

הפוחת: פרץ עופר

הנושא: הדמוקרטיה בישראל

הפוחת: אלכס מסיס

הנושא: תוכניתנו החברתית והכלכלית

הפוחת: אמנון זכרוני

מושב ד'

יום ו', 21.8.70, בשעה 20.00

דיון מדיני (המשך):

מושב ה'

שבת, 22.8.70, בשעה 9.00

דיון מדיני (המשך):

מושב ו'

שבת, 22.8.70, בשעה 15.00

סיכום הדיון המדיני:

קבלת החלטות:

בחירת היו"ר, המרכז וועדת ה-ביקורת:

סיכום הוועידה:

היו"ר החדש

לישכת הוועידה תיפתח באולם הוועידה, ביום ה' בשעה 17.00. עד אז תפעל במשרד התנועה, רח' חש-מונאים 88, תל-אביב, טל' 265836.

חברים הזקוקים למקומות-לינה בתל-אביב, וחברים באזור תל-אביב היכולים להלן חברים, מתבקשים להודיע על כך ללישכה מייד!

חיים

אם נסכים שהעולם הזה נרדם בזרועות המוות המהלך (כפי שטענתי בפירסום נחרון שלי) או לאו, ואם נצביע על הביטויים הרבים לחרדת הדור הצעיר (וזה בר אינו כל-כך צעיר), נדמה לי ומעטים יהיו אשר יתכחשו לכך, שהעולם הזה נמצא במצב רציני ביותר.

ר נתתי ביטוי לכך שהפתרון, לא ייתכן שהוא יבוא מן האדם עצמו, וכבר גרתי גם שהפתרון — פתרון-של-ממש, ישועה מן המצב — מוצע לנו מאת והים חי ואמיתי.

י מבין, כמובן, שאין טעם לנסות ולהוכיח את קיום האלוהים. אבל בין זאת ין הטענה כי קיומו מוטל בספק, או שהוא בכלל אינו, עוד רב המרחק. אני קא משוכנע שהוא קיים. אלא שקיומו אינו כזה שניתן לבחון אותו במב-ות, לחלק אותו לאטומים, לחצמיד אוו בלחצים, במצבי חום וקור, וכו'. אבל, נד שני, אני מוכנע כי ניתן להגיע, ובדרך הגיונית, למסקנה כי הוא אומנם ים, וכי הוא אותו האלוהים כפי שהתנ"ך מציג בפנינו.

זיים הם חסרי כל הסבר הגיוני מספק בצורה אחרת. הסבר הגיוני ומספק, גרתי, שכן רבים הביאו לנו במשך הדורות כל מיני הסברים, "הגיוניים" אורה, אבל לא היה בהם כדי לספק אותנו, ובוודאי שלא במישורים הללו הם ההגיון אומנם משתתף, אבל אינו צד מכריע (וזה הרי נוגע לחלק גדול אוד בחיינו).

ום אנחנו תוצאה של מקרה + התפתחות + סביבה, הרי שאנחנו, בסופו-דבר, יצורים חסרי כל ערך סגולי ממש. במקרה כזה מושגים כמו "רצח", "התבה", "מטרה בחיים" הם מושגים טפלים, אשליה אנושית, שקרים עים להתהדר בהם משום-מה. אין כל טעם, אם כן, לחיות (ובוודאי שלא וות) בעד אידיאלים, מוטב לאכול ולשתות בלא כל יחס לדברים אחרים, כי זר נמות. האם יש מי שיטען שחיים שאין בהם אהבה ותכלית ושאינן ערך ום עדי-כדי שאי-אפשר להגדיר גרמית-מוות בשום מקרה כרצח — האם יש שיטען שזהו הסבר מספק לחיים, או שאפשר בכלל לחיות עם מסקנות אלו חיים נורמליים? האם אפשר לחיות בצורה כזאת? קופים יכולים, ומות-היער יכולות, אבל לא בני-אדם. האדם זקוק לאהבה, אין הוא יכול ויות בלא מטרה, והוא מתעקש לטעון — ובצדק — כי יש ערך רב וממשי ויים.

ואין נובע, אם כן, ערך זה? האדם הוא יצור שאלוהים בראו. יש מטרה, לית, לחיות, וזו קשורה קשר הדוק ברצון הבורא הזה, בורא האוהב והדואג ל-ברואיו, ואשר קידש את החיים ברצונו. זו איננה בריחה מן החיים, אשליה ספה, זו אמת, אמת גדולה ונפלאה. זו האמת.

אלוהים קורא לנו לבוא, לטעום מהסדו, ולדעת את החיים. האלוהים שלח דה, מדריך לחיים — את ישוע. כל הקורא בברית החדשה ובתנ"ך וה"שומע" בו פנימה את האמת, הוא יידע חיים.

ד. 2234 רמת-גן. מכתבים ייעו.

החייל שלי יחזור...

ובינתיים

במעוזים, בביקעה, ברמה

שלח לו ד"ש חיה

השולח הזה

כל שבוע

מיבצע מיוחד לחיילים

מינוי לכתובת צבאית

בהנחה של 50%

לחצי שנה: 15 ל"י; לשנה אחת: 29 ל"י

מלא ושלח לת.ד. 136 תל-אביב.

נא לשלוח את "העולם הזה" לחצי שנה / לשנה אחת לכתובת זו:	
מס' אישי	שם
דואר צבאי	
ר"ב סך 15 ל"י (חצי שנה), 29 ל"י (שנה) — למחוק המיותר	
השולח	

המיסיונרית הג'ינג'ית באפריקה השחורה

ד"ר תמר גידון
שעוריה בלאגוס

הידיעה כי עיתונאית ישראלית בשם ד"ר תמר גולן גורשה מניגריה, אחרי שהיה של שבוע וחוד חצי שעה בלבד, עוררה תמיהה, פליאה והתרגשות לשעה קלה.

למחרת היום, כאשר נאמר שהיתה זאת, כביכול, אימהבה, נשכח כל העניין.

אבל מאורע זה מטיל אור על אחת הדמויות הסגוניות ביותר של ישראל בחו"ל — צעירה שהיתה יכולה להיות ארכיטיפוס של מיסיונרית ישראלית באפריקה.

★ ★ ★

כאשר גודלה תמר כנפי בחיפה, לא הביא אותה דבר לחשוב שגורלה יהיה קשור ביבשת השחורה.

כנאח לצברית מחיפה האדומה, בת למשפחת אנשי ארץ-ישראל העובדת, הצטרפה הג'ינג'ית הלוהטת, בעלת ההשקפות השמאליות הקנאות, לתנועת השומר הצעיר.

שם גם הכירה את הגבר של חייה: צעיר שחרחר, תמיר ויפה תואר בשם אביו גולן, בן הקריות, שגדל גם הוא בהתיאופייני של ארץ-ישראל העובדת.

יחד עם גרעינים, יצאו השניים לקיבוץ החוש של השומר הצעיר כנגד הצפוני, מול הרי חברון — להב.

להב היה קיבוץ בעל תפיסה חלוצית קיצונית. התנהלו בו ויכוחים סוערים על זכותו של חבר להחזיק בספר פרטי, או לקבל מתנה פרטית כמו שעון-יד. על רקע ויכוחים אלה והיחס למפגם הסתכסוך שני מחנות — מחנה מתוך יושר, בראשות אביו גולן ובני הקריות, ומחנה קנאי קיצוני, בראשות בני רחובות, (פרט מוזר: ראשי

הפלגים נטשו בסופו של דבר את הקיבוץ ואת התנועה).

אביו היה נון-קונפורמיסט מושבע. ב-קיבוץ השומר הצעיר פירוש של דבר היה להיות מפא"ניק. על רקע זה נאלץ להטוש את להב. תמר כבר היתה קודם לכן בחופשת-לימודים, למדה כלכלה באוניברסיטת תל-אביב, כיהנה באותה עת כמזכירתו של שמעון (גבעתי) אביון במזכירות הקיבוץ הארצי.

הגולנים עברו לכפר-גלים, בית-הספר היקלתי במבואות חיפה, שהיה בן-טיפוחו של אבא חושי. שניהם היו מורים ומדריכים. חיש מהר יצא שמה של תמר גולן כאישיות חינוכית בלתי-רגילה, המוביקה בלהט השקפותיה את תלמידיה המתבגרים, שהעריצוה ללא גבול.

אחד מאלה היה יורם פרס, שהפך לאחר-מכן חניך-טיס ונהרג בהתנגשות הפיזאיון במטוס אל על בציריך.

באותו זמן גם יצאה תמר ללמוד בבית-ספר ערביים בגליל, כדי לתת מופת של אחוות-עמים.

★ ★ ★

תמר גולן לא יכלה לשבת זמן רב במקום אחד, ובתפקיד אחד. הדחף היינימי של הג'ינג'ית הפעלתנית דרש את-גרים חדשים, אופקים חדשים, הזדמנויות חדשות לתרגם את האידיאלים שלה לשפת מעשים.

ההזדמנות באה באפריקה, לתמר הוצע תפקיד באוניברסיטה. לאביו גולן הוצע תפקיד אחר. הוזג גולן הגיע — בפעם הי-ראשונה — ליבשת השחורה.

תמר גולן גילתה עולם חדש, כר נרחב לפעילות חינוכית ולהפצת השקפת-עולמה. היא היתה מאושרת. עד שקרה האסון. יום אחד הלך הוזג לחגיגה עממית ב-עירא אתיופית נידחת. לפתע והגיחה מכור-נית — היחידה שהיתה בטוחה של מאות קילומטרים — ודרסה את אביו במהירות שגעונית.

פינוי הפצוע ארך שעות רבות. הוא גסס לאיטו, כשראשו בחיק אשתו, עד שנפח את נשמתו.

פרטי המיקרה לא הובהרו מעולם. הי-הסבר הרשמי היה שהנהג השתכר. אולם שמועות עקשניות באתיופיה טענו כי היתה זאת התנקשות מצד סוכנים ערביים, שבורה ורצוזה חזרה תמר גולן ארצה,

תמר ואביו ז"ל בדהב
סערה בקיבוץ

יחד עם גופת בעלה. אולם היא לא שהתה כאן זמן רב. אפריקה קראה לה. היא החליטה למסור את חייה לעולם מתעורר זה — לפי מיטב המסורת של אותן אנגליות אידיאליסטיות, מן המאה שעברה, שהפכו את הקידמה המערבית.

תפקידה הראשון היה בקונגו, שם לימדה במיכללה. מלחמת-האזרחים הגדולה הסעירה את הארץ ואת קינשאסה הבירה, שמותיהם של לוממבה, צ'ומבה, קאסאבובו, זכו ל-פירסום עולמי. אנשים נהרגו ברחובות, חיילים אנסו נוכריות, כל רגע היה רווי מתח, ובתוך כל אלה חיתה תמר גולן, בבית-הספר ובשלווה, ועשתה את שלה.

מאז תום מלחמת-האזרחים חיתה רוב זמנה בקונגו, עברה גם לארצות אפריקאיות אחרות, שהתה בארצות-הברית, עשתה שם את הדוקטוראט שלה, חזרה לקונגו.

שם התיידדה עם נציג ניגריה, התחילה להתעניין בבעיות של ארץ אומללה זו. היא היתה הישראלית היחידה שתמכה ללא הסתייגות בצד הניגרי של המלחמה, נגד באפרה.

גם כאשר התבססה לאחרונה בחוף-השני הלב, שם היא מכהנת בין השאר ככתבת שידורי ישראל ומעריב, נמשכה לניגריה הי-סמוכה. היא רצתה ללמוד יותר את המצב שם, להכיר את התושבים.

ביקורה שגרם לשערוריה, בא אחרי ש-הוזמנה על-ידי משרד-ההסברה הניגרי ב-לאגוס. אם כן, מדוע גורשה על-ידי פקיד משרד-העלייה?

הרקע סתום. אך אפשר להניח כי היתה זאת אינטריגה פנימית בין חוגים שונים בבית ניגריה עצמה — כשחוג אחד, בעל קשרים במשרד-העלייה, ניצל קשרים אלה כדי לפגוע בחוג ידידיה של הישראלית הי-לוהטת מחיפה.

דרכי חיים

חיילים זקנים אינם מתים.

הם סתם דפוקים

שמעון כהן (58) הוא אחד מידידיו הקרובים של זקן השומרים בארץ, אברהם שפירא ז"ל. אולם הוא יכול היה זקן השומרים לראות את ידידו זה, היה מתהפך מן הי-סתר בקיבור.

היה זה אברהם שפירא בכבודו ובעצמו שהשפיע על כהן, כאשר זה הגיע לפלשתינה לפני 37 שנים, להיות לשומר. שמעון נש-מע לעצת הידיד, בילה את שנותיו בשמר, רה, ייבש ביצות ובנה ארץ. לפני 14 שנה התאבד בערבייה יפתי-עניים, נשאה לו ל-אשה. אז, לראשונה, גילה כי האדם זקוק לבית.

אין סוס — אין אוכל. המוצעה הי-מקומית רענה נזקקה אז לשומר בפרנסיה. שמעון כהן ורעייתו קיבלו לרשותם בית בודד בלב הפרדסים המרוחקים, והיו מרו-צים. שמעון אהב את הבדידות, ואת עבודתו כשומר.

האידיה נמשכה עד לפני זמן מה. הי-שנים הארוכות בתנאי חיים קשים עשו את שלהן, ושמעון חלה. הוא עבר סידרה של ציטותים בתל-השומר, וכאשר החלים, קבעו הרופאים כי אסור לו להמשיך לרכב על סוס.

היה זה עבורו גורדין חמד. אין סוס — אין פרנסה. לאחר 14 שנות עבודה פוטר שמעון ממישרתו. ריצותיו להסתדרות ול-מסודות אחרים לא הועילו. אדרבה — הוא

נכבד בעל שם ארוך: המרכז לארופה, סטודיו לתצוגות ומופעים.

כאשר הגיעה לשם רחל, גילתה שהסיפור שונה קצת. גברת בשם דסי רבימן הסבירה לה, שאכן אמנם שדרושים זמרים ושחקנים — אבל קודם עליה לעבור קורס הש-תלמות בשירה ופיתוח הקול — באמצעות המרכז לארופה כמובן. לא נורא, בהתחשב בעתיד המזהיר הצפוי ל-מסיימי הקורס: 430 ל"י בלבד.

רחל לא היססה, הסכימה מיד לתחום על שטרות — שבמקרה היו מוכנים בידי בת-שיחה. בהתרגשותה, לא שמה לב כי חתמה על שטרות בסך 500 ל"י, במקום 430. כנראה שגם הגברת רבימן היתה נרגשת, כי גם היא לא שמה לב.

אמא לא מרשה. חלומותיה הוזרו דים של רחל האפיריו קצת למחרת. כאשר התקשרה טלפונית עם דסי רבימן כדי לקבל פרטים נוספים על הקורס סולה. המזכירה ענתה לי בגסות, ואפילו סגרה לי את הטלפון בפנים, מספרת רחל. "הרגשתי שמשוה רקוב כאן", היא ציגשה בהולה למרכז האופנה, ביקשה בחזרה את שטרותיה.

דסי רבימן טענה שאי-אפשר. רחל החלה מחפשת נפשות פעילות נוספות במחנה, גילתה במשרד סמוך את אלידני כהן, מני-הלו של המרכז. גם זה סירב. בהתחלה, אולם לאחר שרחל סיפרה שאמה מתגנת ואימה להרוס את המקום — הסכים לבסוף. אולם לא לפני שהוציא מרחל הבטחה מקו-רית:

שתביא במקומה סטודנטית אחרת.

יציע — מכוניות קטנות יותר לשרי הי-ממשלה... בפרט שיש מיבחר גדול כל-כך בלוח הכפול!

דמות תפוח-האדמה חסרת המין, מוכרת כבר בכמה ארצות בעולם מתוך עבודותיהם של קריקטוריסטים מפורסמים. ישראל היא בלטה לעין כבר בפעם הראשונה ש-הופיעה — לפני חודשיים: למרות שביתת האחיזה... נולדת אתמול — וכבר קיבלתי מקום עבודה — בלוח הכפול! בישרה מש-פחת מנוסי לקוראים.

עכשיו, אחרי חודשיים, כבר מתברר ש-שיקול הקריקטורה המסחרית היה נכון: אין קורא שעניו לא מתעבת עליה — ותוך כדי כך, הוא מציק כבר גם במודעות.

עסקי שעשועים

משעשעים

המודעה היתה קטנה וצנועה, אבל היא הספיקה. המילים, "דרושים זמרים ושחקנים בלתי מקצועיים להופעות" — יש בהן כנראה כוח משיכה היפנוטי. אחת שנמשכה לפני כשבועיים, לקריאת המודעה שהתפרסמה בעיתונות, היתה רחל קריט, צעירה ממושב בית-אלעזרי הסמוך לרחובות. הי-סיכוי להפוך לשחקנית או זמרת, למרות אי-מקצועיותה, נראה לה מאור. היא מיה-רה לחצי למספר 39322, תל-אביב.

דרושים — אבל. במספר 39322, תל-אביב, היפנו את רחל לרחוב גוטליב 4, גם כן תל-אביב, שם, מסתתר, שוכן מוסד

אורחים

"אל תסמכו

על ניכסון"

ארבעה חודשים רצופים היה דייוויד מורס נעול מבוקר עד ערב בחדר מבודד באחד ממרתפי הפנטגון. יום יום עיין במיסמכים סוריים, עליהם שמרו שלטונות הביטחון של ארצות-הברית מפני פירסום במשך 32 שנה. היו אלו מיסמכים שנעצו למה ש-נתגלה, בעקבות גילוייו של מורס, כאחת התקופות המבישות בהיסטוריה של ארצות-הברית: תקופת מלחמת העולם השנייה.

גילוייו של מורס יצאו לאחרונה בצורת

(המשך בעמוד 34)

חדריך

תדאמיב

*** הנערים שבחבורה (סטור) דיו, ארצות-הברית) הוא תיאטרון מצולם. תשעה גברים הומוסקסואלים נפגשים לחוג את מסכת יום-ההולדת של ההומו היהודי. סרט בלתי-רגיל, המציג את ההומואים כבני אדם רגילים, סובלים ורגישים.

*** ויוה זאפטה (תל-אביב, ארצות-הברית) גירסה קולנועית מחודשת של סרט ישן מעולה. מרלון ברנדו כאמיליו זאפטה, גיבור המהפכה המקסיקאית, משי-לם מחיר יקר בעד הניצחון ומגלה פירושה ומשמעותה של רודנות.

*** מיינקי (גורדון, ארצות-הברית) צ'רלס ברוסון כסופר מצליח ומבוגר מת-אהב בג'ורג' סקוט תלמידת התיכון. הבנ-יות מתחילות כשהם מתחננים. היא רוצה תשומת-לב לעצמה ולבובות. הוא רוצה שקט לכתוב.

חיפה

*** היה שלום קדומבום (עמי מ, ארצות-הברית) סרט על-פי ספרו של פיליפ רות (תלונתו של פורסטון). שני יהו-דים: היא צעירה עשירה ומפונקת, הוא רגיש אינטלקטואלי ובוועט במוסכמות. ה-אמנם יצליחו לבנות חיים משותפים על בסיס אמיתי ואינטימי יחד?

ירושלים

*** המדבר המתעורר (תל-אור, ארצות-הברית) סרטו של חלס דיסני על החיים והמוות במדבר. בהשתתפות חיות ר-רמשים בלבד. חוק הטבע בלי מוסר של האדם. מומלץ לילדים וגם לגדולים לא יזיק.

כוכבים

טרון חי

ומתגורר בברצלונה

טרון מלך הגינגל והקופים קם לתחיה. דור חדש, שלא ינק את סיפורי טרון ה-מקורים של אדגר רייס ביראוז עם חלב אמו, מגלה אותו מחדש ברחבי אירופה המערבית וארצות-הברית. תפוצתם של ספרי טרון נמצאת בקו עליה וסרטי טר-ון השנים, עדיין מושכים נוער רב בכל מקום בעולם בו הם מוצגים. טרון עצמו, או לפחות אחד מהם — ואחד המפורסמים שבהם, עדיין חי ומת-גורר בברצלונה, בלי ציטה, אבל עם מלכת היופי הספרדית לשנת 1962. זהו לקס בארקר, החסון והשירי שבכל הסרונים שנאו על הבד. בארקר, כיום בן 51, עשה את האחרון בסידרת סרטי הטרון שלו לפני 17 שנים. מאז הוא הופיע בסרטים רבים אחרים, רובם אי-רופיים. במשך עשר שנים שיחק במערבוי-ני המאקרוני מתוצרת איטליה, לפני ש-פיש סופית מהזירה והתישב בספרד ל-פני שנתיים.

נגד מלחמת שוורים. בארקר מת-גורר כיום במרחק שעה של נסיעה מ-ברצלונה, בבית סרטי שבנה לעצמו בחוף קוסטה בראבה. שם הוא מבלה את זמנו ב-השכלת אבנים לים התיכון והשטת ספרי נה השעשועים המרטי שלו. הוא עדיין קשור לחברת סרטים שווי-צית, המשלמת לו סכום קבוע בכל שנה, מבלי להתחשב במיספר הסרטים שהוא עושה. וזהו לא עושה הרבה. "לאחר-נה אני מוצא סרטים המתאימים לי," אמר בארקר.

האיש עם אבנט העור עדיין רואה את עצמו אורח אמריקאי, למרות שלפני שמו-נה שנים נשא לאשה את מריה כרמן קרברה, מי שהיתה מלכת היופי של ספרד, אותה פגש בהסרטה משותפת של סרט שהסריט ביוגוסלביה. הוא אפילו משלם מס הכנסה לאוצר האמריקאי. "דבר ה-מקנה לי את הזכות להשמיע ביקורת," לבריו.

מה נשאר לטרון האגדי של הקולנוע מהתקופה בה התעופף בין העצים והת-יידד עם כל חיות הגינגל? לפחות ה-שנאה למלחמת שוורים. "גם אני וגם אשתי שונאים את הסבת הזה," התבטא בארקר לאחרונה.

הטילים

והפסקת האש

מלחמת המראות (חו, תל-אביב, ארצות-הברית) התסריט לסרט זה נשען על ספרו של ג'ון לה-קארה ("המרגל שחזר מהכפור"), עיו קטנה בגרמניה. כמו כל ספריו חורג גם התסריט זה מתחום סרטי-המלחמה הרגילים והופך להיות הרבה יותר רציני וטעון.

הרקע: אנגליה וברלין המזרחית. בעיות בקשר להפדת הסכם פירוק-הנשק. מטרתה של הבולשת האנגלית להשיג אינפורמציה על מציאותם של טילי ה-2.

צעיר פולני עריק מנודב לעבור חזרה לברלין המזרחית לשם השגת אינפורמציה תמורת מיקלט פוליטי באנגליה כשיחזור. בגרמניה המזרחית פוגש לייזר (כריסטופר ג'ונס) בנערה, פיה דגרמרק, המשכנת אותו סופית שמה שחשוב בחיים הוא משהו שיהיה שלך: אשה, ילדים, שמש וים. מה שהופך את התסריט לבלתי-שיגרתי היא דמותו של הגיבור האנטי גיימס בונדי. ארשת פנו העצובה, רגישותו, תמימותו והסתבכויותו האימפולסיביות תוך הצורך בהג-נה עצמית, מעלות בלב הצופה וגם בליבו של אורק, מאמנו האנגלי, את השאלה האם יש הצדקה מוסרית לסכן חיי צעירים ולא עוד אלא שהסיכון הוא ללא כל גיבוי ותמיכה. אומנם ראש הבולשת האנגלית לה קלארק (רלף ריצ'רד-סון) מנסה לשכנעו שבזמן "שלום" הרבה יותר קשה להחליט החלטות כאלה ואולם צריך להיות ברור שחי-היחיד הם אפס לעומת שלוותה של אוכלוסיית לונדון השי-למה. אך פניו הרגישות של כריסטופר ג'ונס, תחושת התי-לשות שלו והצמא לאהבה ולשייכות יוצרים רושם חזק.

היפה

והמהפכה

המתבגרים (אופיר, תל-אביב, ארצות-הברית) איתך זה תמיד כל-כך טוב... כל-כך אחרת,

אומרת קנדיס ברגן אליוט גולד במיטה. "המתבגרים" הוא סרט המנסה לתאר את מה שקורה היום בקמפוסים האמריקאיים — את ה"מהפכה". אבל כמו שקורה בהרבה סרטים אמריקאיים, כל מה שנשאר לצופה לאחר שהוא יוצא מהסרט זה טעם מתקתק של מלודרמה וזכרון של הנושא — כי הנושא עצמו מוגש בצורה סטריאוטיפית שטוחה, ונשאר גנדר אמירה קול-נועית שאינה מגיעה לידי פיתוח של ממש. הרי, גיבור הסרט, הוא המבוגר החכם האמיתי כביכול בחברה של ילדים צעירים הנלחמים בשלטונות האוניברסיטה.

אבל הרי עצמו אינו אלא ילד — הוא מבוזבל ומחפש במשך שעה וחצי את זהותו העצמית. נדמה לו שיינודו בחינוך, אך לבסוף הופך הוא ל"דרופ-אאוט" ומצ-טרף לצעירים האחרים במלחמה בשוטרים. כל הסרט כולו נראה כמו תמונת קישש גדולה, בה מסתתרים אלמנטים מעניינים ואף רציניים אלא שכל אלה נבלעים בסצינות המוניות של הפגנות ובמישגלים אינ-סופיים לפני ההפגנות, באמצע ובסוף. מה שהיו יכולים להיות דיאלוגים בין הדי-מויות, הופכים למונולוגים.

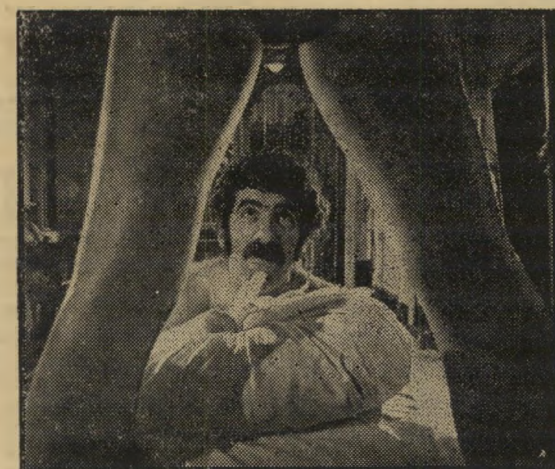
הרי סובב סביב עצמו ומגיע למסקנה שבעצם נוח לו לא להתבגר. ברקלי נראית יפה וסוערת כימעט כמו במצי-

דגרמרק וג'ונס ב"מלחמת המראות"

אנשי הבולשת מוצגים כעדת זקנים הניזונים מנוסטלגיות על גבורתם במלחמת העולם. בשבילם הפעילות המיבצעית הזו היא מעין ספורט אנגלי שבו מהמרים על חיי אדם — אשר לעיתים רחוקות הם חייהם שלהם.

מישחקם של פיה דגרמרק ("אלוויה מדינג") וכריסטופר ג'ונס, הוא רגיש ונוגע ללב, ובתוספת רלף ריצ'רדסון כלה קלארק ופול רוג'רס (הלדון), המייצגים את הנוקשות, מעניקים לנו יצירה קולנועית מזעזעת ומעניינת.

קנדיס ברגן ואליז גולד ב"המתבגרים"

אות וקנדיס ברגן עירומה ולבושה אינה מוותרת על מטר-תה להשיג גבר בכל מחיר. אליוט לעומת זה סכסי מאוד. קשה להאשים את גיבור הסרט במבוכה בה הוא מצוי — בחברה העוסקת בנטיית ההומוסקסואליות של סקוט פינצ'רלד במקום ספרות והמדכאת את צעיריה בעזרת סצינות מים וגו מדמיע. אנשים מתבגרים, אבל לא תמיד.

גריבס, בלו וספנסר ב"5 המצצוענים"

לאלה שבכל זאת מתעקשים ללכת: שימו לב לסצינת הרדיפה של טאסטורו טאבה אחרי הרכבת והקשרים שבין הצוות, ביניהם נינו קסטלובו הזכור מ"מיטריות שרבורג" ופיטר גריבס כ"הולנדי" מ"נשימה רלתי-אפשיית".

ויוה

זיפט

חמשת המצצוענים (צפון, תל-אביב, איטליה) הסרט "חמ-שת המצצוענים" הוא סרט

נוסף בשורת הפסדו-מערבונים הנעשים באיטליה ואשר אחדים מהם יצרו כבר ז'אנר חדש בתחום סרטי המערב הפרוע. רקע הסרט: המהפכה המכסיקאית.

המשתף לחמשת המצצוענים היא עובדת היותם נרדי-מים על-ידי החוק ומשועממים בהיותם נאלצים לעסוק במלאכות שלא לכבודם, כגון הימורים, טיפול בתרגור. לות. כתוצאה מכך הם מצטרפים להולנדר (פיטר גריבס). התוצאה המושגת בסרט היא עלילת-שווד סיגרתית, תוכ-נית מבריקה אשר נתמת על-ידי מתח חיצוני בלבד. הבימוי נעדר הברקות וחסר מקוריות ומעמדים רבים בסרט מזכירים לצופה מעמדים דומים בסרטים אחרים. התסריט מתיימר לעסוק בעת ובעונה אחת באידיאלים של המהפכה המקסיקאית מחד ובחקירת מניעי חמשת ההתפתקים החפצים להתעשר, מאידך. לבסוף, כימעט בחוסר ברירה, הם עולים על עגלת המהפכה.

סרטים אחרים, "בעבור חזון דולריס" ו"חיו זמנים במערב" ואחדים נוספים שנעשו באיטליה גילו אספקטים חדשים בשטח המערבונים והדחימו באיכותם הטכנית.

"חמשת המצצוענים" נשען על פרסטיז'ה זו בבירור.

המועמדות הסופיות

14 הני פרץ

ה רק הכינוי שלה כמובן. בגלל הפרצוף הזה, הנראה לפעמים יפני להפחיד. ביחוד כשהיא סוגרת קצת את העיניים הממוצמות האלו. מלבד זה אין בה מתוס. אפשר ללכת ולחתך אותה עם כהן אפילו, עד כדי כך היא כשרה. ילדת ספרו. הני פרץ היתה בת 14 כשעלתה, לפני שבע שנים, עם משפחתה ארצה.

רעש

ומהומה

אצל הני משפחה זה משפחה, לא סתם. הם שם עשרה ילדים, בלי עין הרע, ארבעה בנים ושש בנות (הני היא השנייה). אבא צייר ואמא סתמ'קרת'בית. אחרי שהם עלו ארצה, קפצה הני פעם נוספת לחו"ל — לפאריס. היא למדה

המזרח הרחוק קלסטרות ה' צת של הני, ובייחוד עיניה, הניאו את מומחי הלנה רובינשטיין לאפר אותה ב' מוצרי איפור שנועדו ליצוא למזרח הרחוק.

היכנית

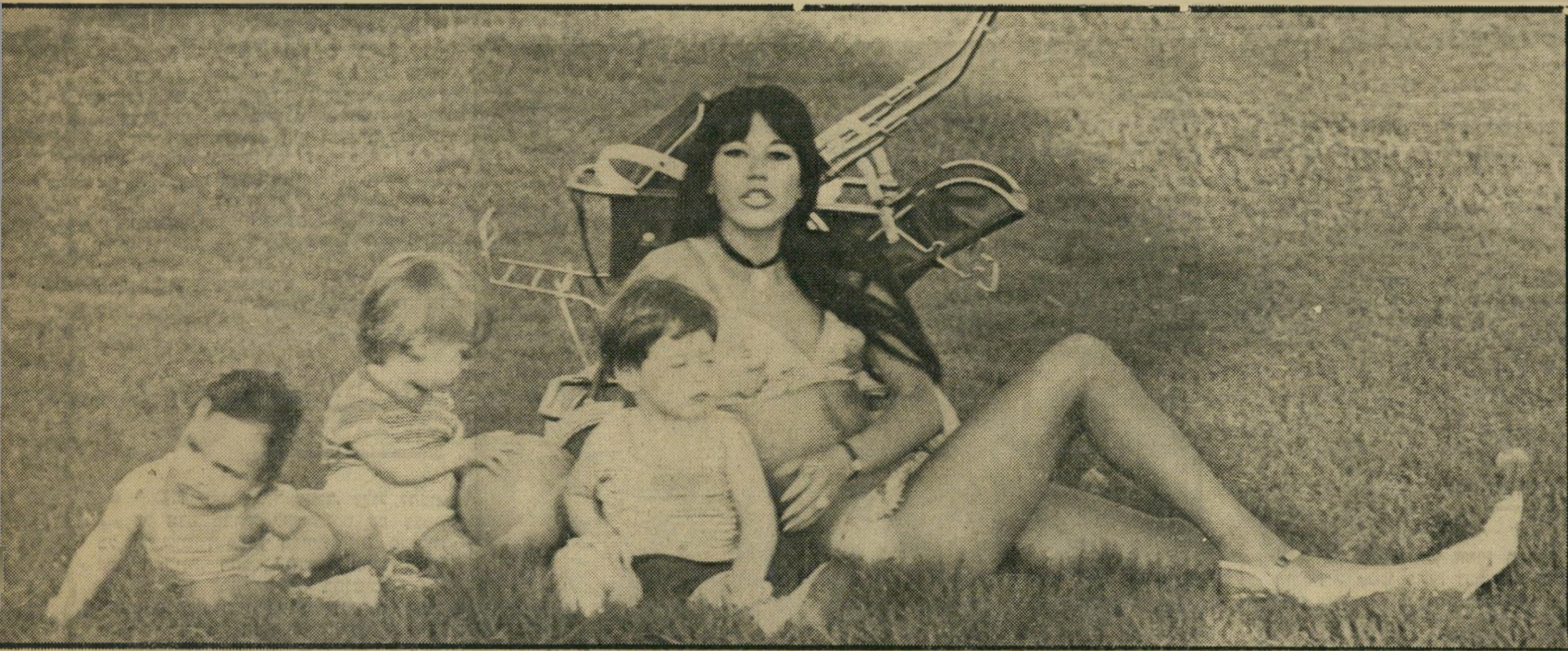
מלבד זה היא אוהבת מאוד לשחות ולטייל. זאת אצלה תגיבה טבעית כנראה על ההיים בבית: "תמיד היינו רבים כינינו כל הזמן, ותמיד היה אצלנו בבית רעש ומהומה". היא נזכרת בהיבה. אולי בגלל זה היא רוצה גם להיות שהקנית: להיות מטרה לתשומת-הלב — פעם אהת לבדה סוף-סוף.

שם ספרות, ורק לפני שנה חזרה לישראל. למרות שליטתה בספרות, צרפתית ועברית, ולמרות מיקצועה הנכבד כמפ' עילת מכוניות א. ב. מ. אין המועמדת מספר 14 לתחרות מלכת-המים מתביישת לעזור עדיין לאמא בבית. כשיש עשרה ילדים בבית, לומדים לעזור לאמא. המומח' יות שלה: סוס'קוטס ודגים.

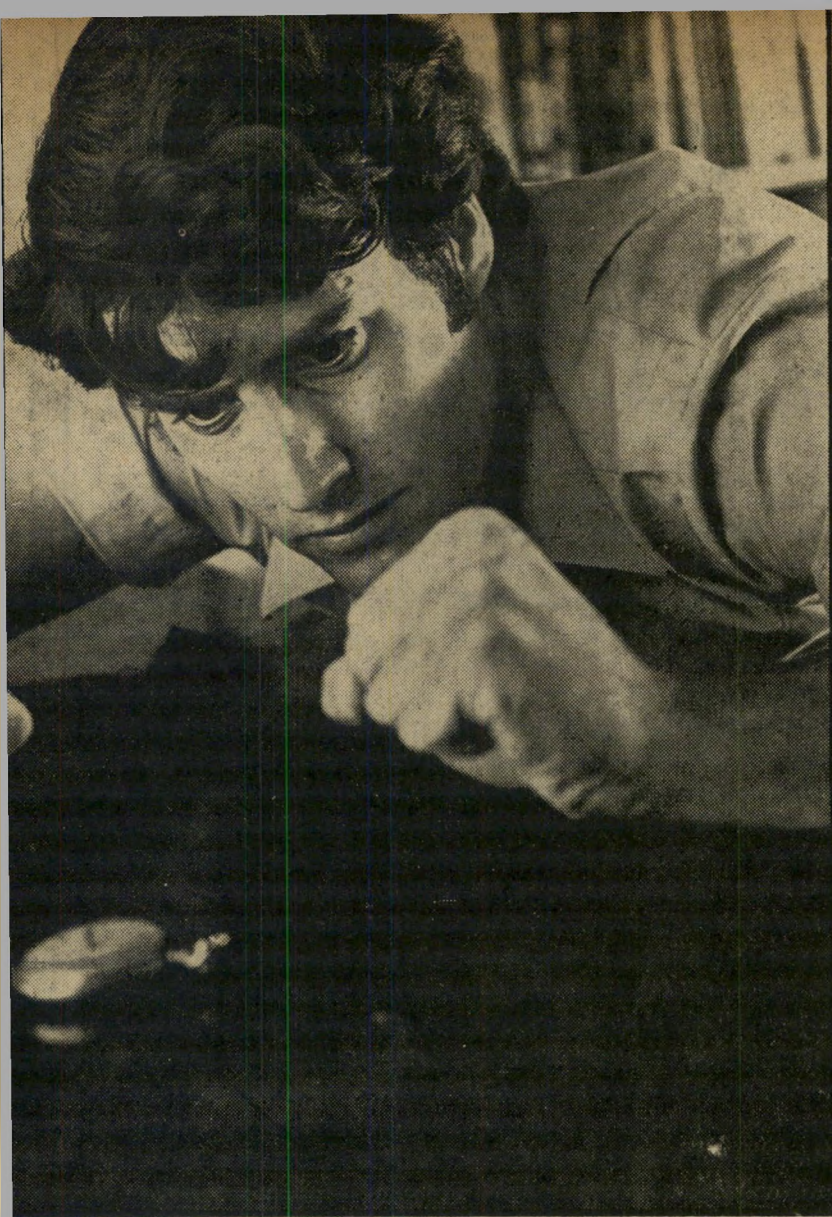
מלכת המים 1970 מטעם העולם הזה בחסות שמוני CITIZEN

משלושים תקליטים. בתמונה למעלה מדגמנת היפנית החסובה, תלמידתה של לאה פלשער, את בגדיהם ו'סטיין של גוטקס, בברית מלון שרתון. לשערה השופע הנהדר היא משתמשת בתכשירי השיער של חלה.

זוהר בדשא כילדה שגדלה עם תשעה אחים ואחיות נוספים, אוהבת הני שחורתי-השיער והעיניים ילדים קטנים, מעדיפה להצטלם איתם יותר מאשר על כל רקע אחר. אהבה אחרת שלה: שארל אזנבור, משלו יש לה למעלה

טלפאט אורי גלר

הטלפאטיה תפסה את מקום הספיריטואליזם כמגפה חברתית בישראל — האם רואי הנסתרות הם מאחזי-עיניים או בעלי תכונות על-אנושיות?

כוח מאגי אורי גלר (עם המיקרופון ביד), מפעיל את הכוח הטלפאטי שלו כדי להעביר מחשבות מאדם לאדם. האיש הנמצא לידו בוחר קלף וצופה אחר מזהה את הקלף שנבחר. מבלי שלגלר עצמו יהיה ידוע מהו הקלף שנבחר.

המכשפים

משהיתה בו תחילה. לפעמים גם נשברים ה- מחוגים.

הוא נותן בידי מישוהו סיכה. הוא מבקש ממחזיק הסיכה לעשות תנועות של דקירה באוויר. ממישהו אחר הוא מבקש להצביע על אחד מאבריו, שם יופיעו סימני הדקירה. הוא נכנס שוב לטראנס. האיש המחזיק ב- סיכה ממשיך לדקור באוויר. ולפתע מושיט אורי יד אל האבר שנבחר. נראית בו בבירור דקירת סיכה עם כתם דם קטן.

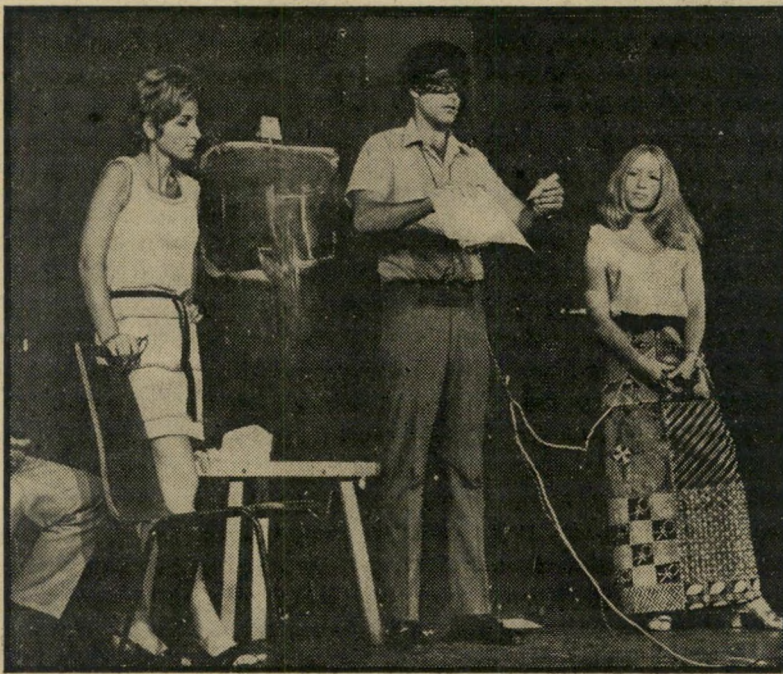
הוא מרכז את האנרגיה שלו לעבר טב- עות או שרשרות מתכת והן ניתכות לפתע כאילו על-ידי מכשיר ריתוך. הוא מעלה על הבמה בהופעותיו הפומביות שורה ארוכה של גברים ונשים עם תיקים וארנקים. הוא עובר מאחד לשני ובמהירות הבזק מנחש מה יש בתיקו של כל אחד מהם.

שעתיים

לפני המוות

ר עיניים קשורות, אחרי שנבדק ו- הובטח כי אינו רואה דבר, הוא מנחש בדייקנות שורת מספרים הנראית לעיני ה- נוכחים בחדר. הוא מצייר בדייקנות חפצים שנבחרו מבלי שיהיה עד לבחירתם. עד ל- דיוק של מילימטר. אפילו צייר מומחה, ש- אותו חפץ היה מונח לעיניו, לא יכול היה לציירו בדיוק כה רב. הוא קורא מחשבות, מעביר מחשבות מאדם לאדם, רואה נסתרות, חש באירועים זמן קצר לפני שאירעו ב-

מצליח אורי גלר להדהים את הקהל כשהוא ממשיך קו שצויר על דף מבלי שראה אותו. בדיוק מהנקודה בה מסתיים הקו. גלר מצליח לצייר גם בדייקנות חפצים שנבחרו על-ידי הקהל, מבלי שראם.

בעיניים עצומות

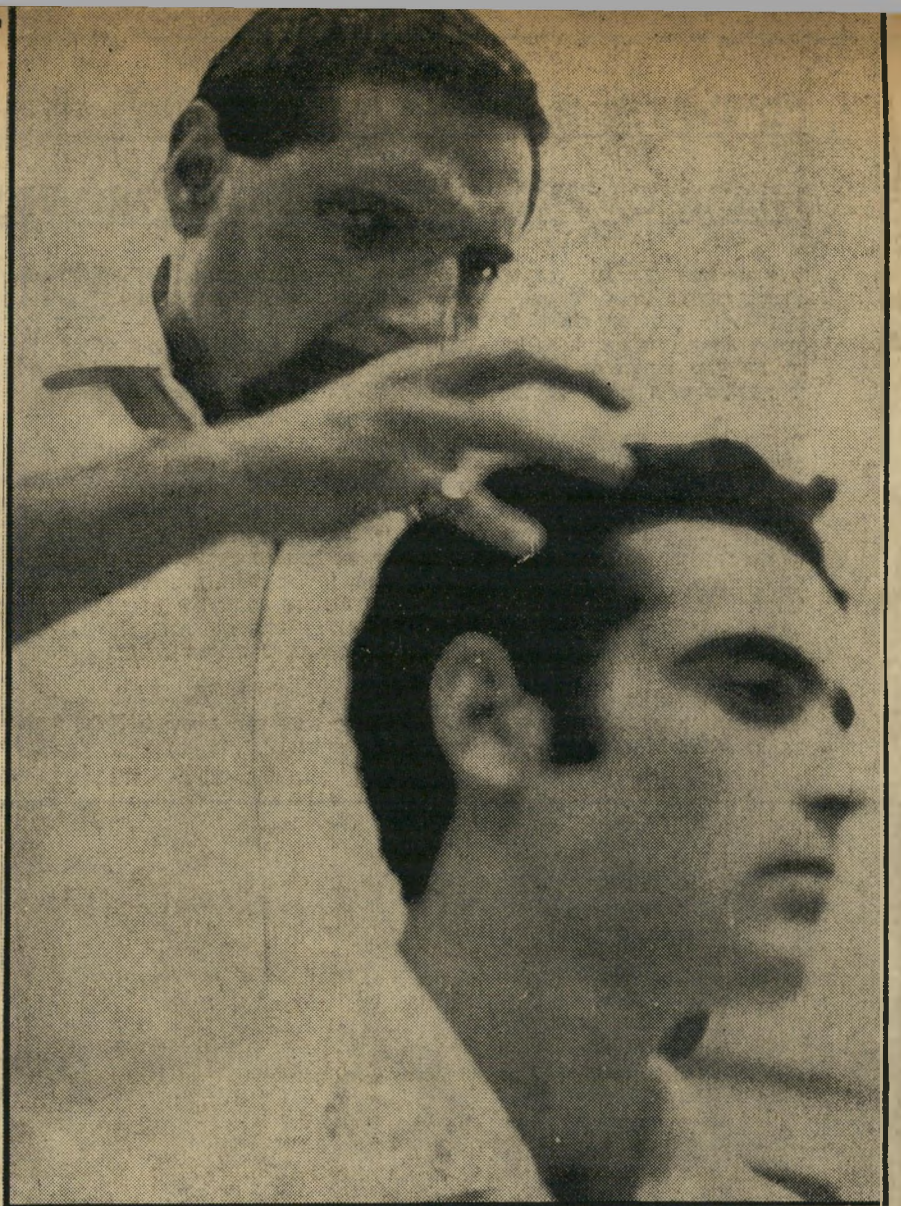
א זרחי ישראל נחלקים כיום לשני מחנות. כן, גם בעניין הפסקת האש. אבל בעיקר בעניין אורי גלר. אורי גלר, צעיר גבה-קומה ויפה-תואר, בן 22, הפך כבר למושג. תוך חודשים ספורים הוא הצליח לבלבל רבבות אנשים, למוטט את כל מערכת המושגים שלהם; לשמש סלע מחלוקת אצל הרבה זוגות נשואים; להיות נושא מרכזי לחיכוח כמעט בכל מיסגש חב- רתי, ובעיקר — ליצור לעצמו חוג נרחב של מעריצים, ביניהם אלופי צה"ל, טייסי חיל-האוויר, פרופסורים באוניברסיטאות, סופרים ועיתונאים ציניים וספקנים והרבה הרבה חתיכות.

מחוגי השעון

זזים

כ י מזה שאורי גלר עושה. עלול להביא כל אדם מכורג לקונפליקט עם עצמו. כל החושים תופסים בבירור את מעלליו, אבל התבונה, ההגיון והשכל הישר מסרי בים להאמין למה שנתפס בחושים. הוא מבקש להניח לפניו שורה של שעו- גים. מישוהו מן הנוכחים מצביע על אחד השעונים לפי בחירתו. אורי גלר מתרכז. גבוותו מתכווצות, שפתיו מתעוותות, אג- רופו קמוץ באוויר מעל לשעון. הוא נכנס לטראנס. עוברות זקה או שתיים. אורי גלר חוזר לעצמו. הופכים את השעון והנה זזו מחוגיו והם מצביעים על שעה אחרת

טלפאט איתן אילון

צים ניסו להסתיר מהשוטרים שהתאונה נגד רמה משום שאורי גלר נהג בעיניים עצומות. אבל אחד השוטרים זיהה אותו והבין מה קרה. "מה אני יכול לעשות?" אמר ה' שוטר, "אין חוק שאסור לנהוג במכונית בעיניים קשורות."

השם האמיתי של הבחורה

ב אחת מחפצותיו נגישה אליו צעיר רזה, הציגה עצמה ככתבת תלמה יגול מדיעות אחרונות, וביקשה לראיון. הראיון התמשך והגיע גם למשרדו של אורי גלר. לפתע חש אורי גלר שמשוהו אינו כשורה, הוא התרכז, הצליח לקרוא את שמה האמיתי של הבחורה, שהיה רשום בתעודת הזהות שלה בתוך תיקה. לא היה זה השם תלמה יגול. הסתבר שהצעירה התחזתה כעיתונאית. כעבור כמה ימים באו אליו הוריה ודיווחו לו שהנערה נעלמה, השאירה אחריה מכתב שהיא עומדת להתאבד. בחוש הנסתר שלו קלט אורי גלר שהצעירה נמצאת ב' אילת. הוא פירסם מודעה בעיתון שהוריה ידעו שהיא נמצאת שם.

סיפורים מסוג זה ישנם לעשרות. רבים מאלה שהכירו את אורי גלר נסעו, אסי דיין, למשל, נקרא לשרות מילואים בסיני. הוא היה צריך לטוס. גלר הזהירו מפני טיסה. אסי ירד לסיני באוטובוס, בנסיעה של שמונה שעות.

גאון

או מכשף?

מה קורה כאן? האם אורי גלר הוא מאחז-עיניים גאוני או מכשף? ישנם אנשים המוכנים להישבע כי הוא להטוטן מסוג הקוסמים בקירקס, המצליחים לעשות מעשיליהטים בזריזות ובטריקים הידועים רק להם. לאלה יש הסבר לכל אחד מתעלוליו. הצרה היא רק שהסברים אלה אינם עומדים במבחן המציאות. אפילו ה' ספקן ביותר, החוזר ובא להופעותיו של גלר כמה פעמים בהנחה שעכשיו יתברר לו הכל, נותר פעור-פה כשאינו מצליח לתפוס את גלר כלהטוטן.

לאורי גלר עצמו אין הסבר לתופעה ש' גילה בעצמו. "אני אדם רגיל", הוא אומר.

יש אצלי בסנים מין מקלט כזה שסוף ופוחת את עצמי. הוא פועל רק כשאני עיל אותו. אז אני צריך להיכנס לטרא ולבנות מול עיני מעין מסך קסן של חיויה. על המסך הזה אני רואה בבירור כל המתרחש במוחותיהם של הסובבים ח' אפילו להם עצמם הדבר לא מוט כמעט אף פעם איני טועה במה שאני רוא אם אני מרגיש שאיני קולט דבר, איני אור דבר."

אורי גלר אינו תופעה יוצאת-דופן. הה' טוריה האנושית יודעת לספר על מיקר רבים של אנשים בעלי תכונות דומות לשי במאיתים השנים האחרונות, ניסו מדענ בכל רחבי העולם לתהות אחר מהותן תכונות אלה. הם לא הצליחו להגיע למ קנות מדעיות כלשהן.

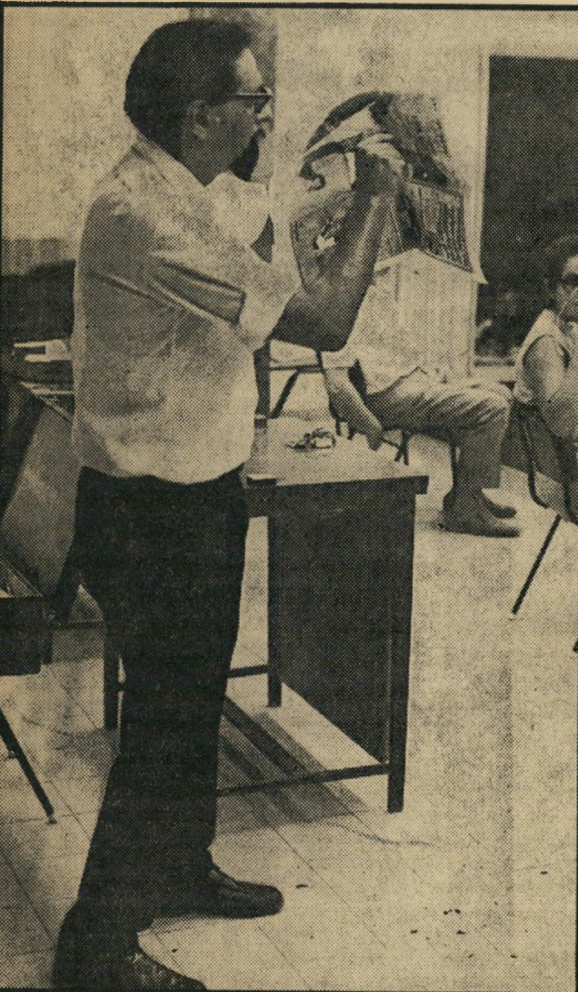
מכל התכונות הקשורות בתחום הפסכולוגיה, רק קיומה של הטלפאטיה הו' בניסויים מדעיים. אבל גם כאן נשאר המ' חסר-אונים להסביר תופעה זו. ניסיונות נעשו לגבי טלקינזיס (הזזת חפצים במת בות) או ראיית הנסתר, נכשלו כולם במע דות המדעיות. אף על פי כן אי אפ' להתעלם מקיומן של תופעות אלה, כמו מיקרה של אורי גלר.

תיאוריות רבות מנסות להסבירן. מרב' התיאוריות בנויות סביב התניה של קרני בלתי ידועות המוקרנות ממוח האדם והנ' פסות רק בידי אנשים מסויימים, שמסיב' שונות הוסר אצלם המחסום הקיים במ' נורמלי לגבי קליטת קרניים כאלה. אור' אף אחת מתיאוריות אלה טרם הוכח' מיבנה המוח האנושי פשוט אינו מאפ' תפיסת תופעות כאלה. אבל הפילוסופיה ה' המדעים הטוענת כי המציאות הצרופה ש' לחלוטין מהמציאות הנתפסת במוח האנו' משאירה פתח לאפשרות קיומן של תופע' כאלה במציאות.

משבר

נפשי עמו

לי ל כל פנים, כל זמן שלא הוכח' נפלאותיו של אורי ודומיו הם תרמי ואחיות-עיניים. הם נשארים בגדר תופע' שמעבר לתפיסת אנוש. אורי גלר עצמו הוא יליד ישראל. בג' שבע, אחרי שעבר משבר נפשי עמוק בג' (המשך בעמוד 5)

מציאות, מוין חפצים ממקומם בכוח הרצון בלבד, נהגה במהירות מסחררת כשעיניו קשורות, ביום ובלילה, בעיר ומחוץ לעיר, על כביש ריק ובתנועה סואנת. בקיצור, הוא עושה כמעט כל דבר שה' מוח האנושי אינו מסוגל אפילו לתאר ל' עצמו שניתן לעשותו. אם מתייחסים אליו כאל בידור, כאל עושה להטים מאחז-עיניים, הוא משעשע ומדהים. אבל כשמתחילים לה' שוב מה מסתתר מאחורי כל מעשיו, מה הוא סוד כוחו העל-אנושי — זה מתחיל קצת להפחיד.

יום אחד, שעה שהופיע במועדון צחא' בתל-אביב, באו לראיון אותו אנשי שידורי ישראל. בסיום הראיון המוקלט ביקשו לדעת אם יוכל לחזות משהו שטרם אירע. "אני מרגיש שתוך 78 שעות ימות אחד השחק' נים המפורסמים בישראל", אמר אורי גלר. חלפו פחות מ' 48 שעות. אורי גלר נסע בלוויית אמרגנו. לפתע קפא במקומו. "אני מרגיש ששרגא פרידמן מת", אמר. האמרגן הנדהם מיהר למשרדו, צילצל לאנשי תיא' רון רבים כדי להיודע אם אמנם שרגא פרידמן מת. איש מהם לא ידע על כך. שרגא פרידמן מת שעתיים אחרי שאורי גלר הרגיש בכך.

נהיגה

בעיניים קשורות

הוא הופיע בפני חברי הקיבוצים מצו' להדגים להם נהיגה בגליל המערבי. בסיום, יצא הוא יושב במכונית הראשונה, כשאחריו שיירת מכוניות ובהן חברי הקיבוצים. כש' הוא נהג בעיניים קשורות רואה אורי, לדבריו, את הדרך, באמצעות האנשים ה' יושבים עימו במכונית ומתרכזים בכביש.

אחד האנשים הסיר לפתע את עיניו מן הדרך. "היה לי פתאום בלק-אאוט", סיפר אורי, "לחצתי בדוושת הבלמים והמכונית, שנסעה במהירות, נעצרה בבת-אחת." ה' מכוניות שנסעו אחריו בלמו גם הן ב' מהירות. שתים מהן התנגשו. כמה אנשים נפצעו קלות. הוזמנה משטרה. חברי הקיבו'

איתו אילון צורב בנייר של עיתון מיספרים בוערים (משמאל) ש' נרשמו על הלוח מאחורי גב' מבל' שראה אותם כלל. בתמונה ציור שנרשם שם קודם לכן מבל' שהוא ראה אותו ונמחק

מספרים בוערים

★ **נוסע לפאריס? לרשותך מוסד חדש — ה„מודל שופ“**

★ **אינר נוסע? אל דאגה! בקרוב זה יגיע גם ארצה!**

לא חשוב שמו. לא רצה לבוא אחרי לי פאריס — ואני לא רציתי להישאר בקיבוץ. אמרתי לו שלאבי יש המון כסף, ושהוא יכול לסדר לו חנות בגדים. הייתם צריכים לראות את הפרצוף כשהוא שמע את זה. הוא הסתכל עלי כאילו הייתי מטורפת לי חלוטין.

עזבתי את הקיבוץ. לא יכולתי לעבוד יום תר ברפת, לקום בחמש בבוקר ולחטוף פעם בשבוע פגזים על הראש. אחר־כך הצטרפתי שעזבתי, אבל היה מאוחר מדי. יש לי גאווה עצמית מטופשת... ככה זה. מאז אני עוקבת אחר החדשות מהארץ. אבא שלי בעל ארץ־ישראל השלמה. אני כמעט ולא רואה אותו כבר מאז שהתחלתי לעסוק בדוגמנות. הוא איש דתי. וכל מטר בארץ־ישראל חשוב לו. למרות שהוא גר בפאריס.

אבא שלי לא רב, אבל אני כוהנת. בבית נתנו לי חינוך דתי כשהייתי קטנה. עד היום אני לא מדליקה אור בשבת, לא נור

ה חדר מלא חתיכות. מכל הגדלים והצבעים. אתה בוחר לך אחת, משלם את המחיר — מסתלק איתה לחדר סגור. שם, לפי הוראותיך, היא מתפשטת ומתייצבת בתנוחה שאתה מבקש. עכשיו הכל מוכן, ואתה יכול להתחיל — לצלם. ורק לצלם. אם חשבת על משהו אחר — שכח מזה. המודל־שופ — חנות הדוגמניות — נועד למטרות צילום. למטרה זו בלבד מוכנות הדוגמניות להתפשט. אלא שבינתיים, עליך לנסוע לי פאריס כדי ליהנות מהחוויה הצילון־מית הזו. המודל־שופ הפך שם לי להיט המתחרה בליו, בקרייזי הורס ובהופעות החשפנות נונ־סטופ בי פיגאל. תיירים ישראלים ירגישו שם כמו בבית. הסיבה: סילבי.

★ ★ ★

ס ילבי היא יפהפיה יהודיה בת 19, שגדלה ברובע היהודי של פאריס, ה

יחס מיוחד לישראלים

מדגימות סילבי וסטיל. ההדגמה סימלית בלבד, מאחר שהיחסים בין הדוגמניות ללקוחות מושתתים על דאיה בלבד. הן מתפשטות, כדרישת הלקוח, עד לתחתונים בלבד.

סעת במטרו ולא אוכלת חזיר. אבל לא איכפת לי להתחנן עם גוי, בתנאי שיהיה פרו־ישראלי ועשה ברית מילה. אומרים שזה יותר הגייני, לא?

★ ★ ★

ה יקף החזה שלי? למעלה ממטר. אני אוהבת את העבודה הזאת. זה משעשע ומכניס טוב. אינני זונה. אסור לנו ללכת לשחות עם הצלמים החובבים שבאים לי כאן, או כל אורח אחר, אחרי שאנחנו גומות את העבודה.

לישראלים יהיה יחס מיוחד כאן. שני בעלי המקום, גויים שבגויים, הם פרו־ישראלים נורא. לא יודעת למה. אף פעם לא שאלתי אותם.

הם משיגים בקפדנות שהמקום הזה לא יהפוך לבורדל. לא רוצים עיניים עם ה

פלאצאל. בחורה בלי מעצורים — שופכת את ליבה, ומדברת באותה מהירות בה היא מסירה את בגדיה. גבוהת־קומה, חטובת גוף, בעלת שיער אדמדם וגולש וזוג עיניים ממזריות, היא מספרת:

הייתי בישראל לפני שנתיים. הורי שלי חו אותי לשם כדי שלא אתחנן עם גוי. שהיתי בכמה קיבוצים, אבל את הזכרונות הטובים ביותר השאיר אצלי כפר־רופין. הגעתי לשם כמעט בת 18 ובחולה ועזבתי מבוגרת בכמה שבועות ועם המון נסיון.

לא. לא הייתי מאוהבת. מלבד פעם אחת בקיבוץ בעמק בית־שאן. בקיבוץ חתך אחד, גבוה, עם שפם עצום. עבד בפלחה.

* נוסע לפאריס? מעוניין בכתובת? בי בקשה:

5 Rue Durantin, Paris 18.
Tel. 606-20-39. Metro: Abbesses.

סילבי (מימי) היתה מתנדבת בכפר־רופין

היום משכירים אותה בעירום לצלמים חובבים

הפפשוט

ולצלם!

איוון! (היא אומרת את זה בעברית) אבל זה לא אומר שאם מישהו מהקקחות הוא חתיך וסימפטי, אנחנו לא שמות עליו עין. אבל זה קורה לעיתים רחוקות.

אלה שיבואו לכאן צריכים לדעת מראש שזה לא בית זונות. אני מורידה את ה' חוייה בלי בעיות, זה המקצוע שלי, אבל אני לא מוכנה להתפשט אחרי שעות ה' עבודה, רק בגלל שמצאתי חן בעיני לקוח. אין לי חבר קבוע, אבל יש לי הרבה ידידיים, ואני לא צריכה לחפש את המאהבים שלי דווקא כאן. אבל כמו שאמרתי, קורה לפעמים שמישהו מוצא חן בעיני, ואני קור בעת איתו פגישה. במיקרה כזה, צריך ל' היוזר משום שבעלי המקום לא מרשים זאת.

הישראלים שיבואו לכאן ירגישו מצויין לדעת. כמו שאני מכירה אותם, הם אוהבים לעשות הכל בצוותא. פה הם יכולים לצלם אחת, או כמה דוגמניות יחד. לבד, או עם חברים. לפעמים עומדים מולי שלושה או ארבעה צלמים חובבים ומצלמים אותי לבד ולפעמים אני עומדת מול צלם אחד עם שתיים שלוש בנות נוספות.

אנחנו מצטלמות לבושות לגמרי, בביקורני, בחוייה ותחתונים, או אפילו בלי חוייה. תלוי ברשישות הצלם. אך מעולם אנחנו לא מורידות את התחתונים. לפעמים אני מצטלמת עירומה לגמרי, מתחת לשימלת מתכת של פאקו ראבאן. אבל זה קורה לי עיתים רחוקות מאד ובמקרים מיוחדים.

★ ★ ★

איום לכאן טיפוסים שונים ומשונים, אבל תמיד שמח. אנחנו מרגישות כמר (המשך בעמוד 36)

הצצה לארץ סילבי

השלמה: "מעולם לא הייתי מצליחה להסתתר מאחורי מפת הגבולות שלפני מלחמת ששת הימים", היא אומרת. "מידבר סיני מכסה לי את הירכיים, השפלה את הבטן, ביקעת הירדן את השד השמאלי. את השד הימני אני חולצת לתוך הים התיכון, מול לבנון בערך" — סוף נאומה של סילבי.

משטרה. כשהמקום נפתח, לפני כמה שבו עות, היו פה כמה אנשים שניסו להתעסק איתנו כדי לבדוק. אמרנו להם: "נא ב'."

תפוס כפי יכולתך

סילבי (במכנסים) וסילי מדגמנות ללקוח — צייר ישראלי. סילבי, אשר גילתה בכיס מעילו של הצייר את גיליון העולם הזה שבשערו תמונת דיין, הגיבה: "אין לכם מושג כמה מערצים פה את דיין — ולא רק היהודים. הוא אליל פה", הוסיפה סילבי.

עם מפת ישראל

סילבי ועומדת) וסילי בשעת עבודתן. הלקוחות במיקרה זה: צייר ישראלי ש' צילמן עם ובתוך מפת ישראל. "בילינו שתיים נהדרות", מספרת סילבי.

בפתח החנות

סילבי (19) היהודיה (במש' קפי שמש), וסילי (18) — דוגמניות העירום בפתח אולפן הצילום בעירום בפאריס.

במדינה

(המשך מעמוד 27)

ספר בשם כאשר שישה מיליון נטבחו, ה' מגלה את חלקה של ארצות-הברית באחר-יות לרצח יהדות אירופה על-ידי הנאצים. בארץ דיויד מורס הוא שם אלמוני, אולם בארצות-הברית הוא אחד הנודעים בענף ה' תיקשורת ההמונית.

הוא זכה לפירוסומו הראשון במלחמת העולם השנייה, כאשר שירת כקצין על סיפון צייד-צוללות באוקינוס השקט. כת' בותיו וסיפוריו מאותן ארבע שנים זיכו אותו בציון לשבח על שירות מצויין ב' תחום העיתונות. הוא הפך לאחר מכן לכובי העיתונות בארצות-הברית. ב' 1963 השתלב בטליוויזיה הפך למפיק-התוכניות הפופולא-ריות ראה זאת עתה וט' ב' אס. מדווח, וכה בפרס רוברט שרוד ופרס ג'ורג' פוסטר פיבאדי, על הישגים מיוחדים בתחום העיתו-נות.

הידיד דיבר, לא עזר. כשהסתננה החוצה השמועה מה יהיה נושא סיפרו הבא של דיויד מורס הנודע, התחיל לפעול מכ' בש הלחצים. תוצאות מחקרו, שנמשך שלוש וחצי שנים, ואשר החיטוטים במיסמכי ה' פנסגון היו רק חלק קטן ממנו, לא השתמ' עו לשתי פנים: ארצות-הברית ידעה בדיוק מה התרחש במחנות-הריכוז ולא פעלה ל' הפסקת הטבח. יתרה מזו: הנאצים העזו להתחיל בפעילותם הרצחנית נגד יהודי א' רופה רק לאחר שגילו כי העולם הרחב — כולל ארצות-הברית — אינו מתכוון ל'

עיתונאי מורס

„תשמע, תסתכלו ואל תסמכו“

עצור בעדם, וכי דבריו האמיצים והתקיפים של ידיד היהודים, פונקלין ולאנו רוזוולט, אינם אלא דיבורים בלבד.

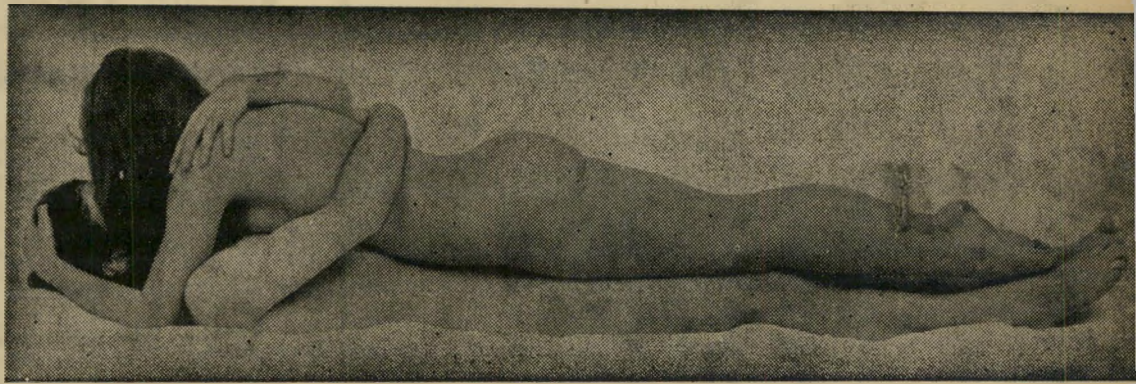
רק האינטרס הגם. מורס לא נכנע ללחצים. והספר פורסם, וכה בתפוצה רח' בה ותורגם עד כה לחמש שפות — ש' העברית איננה אחת מהן — והוגש כמור' עמד לפרס פוליצר לספרות. מורס האמריקאי שמעולם לא הרגיש עצמו כיהודי, על אף שגולד למשפחה יהודית, הופתע כאשר ה' ספר זיכהו בפרס השואה מטעם הברית ה' עולמית של ניצולי ברגן-בלזן.

מסיפורו מוצא מורס מסקנה ברורה: „אסור לכם לסמוך רק על הבטחותיו של ניכסון“, קבע בראיון עם כתב העולם הזה. „בתקופות הוות-גורל, אין ראשי מדינות מתחשבים בשום דבר — מלבד האינטרס הצר והגס של ארצם. מצב סודי זה לא השתנה מאז, ולא נראה כי ישנה מחר. דעת-הקהל בארצות-הברית אינה מוכנה ל' שמוע כיום על התערבות אמריקאית ל' טובת ארץ זוה — אפילו אם זו ישראל האהודה. יש לזכור גם כי רבים מהסקידים הבכירים שהיו אחראים למדיניות ארצות הברית בימי מלחמת העולם השנייה — עדיין משרתים את ארצם.“

„המסקנה: יש להקשיב למה שאומר ג' כסון, לשים לב למה שעושה הממשל שלו — אך לסמוך רק על עצמנו.“

הספר הראשון והיחיד בארץ שכולו עברית

אהבה בשניים

זוג מורים דניים מדגימים בעשרות רבות של צילומי עירום נהדרים את הכל אודות „איך לעשות אהבה“. הספר שזכה להצלחה חסרת תקדים (מאות אלפי עותקים תוך חודשים ספורים) בכל ארצות-אירופה וארה"ב. כריכה מהודרת * פורמט אלבומי * נייר משובח וכל זה במחיר של — 12 ל"י בלבד

הספר שאין צורך להתבייש בו או להסתירו. ספר נועז ומתקדם ביותר אך יחד עם זאת אלגנטי

כל תנועה ותנועה מלווה הסבר מלא וענייני בעברית בתוספת פרקים מיוחדים על אבריה-המין (כולל תרשימים). הסיפוק המיני ואמצעי-מניעה.

הספר שחייב להימצא בחדר-המיטות של כל זוג נשוי

גזור ושלח חזמנה / הצהרה

לכבוד „אלבית“, הוצאת-לאור תד. 33144, תל-אביב. נא לשלוח אלי בדואר חוזר את הספר „אהבה בשניים“. ר"ב שיק מס' — על בנק — על סך — 12 ל"י בלבד. אני מצהיר בזה שאני מעל גיל 18. שם — גיל — כתובת — חתימה —

THE MOUNT ZION REPORTER

A TWENTY PAGE MONTHLY MAGAZINE IN COLORS (FREE)

Digest of ISRAEL NEWS (not printed abroad)
Bible prophecies on Daniel and Revelation explained.
Past, present and future of ISRAEL, preannounced in the Bible.
A Health Page: how to live and eat, to live long.
Questions and Answers on ISRAEL, and on the Scriptures.
This beautiful magazine sent *FREE* for the asking.

Address:
Mount Zion Reporter, P.O.B. 568, Jerusalem/Isreal

בוטיק

„קוקי את קובר“

לגבר האקסקלוסיבי

רח' אבן גבירול 30
(בפסג')
(מל הבנייה לדיסקוסק עינבר)

גימנסיה ריאליט

נפתחה ההרשמה לשנת הלימודים תשל"א לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב תיכון מקצועי במגמות

לבורנטים כימיים

גרפיקה-שרטוט

ציור אופנה

פקידות

רדיו-אלקטרוניקה

טלויזיה - תעופה

תיכון עיוני במגמות

הומניסטית

ריאליט

כל המגמות כוללות חכנה לבחינות בגרות
חוראה ע"י מורים אקדמאיים בעלי ניסיון * סטיפנדיות

מסטים והרשמה:	תל-אביב	חיפה	קרית	רמת-גן	בתים	חולון	פתח-תקוה	בני-ברק
9'1, 8'5	כרנר 17 מפת אלגנבי 55	שמריהו לויך 30	מוצקין שדרות השופטים 2	באילק 42	רוטשילד 33 ליד המצבה	סוקולוב 68	בר-כוכבא 1	חברון 22 77, ר"ג מפת מודיעין

גירוש הוריו, החל להבחין בכישורו לקי רוא מחשבות של אחרים. הוא גדל בקיבוץ חצור, למד אחר-כך בחו"ל, שירת בצנחנים ובמלחמת השתיים נלחם באויזר ירושלים. הוא היה מנהל יצוא בחברת סריגים עד שהחליט להפוך את תכונותיו המיוחדות, בהן שיעשע חברים וחוגים בבתי פרטים, להצגת דאווה.

בקרב הוא עומד לצאת לסיבוב הופעות בארצות-הברית, שם ממתינה לו גם הזמנה ממיסדות הצי של ארצות-הברית, הרוצה להיעזר בתכונותיו המיוחדות. הוא עצמו משועשע ונהנה בכל פעם שהוא מפעיל את האנרגיה הניסטרית והבלתי מובנת שלו. "לא הייתי רוצה למסור את עצמי לבדיקת מד עינים", הוא אומר. "אני רוצה להיות אדם חופשי. אני משתמש בתכונותי רק לשם שעשוע. ברגע שירצו לנצל למטרות אחרות, שוב לא אוכל להיות אדם חופשי."

היבואן

מרחובות

עברו רק שישה חודשים מאז זרח כוכבו של אורי גלר בישראל וכוכב טלפאטיה נוסף התגלה בישראל. זהו איתן אילון (41), יליד רחובות, מומחה לבעיות יצוא ויבוא, איש-עסקים בעל הכנסה חודשית נכבדה.

את תכונותיו לקרא מחשבות של אחרים גילה איתן אילון בנושאו. הוא הבחין ש"הוא מצליח לקרוא את מחשבות אשתו. היא המשפחה שלו הפכו לגיהנום. נשואיו החזיקו מעמד שלוש שנים. אבל גם אחרי ה"גירושין לא ייחס איתן לתכונתו זו משמעות מיוחדת."

התגלית הגדולה באה אליו רק לפני כ"שלושה חודשים. "ערב אחד", הוא מספר, "כשהלכתי לישון, הבחנתי בלידי מונח הספר טופאז. כשקמתי לשרותים וחזרתי לישון, הבחנתי שבצעם, שעה שישנתי, קראתי את כל הספר. חשבתי שאני חולם. פתחתי את האור ודיספתי בספר. הוא היה מוכר לי כאילו קראתי. התחלתי להבחין שיש בי משהו."

כעבור זמן קצר, במשרדו, כתב איתן מכתבי תשובה לערימת מכתבים שהיתה מור נחת לפניו. אחרי כחריסר מכתבים, הסתבר לו כי ענה גם על מכתב שאת מעטפתו לא פתח ואותו לא קרא כלל. רק כשקרא את המכתב מאוחר יותר הסתבר לו כי ענה עליו לפרטיו, כאילו קרא אותו. אחד מ"חבריו, שהיה עד למקרה, שיכנע את איתן להתחיל בהופעות בפני קהל כדי להציג את כשרונות הטלפאטיה שלו.

קהל מזועזע

נדהם וספקני

כך זכתה ישראל לטלפאט שני. איתן אילון מצליח להדהים לא פחות מאורי גלר, כשתחומי פעילות הפארא-פסיכולוגית די דומים. הוא מבקש משלושה צופים לבי-חור במניו מסויים בספר הטלפונים. לזכור את שמו, מספרו ומספר העמוד בספר ה"טלפונים בו רשום המנוי. כשהוא שם את כפות ידיו על ראשיהם של השלושה, מצליח איתן בעל זקן התיש והתנועות ה"עצבניות לגלות את מיספר הטלפון, את מיספר העמוד בספר הטלפונים בו הוא רשום וגם את שם משפחתו של המנוי. כשמאחורי גבו, מבלי שיראה, נרשם מיספר מסויים על הלוח, צורב איתן בעזרת סיגריה חוררים בעיתון הפרוש לפניו. כש"העיתון מתלקח ובווער, נחרכות בו ספרות — אותן הספרות הרשומות על הלוח מ"אחוריו. הוא מקרין חום לידי בחורה ש"התנדבה לעלות על הבמה, וכשהיא פותחת את כפות ידיה, היא מגלה בהן, לתדהמתה, כחיות שנגרמו כאילו עלידי סיגריה בו-ערת.

כמו אורי גלר, מצליח גם איתן אילון, בתום שתיים של הופעה, להשאיר את קהל צופיו נדהם, מזועזע וספקני, כשתבו-נתו אינה מניחה לו להאמין למה שתפסו חושי.

יתכן שבעקבות אורי גלר ואיתן אילון יצאו ויפועו טלפאטים נוספים בישראל. אבל כבר עתה ברור, שהטלפאטיה היא האופנה החברתית האחרונה שדבקה באורי-חי ישראל, תפסה את מקומן של הספי-ריטואלים והאסטרולוגיה שהיו כה נפוצים בין אזרחי ישראל בשנים האחרונות.

10	9	8		7		6	5		4		3	2	1
		15			14			13	12				11
			19					18		17		16	
25				24			23		22		21		20
	30				29			28				27	26
		35				34	33		32				31
			39					38		37	36		
	43			42						41			40
		50	49		48	47	46	45			44		
	56	55		54					53			52	51
			60		59					58			57
				64		63	62				61		
	69		68		67			66				65	
74		73		72					71				70
				77			76						75

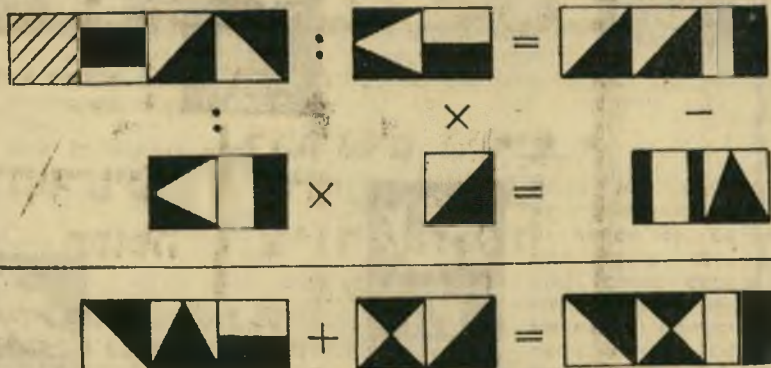
את פיתרון השבוע יש לשלוח לת.ד. 136 תל-אביב, ולציין על המעטפה "שבוע 1720". בין הפותרים יוגרלו 3 פרסי ספרים.

מאונך:

- עיר כהנים במצרים העתיקה. (2) כבה.
- מוקיון בקומדיה זל ארסה. (4) גבוה.
- נישא. (5) פליטת מזון דרך הפה. (6) מגמה.
- צד. (7) דורון. (8) קיבוץ בדרום הארץ.
- שם כולל לבהמה דקה. (10) קשת, יורה.
- חצים (איוב ט"ז, י"ב) (13) רחמנא ליצלן.
- ר"ת. (14) דגל. (17) עובד בית מרחץ.
- צימסטר מרובע ר"ת. (20) תורת העצ.
- ב"מ. (22) לזכר עולם ר"ת. (24) חם.
- נסתיים. (25) דוכס צרפתי שהתפרסם ב"אמרתיו. (27) שאינו קשה. (28) רשות.
- השליש העליון בממלכת המונגולים.
- לאום. (33) מילת בקשה. (34) נמצא.
- משום ש... מפני ש... (37) רענון.
- חדש. (39) מרעה (דברים י"א, ט"ז). (44) שכנתה של וייטנאם. (45) שופט עליון ב"מדינת ישראל. (46) מילת בקשה. (47) עיר מצרית עתיקה, מול אסואן. (48) חימה.
- חריאף. (50) ממלכי ערב הסעודית. (52) מספרם של הצדקים. (53) אם שמואל הנביא.
- האיש במזודה. (56) אלי, לעצמי. (58) טבור. (60) סופרת אמריקאית חרשת, עוזרת ואילמת. (62) ממלכי נורחגיה. (63) הקצעת אבנים לבנין. (65) אבר חי ודוקרני של חרק. (66) מילת תנאי. (67) שר. (69) עיר נפט בקווקז. (70) מילת שאלה. (71) צאן. (72) נכרי. (74) רצועה.

שבוע 1720

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות כפל, חילוק, חיבור וחיסור יש למצוא איזו סיפרה מייצג כל סמל של ריבוע.

את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לת.ד. 136 תל-אביב, ולציין על-גבי הגלויה: שבוע 1720. הפיתרון צריך להכיל את כל התרגילי במספרים. המועד האחרון למשלוח הפיתרון — 26.8.70. בין הפותרים נכונה פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

dépilan

משאיר
עורך חלק
לזמן יותר
ארוך

dépilan

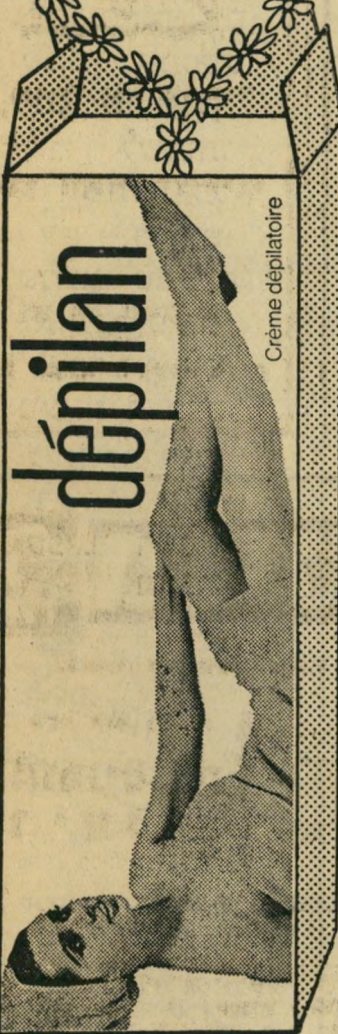
הקדם השוויצרי
הנודע להרחקת
שיער מיותר. דפילן
פועל על שורשי
השיער, מחליש
צמיחתם ולכן
פעולתו לזמן
ארוך יותר מכל
משהו.

dépilan

הקדם הקוסמטי
בעל הריח העדין
להסרת שיער
בדרך הנשית
ללא פציעות, ללא
כאב, בצורה
היגיינית ונעימה.
דפילן מותיר לך
עור חלק רך
כקטיפה.

נסי והוכחי גם
את

*vitamol
ZURICH, SUISSE

(סוף מעמוד 33)

חלק ממשפחה גדולה. האווירה כאן מוזיקלית, רה לי קיבוץ ישראלי המון רכילות, אבל כולם חברים.

אנחנו מרווחות לא רע. לאחת הבנות יש ילד לא חוקי והיא עובדת בבוקר ב' משרד ובערב כאן. הבחור שעשה לה את הילד נעלם והיא מוכרחה לעסוק בשתי פרנסות כדי לגדל את הילד.

דוגמנית אחרת, גם היא יהודיה, מצפון אפריקה, צריכה לדאוג להוריה הזקנים. כל שאר המשפחה שלה עלתה לישראל, והיא נשארה עם הזקנים, בלי פרוטה. לא, היא לא נמצאת פה עכשיו. שלחו אותה להשת' זף.

אני מקדה לאסוף מספיק כסף כדי לנסוע שוב לישראל. כתיירת, אם אבוא שוב, אלך לגור בחילטון ואקפון לבקר את המאהב הקיבוצני שלי במכונית ספורט. באיזה שהוא מקום אני עדיין אוהבת אותו, ומקוה שהוא ישתכנע יום אחד ויבוא לפאריס. אני זה יקרה, אעזוב כנראה את המיקצוע. אני לא מאמינה שהוא יסכים שאמשיך להתפשט בפני צלמים חובבים.

★ ★ ★

סאפיר, לעומת סילבי התוססת, נראית קצת אנמית, אך לשונה חריפה לא פחות. שתיהן התקבלו לעבודה יחד, מתכונות לרכוש במשותף דירה גדולה, עו שאת מהן תמצא בעל שישחרר אותן מה צורך להתפשט בשעות קבועות.

שאר הבנות במודל'שופ מהות את כל הדגמים של הצרפתיה הממוצעת. בלונדיות,

השנות של לא מרמה אותך. הוא פשוט עזבני ומתוח כמור, וזאת סיבת החיכוכים. מוטב שתנסה להבין אותו ולוותר לו. במי שור הרומנטי — שום דבר לא בוער. אם לא היום — תזכה בה בע' תיד. מעשים נמרזים רק ייקרו לך. בת מאזניים — ההתנהגות המופתית שלו אינה מוכיחה דבר. בידקי את יחסו אליך בתקופה ממושכת יותר מאשר הימים הספורים האלה בהם גרם לך אושר. ב'אדס! כאבי-הראש הפוקדים אותך לאחרונה הם תוצאה של החום ולא ממנה

21 בפברואר - 22 במרץ

21 במרץ - 20 באפריל

בחן היטב את הכר-זויתך והצהרותיך. אנשים שאתה חושב לנידונים מנסים להכיל אותך. שמור על מוצא פיך, והיזהר מניסוחים נמרזים. ותי רנותך בעניינים מסויימים עלולה לעלות לך ביוקר, אם לא תנהג מעתה בתקיפות. בת טלה, חשודי תיך נגד אדם קרוב לך, אינם מוצדקים.

★ ★ ★

הגיע הזמן שתחליט מה אתה רוצה בחיים: לי הצליח או לעסוק בהי זיותי? חוש דרמטי הוא תכונה טובה מאוד כש' זה מגיע לסיפור בד' חות או עשיית רושם, אך באופן כללי אין בו תועלת רבה כמו ש' נדמה לך. בת שור — הפסיק לשחק באנשים. גם להם יש זכות לאושר, אפילו אם אנש' זה אינו קשור בך.

21 באפריל - 20 במאי

המאמצים שהשקעת בזמן האחרון יתנו ה' שבוע תוצאות חיוב' יות ביותר. יוקרתך תגיע לשיאה, וזאת דווקא בעניי האנשים שאת דעתם אתה מו' קיר במיוחד. זו תקי' מה טובה לצאת ולע' חופשה קצרה ולע' סוק בפעילות גופנית. נצל את החופשה כדי ללמוד את הבעיה המעסיקה אותך.

★ ★ ★

21 במאי - 20 ביוני

בעיות אירגוניות הניתנות לפיתרון מסרי דות אותך מעל הראוי להן. אם אינך מצליח להסתדר לבד, היעזר בידך קרוב, שכמה פע' מים בעבר הציע לך את עזרתו. אל תחליט בפ' זיוות החלטות חשובות, מהן לא תוכל לסגת.

בת קשת — חשבי על ידיך, וגמלי להם על היחס האוהד שקיבלת מהם בעת צרה. נטיעה קצרה מחוץ לעיר תביא לך תועלת מרובה, וקשר רומנטי חדש, במ' קום היחסים העגומים שאת מנהלת עכשיו.

★ ★ ★

21 ביוני - 20 ביולי

דיעותיך יזכו להדים חיוביים ביותר. האמון שאתה רוחש לעצמך ו' ליכולתך ידביק את אלה שדעתם היא הקובעת. קסמן האישי מבוזבז במקומות שלא נכונים, ואינך מקדיש את תשור' מתייבל הראויה לאדם חשוב המתעניין בך. בת סרטן — כשהאבה נגמרת צריך לחתוך, ולא להמשיך לסחוב בגלל חוסר אומץ'לב.

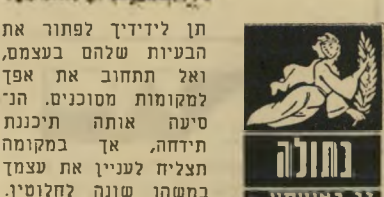
★ ★ ★

21 ביולי - 20 באוגוסט

שבוע של מתח רגשי ועצבנות מחכה לך. הדרך היחידה לצאת מכל העסק בול היא להבליג על רגשותיך ולחשוב בהגיון. אתה פגיע מדי, ומסתובב מריבות מיותרות ש' אינן מביאות שום תו' עלת. תאוותך לנסי' עות תביא לך סוף-סוף תועלת, והק' שיים הכספיים בהם אתה נתון, ייעלמו.

★ ★ ★

21 באוגוסט - 22 בספטמבר

תן לידיך לפתור את הבעיות שלהם בעצמם, ואל תתחוב את אפך למקומות מסוכנים. הנ' טיעה אותה תיכנת תידיחה, אך במקומה תצליח לעניין את עצמך במשהו שונה לחלוטין. הכירות עם בת טלה תביא תוצאות חיוביות, ולא רק בשטח הרומנטי. סוף-סוף תוכל לנצל את כישרונותיך ותגיע להישגים.

עונת הרחצה

השמש מתרפקת על החוף והים. האם הכנת את כל ציודך? אל תשכחי את טמפוני טמפקס. טמפוני טמפקס מיועדים לשימוש פנימי ללא סיכות, תחבושות וחגורות, שיגבילו אותך באותו יום. טמפוני טמפקס מאפשרים לך לרוץ, לשחות, ולהשתזף בכל יום ויום. עם טמפוני טמפקס אין כל סיבה לאבד אף יום מעונת הרחצה. ניתן להשיגם בשתי דרגות ספיגה, רגילר וסופר.

פוחתו ע"י רופא עתה בשימוש סליוני נשים

הגנה סניטרית לשימוש פנימי להשיג בבתי סרקת ובחמורקות מוכרות. המטוניות בקבלת דוגמאות וחומר הסברתי ישלחו 45 גני בבולי רואר אל היבואים אינווס'אייספקס בע"מ, תל-אביב, רחוב ירמיהו 38

שבוע מעניין מאוד. ביקורים רבים והי' כריות חדשות. השתדל לנצל פגישות עם ידיד ותיק כדי לחוש את היחסים ביניכם בת עקרב — השבוע ממתינה לך הצלחה גדולה, וגילוי נעים מאוד על עצמך. הוא אוהב אותך יותר מ' מה שנידמה לך, ולחור' סר הביטחון שאת מרגישה אין שום סי' בה רצינית. אל תתי' ביישי גלות לו את רגשותיך ולאחוב אותו בכל ליבך. ידידה מקנאה בך.

★ ★ ★

21 בנובמבר - 22 בדצמבר

בעיות אירגוניות הניתנות לפיתרון מסרי דות אותך מעל הראוי להן. אם אינך מצליח להסתדר לבד, היעזר בידך קרוב, שכמה פע' מים בעבר הציע לך את עזרתו. אל תחליט בפ' זיוות החלטות חשובות, מהן לא תוכל לסגת.

בת קשת — חשבי על ידיך, וגמלי להם על היחס האוהד שקיבלת מהם בעת צרה. נטיעה קצרה מחוץ לעיר תביא לך תועלת מרובה, וקשר רומנטי חדש, במ' קום היחסים העגומים שאת מנהלת עכשיו.

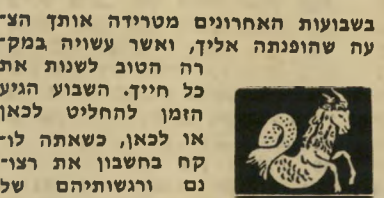
★ ★ ★

21 בדצמבר - 20 בינואר

בשבועות האחרונים מטרידה אותך הצ' עה שהופנתה אליך, ואשר עשויה במק' רה הטוב לשנות את כל חייד. השבוע הגיע הזמן להחליט לכאן או לכאן, כשאתה לו' קח בחשבון את רצוי' נס ורגשותיהם של האנשים הקרובים אליך. אל תהסס ל' התייעץ עם בן-זוגך. בת גדי — ישרי את כל ההדורים בשיחה גלויה מלב-אל-לב, ותני לו צ'אנס להור' כיח את עצמך. היהרי מביזבז יתר.

★ ★ ★

21 בינואר - 19 בפברואר

ידיד ותיק הגר רחוק מאוד ממך, ואשר הקשר איתו נותק מזה זמן רב, ישוב השי' בוע לתוך חייד ויכנים בהם מהומה. אל תניח ליחסים לשוב ולהתהדק, מפני שבסופו של דבר הוא יפגע בך. בת טר' טן — אם לא תיקחי את העניינים בידך — איש לא יעשה זאת בש' בילך. אל תהססי להח' ליש החלטות, ולוא גס דראסיות. תני לידידתך סכרחה עוד הודמנות, וזיכרי לה את חסד נעוריה, הרבי לבלות בחיק הטבע.

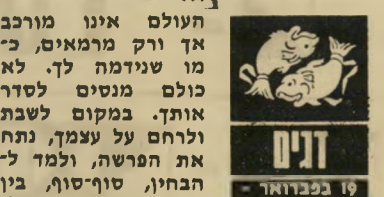
★ ★ ★

21 בפברואר - 20 במרץ

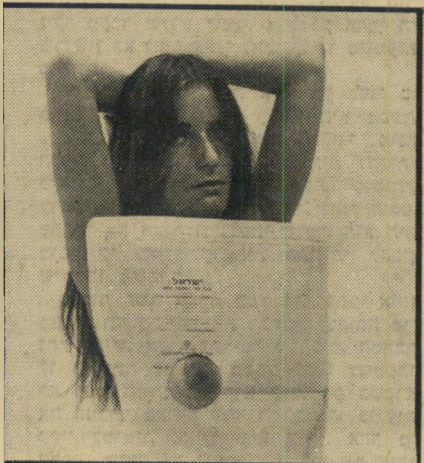
העולם אינו מורכב אורק מרמאים, כי מו שנידמה לך. לא כולם מנסים לסדר אותך. במקום לשבת ולרחם על עצמך, נתח את הפרשה, ולמד ל' הבחין, סוף-סוף, בין ידידי אמת ובין בעלי לשון רמיה. היא או' הבת אותך, אך אם תמשיך לקנא באופן חולני ולמרה את חייה, יימאס לה. בת עקרב — השבוע הוא אידיאלי להתחיל בדיאטה ולהחליט בקשר לחיצוניותך, אפילו אם זה כרוך בתוצאות גדולות.

★ ★ ★

19 בפברואר - 20 במרץ

העולם אינו מורכב אורק מרמאים, כי מו שנידמה לך. לא כולם מנסים לסדר אותך. במקום לשבת ולרחם על עצמך, נתח את הפרשה, ולמד ל' הבחין, סוף-סוף, בין ידידי אמת ובין בעלי לשון רמיה. היא או' הבת אותך, אך אם תמשיך לקנא באופן חולני ולמרה את חייה, יימאס לה. בת עקרב — השבוע הוא אידיאלי להתחיל בדיאטה ולהחליט בקשר לחיצוניותך, אפילו אם זה כרוך בתוצאות גדולות.

פילבי

שד בבקעה, שד ביס'התיכון

ברונטיות, אדמוניות ושחורות שיער. גבוי' הותיקמה ומלאות, ובובות מיניאטוריות. אחד משני האחים מבעלי המקום, ז'אפ'ייר, עדיין מחפש דוגמנית עירום כושית. מס' תבר שרבים מבין הלקוחות שואלים מדוע אין לו כושית.

המקום רוחש חיים. לקוחות, וחסם ידי' דים או ידידות ממלאים את הסטודיו ב' משך כל שעות אחר-הצהריים והערב. אבל כשהדוגמניות עובדות, נסגרות דלתות ה' אולפן והידידים והמבקרים נשארים ב' סלון הקטן, הצמוד לאולפן, לוגמים כוסית ומאזינים למוסיקה. לאף אחד אין רשות להיכנס לאולפן-הצילום כשנמצאים בו דוגמ' נית ולקוח.

התענוג זול יחסית. 20 פרנקים חדשים תמורת דוגמנית לחצי שעה. לבושה או ערו' מה — אותו מחיר.

הצלם-החובב שבא בלי מצלמה, מקבל ב' מקום, תמורת תשלום נוסף, מצלמה וסר' טים. בעלי המקום, צלמים מיקצועיים גם מוכנים ללמדו איך להשתמש במצלמה, מכונים עבדור את התאורה — ומשאירים אותו לבד עם הדוגמנית.

כאנשי עסקים מוצלחים, הם הגיעו כבר למסקנה שהרעיון שלהם היה הדבר הנכון בזמן הנכון במקום הנכון: אין ספק שה' מודל'שופ הוא הצלחה ברורה, למרות ש' נפתח לפני זמן קצר בלבד.

עתה מתכננים שני האחים הרחבת ה' עסק — ויש בכך משום חדשות טובות ל' כל אותם ישראלים שאינם מתכננים להיות השנה בפאריס: כי את הסניף הראשון ש' להם מתכננים מקימי המודל'שופ לפתוח ב' ישראל. בימים אלו הם נמצאים במו"מ ל' משרה זו, עם צלם ישראלי ידוע, אם לא יחול שיבוש בתוכנית, יוכלו הצלמים ה' ישראלים, כבר בעתיד הקרוב, להפשים ו' לצלם, להפשים ולצלם, להפשים ולצלם.

לידה

של צנחנית

אם לצה"ל אין עדיין חסיבה של צנחניות, זה לא מפני שאין מספיק מתנדבות בגיל הגיוס לקפוצ' מאוויזונים. הרופאים פשוט לא ממליצים על זה. הם אומרים שחוויות צניחה עושה לנשים כל מיני דברים בבטן, שם נמצאים כידוע כמה איברים נשיים עדיי נים ביותר. אז מי שרוצה להיות צנחנית בצה"ל עושה זאת על אחריותה הפרטית, כשהיא לוקחת על עצמה את כל הסיכונים הכרוכים בכך לגבי עתידה הנשי.

אבל מסתבר שגם למי שחושבים את עצמם גברים, עסק הצניחה לא כל כך בטוח. זה הוכח רק בשבועות האחרונים. בחור בארץ, עולה מדרום-אפריקה שהתנדב לי יחידת הצנחנים, עבר לא מזמן את קורס הצניחה. אחרי כמה קפיצות התחיל הבחור להרגיש כל מיני דברים בבטן. הוא הרגיש אותם בצורה כל כך חמורה עד שהיה צורך לאשפוזו בבית-החולים תל-השומר.

הרופאים לא הבינו מה קורה לו. ערכו לו את כל הבדיקות האפשריות ולא העלו דבר. עד שבאחת הבדיקות קיבלו הרופאים את שוק חייהם. הם גילו שהצנתן האמץ מצוייד לא פחות ולא יותר מאשר ברחם, שחלות וכל שאר המיתקנים שאלוהים ביי רך בהם רק את הנשים.

לא היתה ברירה אלא לגלות לבחור את כל האמת. נתנו לו להחליט בעצמו מה הוא רוצה להיות. הוא בחר בטוב, כמו שי אומרים. לפני כשבועיים עבר הצנתן בבית החולים אסותא שבתל-אביב ניתוח של החליפת מין והפך מטוראי לטוראית. ספק אם צה"ל יזדקק עוד בעתיד לשירות תיו הטובים. אבל הבחורה כארז תוכל תמיד להתגאות בכנפי הצנתן שלה.

או דתית, אני מסתלקת. זו הסיבה שהתחלת ללמוד ברחבי תבל. אלס הספיקה לבקר במשך שלוש השנים האחרונות במרבית ארצות תבל. היא היתה בכל אירופה, בארצות-הברית ובאפריקה. "המקום הנדח ביותר שהגעתי אליו עד היום", מספרת אלס, "הוא ישראל".

לאליס אין מיקצוע קבוע. בניו-יורק היא התפרנסה מדוגמנות. באירופה שימשה כמלצרית וכמדיחית-כלים. בכל פעם שגילו את מוצאה, והחלו להטריד אותה בשאלות, היא ארזה את הפציה המעטים ונדדה הלאה. "אני רוצה שיניחו לי לנפשי, ויתנו לי לחיות לפי דרכי ובהתאם לאידיאליים שלי. אני רוצה להתבודד ולהגיע לשלמות עם אלוהים, ועם כל בניהאדם", מסבירה אלס. זו גם הסיבה שאליס נמלסת על נפשה, בכל פעם שהיא מגלה בסביבה עיתונאי או צלם.

גם ישראל אינה מדינה שאלים היתה רוצה לחיות בה. "ישראל

מגלה הכר

היא דוגמה קיצונית של מדינה גזענית, אומרת אלס בלהט. "השינאה לכושים אצלכם היא בולטת, ושמתי לב שאפילו בין היהודים עצמם ישנה אפליה. היהודים המזרח-אירופיים שונאים את אלה שבאו מאפריקה או מאסיה".

על השמועות שפשוטו בין משתתפי ההצגה, כאילו היתה מעורבת באונס שביצעו שניים מהשחקנים הכושים שבהצגה, מגיבה הכיסי ניקית האנגליה בת ה-19: "כל השמועה על האונס שביצעו בי, כביכול, הכושים ג'ורג' ורוני, אינה נכונה. מעולם לא היה דבר כזה, ואני בכלל לא יודעת היכן היתה הדירה של ג'ורג' ברמת-גן".

אלס מודה, לעומת זאת, שבתחילת החזרות למחזמר, לפני כ-3 חודשים, היא יצאה בחברתו של שחקן ההצגה "שוקי לוי", שגר במיקרה ביחד עם ג'ורג' באותה דירה מפורסמת ברמת-גן. יכול להיות שאלים אין באמת מושג על דירתו של "ג'ורג' האריס, אולם יש לה גרסה משלה לכל העניין:

"כאשר התחילו ההצגות עצמן", היא מספרת, "התיידדתי מאוד עם ג'ורג' ועם הכושי השני, רוני סבליו. מה שאנשים עושים במיטה מרצונם — זה עניינם הפרטי. אין זכות לאף אחד להתחב את אפו למיטתו של הזולת, ולהמציא סביב זה סיפורים".

הגרסה שהופצה המיקרה שאירע, כי ביכול, הגיעה אלס להצגה השושה לח' לוטין, והתעלפה ב"אמצע ההופעה. "ב' כון שהתעלפתי, אי כל זה מפני שאר תו יום לא אכלתי, ובערב הרגשתי חל' שה מאוד", אמרה. עתה, כשג'ורג' האריס עזב את ה' ארץ, מרגישה אלס בודה מאוד. היא אחת השחקניות ה' זרות היחידות ש' נשארו מהצוות ה' מקורי, ולפי אורח' חייה אין סיכוי ש' שהותה בארץ תימ' שך זמן רב.

אונס או לא אונס, על במת שיער סוערות הרוחות. מאז נתפרסמו ברבים מעליו של הכושי הענק "ג'ורג' האריס", דבר שיער תדמית שלילית להצגה, החלו מפיקי המחזמר שיער לסעון שמת נכלים להם. העובדה שג'ורג' האריס הצליח לעזוב את הארץ בש' בוע שעבר סיבכה עוד יותר את העניינים, וגררה גל הכחשות סביב מעשיו. לפתע הפך האריס למלאך האוהב את כולם, ושאינו

בת הלורד

מסוגל לפגוע בזכור, ומשתתפי המחזמר, שרק תמול-שלשום הש' מיצו אותו ברבים, יודעים לשבח, לפתע, את מעלותיו הרבות. הראשונה שיצאה בהכחשה על מעשה שהשמועות לגביו עשו להן כנפיים בין אולם אודיס וקפה כסית, בו מרבים משתתפי ההצגה לבלות את זמנם, היתה בתו של הלורד דייוויד "הארלאך", אלס אורמסבייגור.

אלס נתגלתה כאחת הדמויות המעניינות ביותר של המחזמר. מה מריץ את הנערה בעלת העור הבהיר ועיני התכלת הגדולות, שהיתה יכולה להישאר בלונדון ולעשות חיים על-חשבון האבא?

אלס אורמסבייגור

מספרת אלס: "כל העניין התחיל מזה שבגיל 14, בערך, גיליתי שאני פשוט איני יודעת בדיוק מה אני. ניסיתי לחפש את עצמי ברכים שונות. עישנתי סמים, הצטרפתי לתנועות של היפים וביטניקים, עד שלבסוף גיליתי את אלוהים. אני מאמינה באלוהים ובתנ"ך, וזה מסביר לי את הכל. בתנ"ך כתוב שאלוהים ברא את כל בניהאדם שווים. לכן, כשאני רואה באויה מקום אפליה גזעית

לעצמו שהוא יערוך הופעה משותפת עם רב. אולם בעיני רבי שלמה זה רק טבעי ונורמלי. בארצות-הברית דווקא מאוד מקובלות הופעות אלו, המשלבות פיזמונים חסידיים מעוררי נשמה, מוסי-קת, "פופ" מזעזעת אשיות ארץ, ונערות

מי שלא ראה השבוע, ביום שני בעי-רב, את הרב שלמה קרליבך, הלא הוא הרבי המרקד, מקד עם חסי-דיו על במת המחזמר "שיער" — לא ראה שימחת בית-השואבה מימיו. ה' שימחה והששון והגיל והצהלה שהוא

הרבי חגג את החתונה

על בימות "שיער"

"גוגו" מנופפות אברים לכל עבר. היה זה משום כך, באמת, רק טבעי ונורמלי שברגע שנשתיימה ההצגה, בי יום שני האחרון, עלה הרב על הבמה והחל מרקד. אחרי הכל, הרבי המרקד או לא הרבי המרקד? כיאה וכמקובל במסיבת חתונה סולידית, כלול המשי-תתפים, ובראשם הרב, כמויות סולי-דיות של שמפניה וינות, וחסידי ה'הי' פים של הרב הוכיחו לשחקני המחזה שהם לא נופלים מהם בזימרה וריקו-דים.

והפליא לעשות מכולם הרבי בעצמו, שרקד וזימר עד לב השמיים, והתחבק והתנשק עם כל חסידיו וחסידינות, ביניהן חסידות ידועות כמו מלכך לוי, הכושית סלינה ג'ונס, ומרגלית אנקורי.

כמו שכתוב: למען השם לא אחשה.

יצר שם, שמו ולעג ולקלס את ההילוי-לה המסחרית שמייצרים השחקנים ב' ההצגה.

הסיבה לשימחה היתה כמובן החתו-נה אשר ערך הרבי לזוג ההיפים הדי-תיים חנה-לאה ואלחנן, חתונה ש' זכתה לפירסום בכל העיתונים. בינינו לבין עצמנו, כדי להגביר את כוחה של האמונה, אפילו זה אפשר.

הרבי המרקד, הנחשב בארצות-הברית לרבם של ההיפים, ידוע בכישרונו המי-חשמל לתרגם את שפת האמונה לסוגי-נון המודרני של ימינו — הלא הוא סגנון ההיפים. ואכן, הפעם בא הרבי שולף הגיטרה לישראל לא רק כדי לחתן את הזוג הכשר והצנוע, אלא גם כדי לערוך סיבוב הופעות בשיתוף עם אריק איינשטיין ולהקת "הצ'רצ'ילים". אינני חושבת שאריק דימיין איפּעם

הרבי המרקד (מזוקן) חסידים ושחקני "שיער"

המערכ הצביע בעד הצעתנו, גח"ל הצביע בעד סנה, אלון ודין נחלקו

ההצבעה האמיתית הראשונה

לא היה זה נאום רגיל, כי אם ויכוח רצוף עם אנשי גח"ל, ששיסעו את דברי כימעט אחרי כל מישפט, בעוד שאנשי המערך שתקו ורבים מהם ליו את דברינו באהדה גלויה. (בשידור ברדיו נשמעו הדברים בצורה מוזרה, מאחר שהושמעו קריאות-הביניים.) משה דיין, בשם הממשלה, ענה קצרות לכל ההצעות, מבלי להתייחס להן במפורט, והציע להעביר את כולן לדעה.

★ ★ ★

ואז קרה, במפתיע, הדבר שגרם להתפלגות הראשונה של הכנסת בהתאם להשקפות האמיתיות. כשינגש היור לפרוץ את ההצעות, כמו ישראל בן-מאיר, אחד הנציגים של המפד"ל, והנס קלינגהופר מגח"ל, ותבעו להפריד את ההצבעה לשניים: אחת לשלוש ההצעות של גח"ל, מק"י ומ"ח, ואחת להצעת סיעתנו. היה זה מעשה רבי-משמעות, כי בכך נקבע שבצנייני אנשי ארץ-ישראל השלמה יש מכה משותפת להם ולמק"י, בעוד שסיעתנו מייצגת את הקו ההפוך. היור החליט להפריד בין כל ארבע ההצעות. הדבר בא במפתיע, ללא הכנה מראש, ולסיעות השונות לא היתה שהות לסכם עצה ולהחליט מראש איך להצביע. כך נוצר מיקרה נדיר שכל חבר-כנסת היה חופשי להצביע לפי דעותיו.

הנה התוצאות: הצעת גח"ל קיבלה 49 קולות של כל סיעות הבית. נגדה הצביעה רק רק"ח. נמנעו סיעתנו ומק"י. (וגם אגו"י, מסיבות שאינן שייכות לעניין.) באותו הרכב נתקבלה גם הצעת המרכז החופשי. לא הצבענו נגד, כי עצם פרשת הטילים בוואי ראוייה לדיון רציני בהעדה.

ההצבעה המשמעותית הראשונה היתה על הצעת מק"י. כל אנשי ארץ-ישראל השלמה הצביעו בעדה — ובכלל זה כל גח"ל, כל המפד"ל, המרכז החופשי והרשימה הממלכתית. מכיון שגם אני וסנה עצמו הצבענו בעדה, קיבלה הצעה זו 51 קולות — שניים יותר מהצעת גח"ל.

אך ההתפלגות האמיתית והמכרעת חלה לגבי הצעת סיעתנו. נגדה הצביעו כל אנשי ארץ-ישראל השלמה: גח"ל, המרכז החופשי, הרשימה הממלכתית, ת"ת, רוב המפד"ל ומרדכי בן-פורת, מאנשי רפ"י במפלגת העבודה. (גם רק"ח הצביעה נגדה, כשם שהצביעה נגד כל ההצעות.) בסך הכל: 21.

בעדה הצביעו: המערך, ל"ע, סנה, אברהם מלמד מהמפד"ל. בסך הכל: 29. בעוד שיגאל אלון הצביע באופן בולט בעד ההצעה, נמנע משה דיין מהצביע — למרות שהוא עצמו הציע קודם לכן להעביר את ההצעה לוועדה. כשאו אנשי רפ"י-לשעבר שדיין אינו מצביע, הם נמנעו מן ההצבעה. כך נרשם שנמנעו שלושה: מתילדה גז וגד יעקובי מרפ"י-לשעבר, ואמוראי, שהוא הנץ של אחדות-העבודה.

דיין עצמו לא הרים את ידו כששאל היור מי נמנע. פרט מוזר: כשכבר נגמרה ההצבעה, התעורר סנה ודרש לפתע שימנו גם את הקולות שהצביעו בעדו — כדי שירשם בפרוטוקול כי חרות ושות' הצביעו בעדו. נראה שהדבר עורר בו נאמה.

כך, בשעות האחרונות של השנה הראשונה לפעולת הכנסת השביעית, גרמה סיעתנו להתפלגות אמיתית של הדעות. בפעם הראשונה הצביע המערך בעד הצעה מדינית שלנו, שכללה תמיכה ביישום הפלסטינית, וזו הועברה ברוב קולות לוועדה. ובעיקר: נתברר לחלוטין מי לשלום ומי למלחמה בשעה מכרעת זו.

"זהו נצחון פרלמנטרי גדול בשבילכם!" אמר לי אחד מעמודי-התחך של סיעת המערך. הוא התכוון להצבעה החשובה האחרונה של מושב הכנסת, ביום צאתה לפגרה. בשבילנו היה זה יותר מנצחון — היה זה סימן-דרך בהתפתחות הכנסת במצב החדש, שנוצר עם קבלת יוזמת רוג'רס.

★ ★ ★

מעשה שהיה כך היה. בבוקר נודע לנו ששלוש סיעות — גח"ל, מק"י והמרכז החופשי — הגישו הצעות דחופות לסדר-היום, בקשר עם הידיעות על הזזת טילים סובייטיים לתחום התעלה, בלי כניסת הפסקת-האש לתוקפה. היה ברור לנו שגח"ל והמרכז החופשי רוצים להשתמש בהזדמנות זו כדי לתבוע את חיסול הפסקת-האש. עמדת מק"י היתה לוטה בערפל. לכן, כדי שהיכוח לא יהיה חד-צדדי, הודרנו והגשנו גם הצעה משלנו בנוסח דומה. אך הוספנו לה נושא שני — פעולת הפידאיון — כדי שנוכל לעורר גם את העניין הפלסטיני.

כאשר הושמעו ההצעות מעל הדוכן נתברר עד כמה היתה חשובה יוזמתנו זו. בנימין הלוי (חרות) ושמואל תמיר (מרכז חופשי) תבעו בגלוי לנצל פרישה זו כדי לפוצץ את

ח"כ יעקובי, גז (למעשה), אמוראי, בן-פורת

הפסקת-האש וגם את יוזמת-השלום של רוג'רס. סנה לא נקט בקו זה, אך דיבר על "קנוניה אמריקאית-סובייטית" ועורר התלהבות בולטת וקולנית בספסלי גח"ל, כולל קריאת-ביניים אוהדת של בגין עצמו. מכיון שהממשלה, במצב עדין זה, לא יכלה לדבר באופן חופשי, נפל עלי התפקיד להתחכם עם בעלי שלוש ההצעות האחרות ולהשמיע את הדברים שרבים מאנשי המערך היו רוצים לאמרם. שוב הפכה סיעתנו לדוברת כל מחנה השלום — וכך גם נתקבלו הדברים.

בסבך, חוק הגנת הדייר

גם בימים אלה, כשסיעתנו מילאה תפקיד מרכזי בוויכוחים מדיניים וביטחוניים, היא לא הזניחה את העניינים הסוציאליים, הנוגעים למאות אלפי אזרחים. בשבוע האחרון, בו נאמנו חצי תריסר נאומים ביומיים, והצגנו שאלות ושאלות נוספות לראש-הממשלה ולרוב השרים המרכזיים, היתה מחצית פעולתנו מוקדשת לעניינים אזרחיים.

בלט ביניהם "חוק ועדת רווח" — החוק הבא לתקן את "חוק הגנת הדייר" ולהתלות באופן ניכר את שכר-הדירה. הוא הובא לכנסת עלידי זאב שוף, שר-השיכון.

הצבענו נגד החוק, ותוך כדי כך אמרנו, בין השאר:

צדק מול צדק

אורי אבנרי: למען האמת, אני מק' נא בכל הנואמים הקודמים, כי מלאכתם היתה קלה יחסית. הם משייכים את עצמם או לשמאל או לימין. ממילא גישתם לי בעייה זו היתה קבועה מראש, עוד לפני שנטלו לידם את הצעת-החוק. היתה להם הנחיה יסודית: להיות בעד בעליהבתים או בעד הדיירים.

אני במצב הרבה יותר קשה. אני יודע אפילו אם בין הבוחרים שלי יש יותר בעליבתים ובניהם או דיירים ובניהם.

אינני משייך את עצמי לא לשמאל ולא לימין, ואין לי הנחיה מוקדמת לסוגיה זו, מלבד זו ה-אומרת שיש לעשות צדק.

מרדכי בן-פורת: חבר-הכנסת אבנרי, הגיע הזמן באמת להגדיר את עצמך — מי אתה.

אורי אבנרי: אתה היית רוצה להד- ביק עלי חיות, אבל אני לא רוצה. אני נזכר בסיפור על שופט אמריקאי ש-אמר בישיבה הראשונה של משפט: לפני שאני ניגש לביור, ברצוני להודיע הוד-

בעוד שאחרים התעשרו מהשי- קעת אותם מכספם — לא נשי- אר לו אלא הבית הזה, שהוזנח- בינתיים, שנעשה נכס רעוע, והוא- עצמו הפך כימעט למיקרה סוצי- יאלי.

לעומת זאת ישנה אותה הדוגמה, שמכר אים אותה בכל פעם, של עורר-דין ששכר בשנת 1935 דירה בת 4-5 חדרים בשדרות רוטשילד, המשלם עליה פרוטות, חלק אפי- סי מהכנסתו, והוא הפך אחד מעשירי ה- מדינה.

אבל ישנם מיקרים, ואסור שזה יישכח — מיקרים רבים מאד שבהם המצב הוא הפוך.

ברצוני רק להזכיר מיקרה אחד, הידוע לי אישית. המדובר באשה ואמה — שני אנשים בסך הכל — הגרות בדירה בת 4 חדרים במרכז תל-אביב הישנה.

האם חולה אנושה, גם הבת חולה, ו- שניהם מיקרים סוציאליים. בשבילן דירה זו של 4 חדרים היא "פיל לבן" — הן משלמות עליה מסים והוצאות. אין הן זקוקות ל-4 חדרים, ואינן רוצות בהם, הן היו שמתות אילו וכלו במקום זה להיכנס לדירה בת חדר או שניים. אבל הן צמו- דות לדירה זו ואינן יכולות לעזוב, כי אין באפשרותן לשכור דירה אחרת.

בשביל אותה משפחה, החוק- שלפנינו הוא ממש אסון. בשבוע- האחרון טילפנו לי פעמים רבות, בחדרה הולכת וגוברת — כי בשי- כיל המשפחה הזאת כניסת החוק- לתוקפו היא שואה, פשוטו כמש- מעי.

כמה יש בכל צד ?

כשעומד צדק מול צדק, אני חושב שה- הגיון מחייב לשקול שני דברים. (א.) ה- מיספר. נכון שאין הצדק נמדד בקנה-מידה

כמותי. אבל כאן השיקול הראשון צריך להיות — צדק לכמה מצד אחד עומד מול צדק לכמה מהצד השני? ומכיוון שמיספר הדיירים עולה בהרבה על מיספר בעלי ה- בתים — מיספר הדיירים שייפגעו מאי-צדק יעלה על מספר בעלי-הבתים הנפגעים היום.

לכן אני חושב שכף המאזניים- נומה לצד הדיירים.

(ב.) אי-צדק לבעלי-הבתים הוא מצב קיים, הוא סטטוס-קו. עשיו העולכים ל- הפוך מצב קיים זה ולהתחיל אי-צדק חדש על מיספר גדול מאד של אנשים שיש להם תקציב משפחתי, שיש להם הכנסה קבועה שאינה משתנה, וחוק זה בא להרוס את התקציב המשפחתי של משפחות אלה.

הפתרון הטוב ביותר היה לק- שור את שכר הדירה למדד יוקר- המחייה.

הצעה לפתרון מעשי

יש כאן בית-משפט הפועל למעשה כבר ר, הוא היה הבורר לגבי העלויות שנק- בעו בחוק זה. אני סבור שיש לתת לבית- המשפט הזה הנחיות מסוג שאינו מקובל בכל בית-משפט אחר בארץ. אני חושב שיש לצידד את בית-המשפט הזה במיספר רב מאוד של הנחיות.

למשל: עז בית-המשפט לשקול- אם בעליהבת הוא בעליו המקורי- של הבניין.

האם בעליהבת רכש את הבית לאחר ש- החוק המקורי נכנס לתוקפו, למשל ב- 1943? אם כן, אין דינו כדיון בעלי-בת שבוה את ביתו בשנת 1939. יש הבדל עצום בין שני מיקרים אלה, כי הראשון קנה את הבית כשזה כבר היה כפוף לחוק הגנת הדייר, והוא ממילא שילם הרבה פחות ממה שהשקיע אותו בעלי-בית שבוה את ביתו בשנת 1938.

נקודה שנייה לשיקול בית-המש-

„יש אופנה חדשה של מיני-נביאים למקסי-חורבן...“

„העיקר הוא שהפסקת-האש קיימת, וממשיכה להתקיים!“

„להפסיק את ההתחכמויות, ולדהור אל השלום!“

קנוניות — קנוניה אמריקאית-מצרית, קנוניה אמריקאית-סובייטית או קנוניה מושולשת* — אלא לדהור לקראת הסדר, אם ישנה אפי שרות להסדר.

לא ללכת בדרך של כל מיני ההתחכמויות קטנות, לא להתחכך על דברים קטנים שאינם מהותיים.

למה להתעקש, למשל, על דבר כמו מקום המשאומתן? למה להתעקש על דברים לא מהותיים אחרים, במקום להתיי עקש על דברים שהם מהותיים, שעליהם אני מציע ואני דורש להתעקש? למשל, צריך להתעקש על סידורי הביטחון...

איסר הראל: הזאת הטילים זה דבר מהותי או לא?

אורי אבנרי: יש להתעקש על מהות השלום, על הגבול החדש (ולא על מקומו), על מהות היחסים שייווצרו מחר.

אין סעם להתעקש על מילים, על דיסטות ועל דברים קטנים מסוג זה, שאולי הצד השני, החי באחירה של דמאגוגיה המונית, זקוק להם, אך אנחנו איננו זקוקים לזה.

את מצב הכוחות. אני מניח שממשלת-ישראל לקחה אפי שרות זו בחשבון. **שמואל תמיר:** אתה סניגור טוב לפעולות של נאצר.

אורי אבנרי: איני חושב ששר-הביטחון הוא אדם נאיבי באופן מיוחד. אנחנו יודעים מהנסיון של עצמנו שבכל הפסקת-אש שאי-פעם היתה אצלנו, בהפוגה הראשונה ובהפוגה השנייה של מלחמת-העצמאות, ובכל ההפוגות שהיו לאחר-מכן, תמיד היו ברגע האחרון, בשנייה האחרונה ואפילו בשנייה הראשונה של ההפוגה, נסיונות לשנות עד כמה שאפשר את העובדות שיוקפאו בהפסקת האש.

עשינו פעם סרט — גבעה 24 אינה עונה — שהיה מוקד דש כולו לתיאור מה שקורה בשעות האחרונות לפני הפסקת-אש.

העיקר הוא: יש הפסקת-אש!

גם המעשה החמור הזה אינו צריך להשכיח לרגע מליבנו שבכל זאת נפל הדבר הגדול הזה, שיש הפסקת-אש. אנחנו חיים ביום השישי של הפסקת-האש.

נאומו של אורי אבנרי על פרשת הטילים, ביום האחרון של מושב הכנסת, נקטע עלידי קרי-אות-ביניים רצופות מספסלי גח"ל. להלן הקטעים העיקריים:

אורי אבנרי: ... אם נכון הדבר שטילים סובייטיים זזו לעבר-התעלה, הרי זה דבר חמור, ואף חמור מאוד. אבל עם כל החומרה, אין זה חורבן ישראל.

בימים האחרונים נפוצה במדינה הזאת אופנה של נביאי-חורבן.

אני מכבד את חברי-הכנסת בגין ואוהב לשמוע את נאומיו. כשהוא מצביע בסינונו הקיצוני על הסכנות שהוא רואה אותן — הרי זו זכותו. ואם הוא מאמין בהן — זו גם חובתו.

אבל קצה נפשי בכל אותם המחקים אותן, באופנה החדשה של מיני-נביאים למקסי-חורבן.

צבי צימרמן (גח"ל): האם אתה מעדיף נביאי-שקר? **אורי אבנרי:** אני מאמין שנביאי-החורבן הם נביאי-אמת.

מתי זזו הטיילים?

לנו יש עם סביר, המקבל דברים סבירים, ולכן אנחנו יכולים לוותר על כל ההתחכמויות שנועדו לצורכי פנים בלבד.

להכיר בפלסטינים — מיד!

ההצעה שלי לסדר-היום כוללת גם נושא שני: „המשך פעולות החבלה“.

אתמול חברי-הכנסת בגין הילך עלינו אימים — פה אני יכול להשתמש במילה זאת — לגבי הקטיושות של הפיי דאיון במצב שיווצרו.

מנחם בגין: עלול, לא ייווצר, אלא אם המדיניות שלך תתקבל.

אורי אבנרי: אם המדיניות שהממשלה החליטה עליה, ושאתה אומר כי היא קיבלה אותה ממני, תתבצע.

אני מקבל את דבריו על הסכנה הנוראה. אבל אני חושב שהצבעת על נקודה חשובה ביותר, שאני מסיק ממנה מסקנה שונה משלך — כרגיל.

סכנת הפיגורציה צריכה להזכיר לנו שקיים הגורם הפלסטיני. הוא ישנו, והוא לא ייעלם מעצמו.

אם אנחנו נעשה הסדר-שלום, וגם את נתן קדם לקראת הסדר-שלום, מבלי לקחת בחשבון את הגורם הזה, מבלי לתת פתרון לגורם הזה, הרי הסדר-השלום — כאשר יושג — יהיה בעל ערך מוגבל.

איסר הראל: חזון ישיעהו, תחיית המתים.

אורי אבנרי: נובעת מכך המסקנה, שאין לנו עניין, ברגע זה, לכבול את התארגנות הגורמים הפלסטיניים בשטחים המוחזקים, שהם הגורמים המתונים בעם הפלסטיני. יש לנו עניין, ברגע זה, לאפשר ולעודד התארגנות הגורמים הפלסטיניים בשטחים המוחזקים והקמת גוף פלסטיני ייצוגי בשטחים המוחזקים. לדעת כל המשקיפים, רוב הפלסטינים בשטחים המוחזקים הם בעד הסדר-שלום, ותומכים כיום בעבד-אלנאצר ולא בסינאיון.

אני מציע לממשלת-ישראל לשקול את האפשרות להכריז על מתן חופש התארגנות — לא אנטי-ביטחוני, כי אם במיסגרת הביטחון — לאוכלוסייה הפלסטינית בשטחים המוחזקים, ולהודיע מראש על נכונותה לשתף גורם פלסטיני כזה בצד במשאומתן ובחפז-השלום.

* דברים אלה התייחסו לדבריו של משה סנה, שדיבר שוב על קנוניה אמריקאית-סובייטית נגד ישראל.

נראה שלא נורה אף כדור אחד, או כימעט לא נורה אף כדור אחד.

אם חייל פלוני או אלמוני רואה לפניו את מי שהיה

ביום השישי של הפסקת-האש

אתמול מטרה לירי בלתי-מוסד, ויורה לעברו, זה בחדאי חמור, אבל זו לא הסרה אמיתית של הפסקת-האש.

מנחם בגין: לפחות תוסיף: בחזית המצרית. **אורי אבנרי:** היום עוד אדבר על החזית השנייה. הצעתי לסדר-היום מתייחסת גם לנושא הזה.

בנימין הלוי: אבל הטילים יותר חשובים מהכדורים!

אורי אבנרי: חברי-הכנסת הלוי, הדבר החשוב הוא שיש הפסקת-אש, שנוצרה אווירה חדשה. הפסקת-האש אינה דבר פורמלי. זהו מצב חדש, אווירה חדשה, התפתחות חדשה הצי ריכה להוביל — כך אני מקווה — לא לחירוש הלוחמה, אלא להסדר של שלום.

מהי המסקנה?

מהי המסקנה שיש להסיק ממה שקרה? לא להלך אימים על המדינה ולדבר על

מנחם בגין: מעולם לא התנבאתי לחורבן, אלא אמרתי שיש יוזמות העלולות להמית עלינו אסון. חובתי לומר זאת.

אורי אבנרי: עובדה היא שבמרכז המפלגה שלך קם איש נכבד מאוד והשמיע בקשה קולנית, שתפסיק לנבא חורבן ושתתן קצת תקווה לעם הזה. משמע שאיש בתנועה שלך התרשם שדבריו הם נבואות חורבן.

מנחם בגין: אני אחכה לקריאות שיהיו בוועידה שלך!

אורי אבנרי: גם שם יהיו, אני מקווה.

עולם של שדים ורוחות

אורי אבנרי: כבוד היושב-ראש, איננו חיים בעולם של שדים ורוחות, ולא בעולם של קנוניות וקונספירציות. מי שחי בעולם כזה, גוזר על עצמו מהשבה אי-רציונלית.

כמה פעמים נעש אצלנו מעשים אי-רציונליים בגלל העלאת רוחות מסוג זה?

האם שכחנו איך המציאו אצלנו את פצצת-הקובלט המצ'רית — וחבריה-הכנסת הראל זוכר את הדברים יותר טוב ממני — ואמרו שהנה מצויים מייצרת פצצה נוראה, והביי או איוה מיסמך מפוברק.

היום אנחנו יודעים שזאת היתה כדיתה! האם שכחנו איך הילכו אימים על המדינה הזאת, בעניין המדענים הגרמניים?

היום אנחנו יודעים שהמדענים הגרמניים האלה היו אסון למצריים, אבל לא לנו. הם הולידו את עבד-אלנאצר שזול.

מי הביא את הטילים?

איוה מין עיוות הוא לטעון שהטילים באו בגלל תוכנית רוג'רס! האמת הפשוטה היא שתוכנית רוג'רס באה בגלל הטילים.

אותם המקוננים היום על הימצאות הטילים ליד התעלה — איסה הם היו, כאשר החליטה הממשלה על הפצצת מצרים לעומק, החלטה שחרמה בלי ספק תרומה נכבדה להופעת הטילים?

גבעה 24 אינה עונה

העובדה היא, כנראה, שבשעות הראשונות לכניסת הפסקת-האש לתוקפה, או בשעות האחרונות לפני כניסתה לתוקפה — נעשו דברים כדי לשנות ברגע האחרון ממש

רים סוציאליים, ושעבורם עליה ניכרת בי-שכר-הדירה פירושה — התערעורת התקציב המשפחתי. כל זה, בנוסף לשקולוים הנוכחיים מביקום המושכר, מגורדו של המושכר, מטיבו, ממצב החזקתו או הנוחתו.

להביא בחשבון מצב סוציאלי, כי האזרחים שחיים בפני החוק, אבל כאן אין זה בית דין רגיל. כאן בית-המשפט מוכרח להביא בחשבון את ההבדל הניכר בין אותו עורך-דין, שמצבו הכלכלי מזהיר, והוא מנצל את החוק הזה כדי לפטור עצמו מתשלום שכר-דירה אמיתי, לבין רבבות דיירים שהם מיק-

שליש מדמי-המפתח, הרי הוא קיבל כבר כימעט את כל השקעתו. דינו לא צריך להיות כדון בעל-בית שמעולם לא קיבל את חלקו בדמי-מפתח עבור הדירה. נקודה שלישית: המצב הסוציאלי של הדייר. אני יודע ששום בית-משפט איננו צריך

פט: האם אותה דירה החליפה דיירים מיספר פעמים ושולמו עליה בכל פעם דמי-מפתח? אם אותה דירה מעולם לא עברה לידיים אחרות — והו מיקרה אחד; ואם באותה דירה התחלפו הדיירים שלוש פעמים תוך התקופה הזו, ובעל-הבית קיבל בכל פעם

העולם הזה

אורי גלר

אדם עליון

או

בלוף?

מכות בהר הבית

צילומים בלעדיים

המתנדבת מכפר רופין -

באולפן העירום בפאריס

סקופ בין-לאומי

יגאל אלון נפגש

עם נציגים סובייטיים

